POLONIA-ITALIA

PAWILON POLSKI NA TARGACH LEWANTYŃSKICH W BARI.

IL PADIGLIONE DELLA POLONIA ALLA FIERA DEL LEVANTE A BARI.

N 5 - 6
ROK ANNO IX

ROK IX Nr. 5—6
MAJ — CZERWIEC
1935

ANNO IX N. 5—6
MAGGIO — GIUGNO
1935

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15

Treść:

Sommario:

XVI WALNE ZGROMADZENIE IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ W WARSZAWIE

LA XVI ASSEMBLEA GENERALE DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA A VARSAVIA

W dniu 28 czerwca r. b. odbyło się XVI-e doroczne Zgromadzenie Izby Handlowej Polsko-Italskiej, które zaszczycili swoją obecnością członkowie Ambasady Król. Italji, p. Bellardi-Ricci, Radca Ambasady i p. Franco Pietrabissa, Radca Handlowy. Obecni byli również przedstawiciele organizacyj gospodarczych w Polsce i prasy.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia był następujący:

1. Zagajenie i wybór Przewodniczącego Zebrania.
2. Odczytanie protokułu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie z działalności Izby za r. 1934.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, rozpatrzenie, zatwierdzenie bilansu za r. 1934 i udzielenie absolutorjum Zarządowi.
5. Preliminarz budżetowy na r. 1935.
6. Wybór członków Rady i Komisji Rewizyjnej.
7. Wolne wnioski.

Posiedzenie zagaił Prezes Izby, Franciszek Ks. Radziwiłł, który na wstępie w podniosłych słowach uczcił pamięć Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Przemówienia tego zebrani wysłuchali w głębokiem skupieniu, stojąc.

Następnie Ks. Radziwiłł powitał przedstawicieli Ambasady Kr. Italji, Radcę Ambasady p. Bellardi Ricci i Radcę Handlowego p. Franco Pietrabissa, zapraszając na przewodniczącego honorowego p. Radcę Bellardi-Ricci.

Przemówienie W.-Prezesa Izby o działalności Izby Handlowej Polsko-Italskiej.

„Na temat działalności Izby Handlowej Polsko-Italskiej w r. 1934 W.-Prezes Izby, p. Inż. Renato Sambri wygłosił przemówienie treści następującej:

„Dziś po raz pierwszy zbieramy się po głębokiej żałobie, która dotknęła Polskę, wobec czego pozwalam sobie w imieniu Rady i członków Izby wyrazić nasz szczery żal spowodu zgonu Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, o którym niezatarta pamięć pozostanie nazawsze również wśród członków naszej Instytucji.

In data 28 giugno, ebbe luogo la XVI.a Assemblea Generale annuale della Camera di Commercio Polacco-Italiana a Varsavia, onorata dalla presenza del comm. Bellardi-Ricci, Consigliere della Regia Ambasciata d'Italia e dal Cav. uff. Franco Pietrabissa, R. Addetto Commerciale.

Erano pure presenti numerosi rappresentanti di enti economici e della stampa polacca.

L'ordine del giorno

era il seguente:

1) Apertura della seduta ed elezioni del Presidente dell'Assemblea;
2) Lettura del verbale dell'ultima Assemblea;
3) Relazione sull'attività della Camera nel 1934 e sui rapporti commerciali fra la Polonia e l'Italia;
4) Resoconto finanziario, esame e ratifica del bilancio del 1934;
5) Bilancio preventivo per il 1935;
6) Elezioni dei membri del Consiglio e dei Sindaci;
7) Proposte libere.

L'Assemblea fu aperta dal presidente della Camera, principe Francesco Radziwiłł, il quale dapprima con commosse parole onorò la memoria del Primo Maresciallo della Polonia, Giuseppe Piłsudski. Il discorso fu ascoltato dai presenti in profondo raccoglimento.

In seguito, il presidente rivolse un saluto ai rappresentanti della Regia Ambasciata d'Italia e propose l'elezione del comm. Bellardi-Ricci a presidente onorario dell'Assemblea, proposta che fu accolta per acclamazione. Il presidente diede poi la parola al vicepresidente della Camera, ing. Renato Sambri, il quale tenne sull'attività della Camera nel 1934 e sulle relazioni commerciali fra la Polonia e l'Italia, il seguente discorso:

Discorso del Vicepresidente Ing. Renato Sambri:

„Riunendoci oggi per la prima volta dopo il grave lutto che colpì la Polonia, tengo anzitutto a esprimere, a nome di tutto il Consiglio, il nostro profondo cordoglio per la morte del Primo Maresciallo della Polonia Giuseppe Piłsudski, il quale anche, in mezzo al nostro sodalizio resterà sempre presente in ispirito.

„W sprawozdaniu, przedłożonem Walnemu Zgromadzeniu w r. ub., w ogólnych zarysach zobrazowałem działalność naszej Instytucji, wobec czego uważam za zbędne powtarzanie znanych już W.Panom szczegółów. Pokrótce przejdę jedynie do sumarycznego odtworzenia najważniejszych zdarzeń, jakie miały miejsce w r. 1934 i pokrótce wskażę na stan obecny stosunków handlowych, istniejących między Polską a Italją.

„Izba znaczną część swojej działalności poświęciła zorganizowaniu pawilonów italskich na targach w Poznaniu i we Lwowie. Do przedsięwzięcia tego przystąpiła ona po raz pierwszy i dzięki energicznej i wydatnej pomocy, udzielonej przez Radcę Handlowego Ambasady Król. Italji, oraz za jego pośrednictwem dzięki pomocy Enitu, pawilony nasze na obydwu Targach osiągnęły pełny sukces. Jakkolwiek firmy, które wystawiały swoje eksponaty, nie były zbyt liczne (udział bowiem obciążany był kosztami, które nie były obojętne dla wystawców, słabe zaś były nadzieje na korzyści niezwłoczne) — sam jednakże fakt, iż Izba uczestniczyła w obydwu manifestacjach, posiada znaczenie dużej wagi.

„Powodzenie z roku ubiegłego dało nam bodźca do wzięcia udziału w Targach Poznańskich również w r. b., co miało miejsce w końcu kwietnia i na początku maja. Italja zatem dzięki prywatnej inicjatywie Izby uczestniczyła już trzykrotnie w dwóch najbardziej reprezentacyjnych Targach Polski. Następny udział Italji w Targach polskich będzie prawdopodobnie uzależniony od wzięcia udziału Polski w Targach italskich.

„Izba w dalszym ciągu specjalną uwagę poświęciła udoskonaleniu swego organu „Polonia - Italia". Dział kulturalny i turystyczny stale jest rozszerzany, tak, że pismo nasze, będąc nadal pismem zasadniczo handlowem, przybrało również charakter perjodyku, poświęconego stosunkom kulturalnym italsko-polskim. Jedynym naszym grzechem jest niemożność, wskutek braku dostatecznych środków, ukazywania się naszego czasopisma w odstępach regularnych.

„Izba swą codzienną i mozolną pracą poświęca przysparzaniu korzyści sferom handlowym, udzielając informacyj, porad, pewnej liczbie osób i firm, dotyczących sytuacji rynkowej oraz coraz bardziej skomplikowanych przepisów, które normują, a raczej, powiedzmy lepiej, utrudniają handel międzynarodowy. Czyni ona wszystko, co jest w jej mocy, sprawując pieczę nad interesami kupców obydwu krajów. Przychodzi z pomocą, o ile to leży w jej mocy, przy windykowaniu należności i ułatwia korzystanie z pomocy prawnej osobom, którym jest ona potrzebna. Działalność i korzyści, jakich przysparza Izba nasza, mogłyby być znacznie większe, gdyby zwiększeniu uległy środki finansowe, jakiemi Izba nasza rozporządza.

„Obecnie przechodzimy do omówienia naszego bilansu, który przedkładamy do zatwierdzenia Zgromadzeniu.

„Również r. 1934 został zamknięty bez deficytu i w zgodzie z preliminarzem. Lecz słabym

„Nel resoconto della Camera, presentato all'Assemblea nello scorso anno, ho tracciato a grandi linee un quadro dell'attività del nostro ente, quadro che ritengo oggi inutile ripetere nei suoi particolari. Passerò solo in rapida ressegna i fatti più salienti avvenuti nel 1934, per poi brevemente accennare allo stato attuale dei rapporti commerciali fra la Polonia e l'Italia.

„La Camera consacrò molta parte della sua attività all'allestimento del padiglione italiano alle Fiere di Poznań e di Leopoli. Era la prima volta che il nostro ente si accingeva a quest'opera, ma grazie al valido ed efficace appoggio concessoci dall'Addetto Commerciale presso la R. Ambasciata d'Italia, come pure, per mezzo suo, dall'ENIT, i padiglioni della Camera nelle due Fiere ebbero pieno successo. Anche se le ditte che esposero non furono molto numerose (perchè la partecipazione comportava un onere non indifferente, senza grande speranza di vantaggi immediati) — tuttavia il fatto di essere stata la Camera presente alle due manifestazioni ebbe un significato non trascurabile. Il successo dello scorso anno ci incoraggiò a partecipare anche quest'anno alla Fiera di Poznań, che ebbe luogo al principio del mese di maggio. L'Italia era presente dunque, sia pure per iniziativa privata della Camera, a tre delle Fiere più rappresentative della Polonia. L'ulteriore partecipazione dell'Italia alle Fiere polacche dipenderà, però, d'ora innanzi, molto probabilmente dalla presenza della Polonia alle Fiere italiane.

„La Camera ha continuato a dedicare speciale attenzione al miglioramento del proprio organo, la rivista „Polonia - Italia". La parte culturale e turistica viene sempre più allargata, di modo che la nostra rivista, pur restando essenzialmente commerciale, ha assunto oramai anche il carattere di un periodico culturale italo - polacco. E solo peccato che i mezzi attuali della Camera non siano sufficienti per far apparire la rivista più regolarmente.

„La Camera compie un minuto lavoro giornaliero a vantaggio dei ceti commerciali dei due paesi, impartendo informazioni, consigli, pareri ad una quantità di persone e di enti sociali, che riguardano la situazione dei mercati e le sempre più complicate disposizioni che regolano, anzi, diremo meglio, ostacolano i traffici internazionali; fa tutto il possibile per tutelare gli interessi dei commercianti di ambedue i paesi; aiuta, dove può, il ricupero dei crediti — e facilita l'assistenza legale a chi ne avesse bisogno. — L'attività, e perciò l'utilità della nostra Camera potrebbe essere maggiore se maggiori fossero i fondi di cui essa dispone. Con ciò veniamo a parlare brevemente del bilancio, che vi verrà fra poco presentato per la vostra approvazione.

„Anche l'anno 1934 potè essere chiuso senza deficit, in conformità col preventivo stabilito. Tuttavia, il punto debole del bilancio della Camera è la precarietà dei suoi mezzi, che provengono in buona parte dai sussidi governativi e privati, commisurati in modo che appena possiamo sostenerci. — Questo stato di cose ci impedisce di raccogliere un fondo di riserva che ci permetta di svolgere un program-

punktem budżetu Izby jest niepewność jej środków, na które w większej części składają się zapomogi rządowe i prywatne, udzielane nam w takiej wysokości, iż z trudem jesteśmy w możności związać koniec z końcem. Taki stan rzeczy uniemożliwia nam stworzenie funduszu rezerwowego, który pozwoliłby zrealizować nasz program w szerszym zakresie. Żywimy nadzieję, iż sytuacja ulegnie poprawie i do tej poprawy zmierzają wszystkie nasze wysiłki. Z uwagi na panujący wciąż jeszcze kryzys, który utrudnia zbieranie składek członkowskich oraz akwirowanie płatnych ogłoszeń, jedyną nadzieję pokładamy w zwiększeniu subsydjów, udzielanych nam przez rządy italski i polski. Tymczasem składamy nasze gorące podziękowanie Rządowi Italskiemu oraz Polskiemu, a w szczególności Ministerstwu Przemysłu i Handlu za pomoc, jakiej udzielają nam te Rządy i dajemy wyraz nadziei, iż obydwa subsydja zostaną odpowiednio powiększone.

„Niech mi wolno będzie tutaj wyrazić gorące podziękowanie J. E. p. Ambasadorowi Italii oraz Radcy Handlowemu w Warszawie za poparcie moralne i materjalne, jakiego zawsze łaskawie nam udzielają, czy to, gdy chodzi o subsydja, czy to, gdy organizowaliśmy udział nasz w Targach polskich, czy też w każdej innej potrzebie. Wyrażam również podziękowanie firmom i organizacjom gospodarczym, które udzieliły naszej Izbie swego poparcia, a nadto wyrażam podziękowanie członkom Rady oraz Komisji Rewizyjnej za ich bezinteresowną współpracę.

„Jak to zwykliśmy czynić corocznie, również i dziś w krótkich słowach zajmiemy się sprawą stosunków handlowych polsko - italskich.

„W r. 1934 została zrealizowana umowa, zawarta w r. 1934, w sprawie budowy dwóch transatlantyków w Italji, wzamian za węgiel polski. W dn. 19 grudnia 1934 r. miała miejsce uroczystość spuszczenia na wodę pierwszego okrętu polskiego „Piłsudski" o pojemności 15 tys. ton, zbudowanego w stoczniach Cantieri Riuniti dell'Adriatico. Spuszczenie na wodę drugiego statku „Batory" będzie miało miejsce w dn. 3 lipca r. b., zaś wkrótce potem, mianowicie 27 sierpnia, odbędzie się pierwsza podróż okrętu „Piłsudski" z Tryjestu do Gdyni.

„Polska przy tej okazji miała możność zapoznania się z Italją faszystowską, jako twórczynią wspaniałych przedsięwzięć technicznych. Żywimy nadzieję, iż podobne tranzakcje w przyszłości będą dochodziły do skutku między dwu zaprzyjaźnionemi narodami w coraz większej liczbie.

„Według statystyki polskiej Polska w r. 1934 przywiozła z Italji towarów za 34 miljony złotych, wywiozła zaś za 37 miljonów. W r. 1935 zarówno objętość, jak i struktura handlu polsko - italskiego ulegną zmianom, co nastąpi w związku z nowemi środkami, jakie niedawno zostały w Italji zastosowane, oraz w związku z pertraktacjami, prowadzonemi obecnie w Rzymie. Niech nam wolno będzie pokrótce scharakteryzować tutaj stosunki handlowe, panujące między dwu zainteresowanemi krajami.

ma di più ampio respiro. Vogliamo sperare che la situazione migliorerà, e a questo miglioramento tendono i nostri sforzi. Data però la crisi che ancora regna e che rende difficile anche l'incasso delle quote d'associazione e l'inserzione di annunci pubblicitari a pagamento, — l'unica speranza sembra essere per ora un aumento dei sussidi da parte dei Governi italiano e polacco. — Mentre rivolgiamo i nostri più vivi ringraziamenti al R. Governo Italiano ed al Ministero dell'Industria e del Commercio Polacco per l'appoggio che continuano a concederci, esprimiamo la speranza che i due sussidi ci verranno alquanto elevati.

„Mi è gradito porgere, a questo punto, un caldo ringraziamento a S. E. l'Ambasciatore d'Italia a Varsavia e al signor Addetto Commerciale, per l'assistenza morale e materiale che essi sempre cortesemente ci danno, sia nell'ottenimento dei sussidi, sia nell'organizzazione delle Fiere, sia in qualunque altra occorrenza. Ringrazio pure le Ditte e gli enti che concedono alla nostra Camera il loro appoggio, come pure i membri del consiglio e i sindaci per la loro disinteressata collaborazione.

„Come sogliamo annualmente fare, vogliamo anche oggi toccare brevemente la questione dei rapporti commerciali fra la Polonia e l'Italia. Il 1934 fu l'anno della realizzazione materiale dell'accordo conchiuso nel 1933 per la costruzione di due transatlantici polacchi in Italia, in cambio di carbone polacco. — Il 19 dicembre 1934 ebbe luogo infatti a Monfalcone il varo della prima motonave polacca „Piłsudski" di 15.000 t. costruita presso i Cantieri Riuniti dell'Adriatico. Il varo della seconda nave, il „Batory", avrà luogo il 3 luglio, dunque fra pochi giorni, mentre il viaggio inaugurale del „Piłsudski" da Trieste a Gdynia si inizierà il 27 agosto. La Polonia ha avuto, in questa occasione, modo di conoscere l'Italia fascista anche come creatrice di superbe realizzazioni tecniche — e formuliamo i più vivi voti acchè transazioni analoghe avvengano in avvenire sempre più numerose fra le due nazioni amiche.

„Secondo le statistiche polacche, la Polonia, nel 1934, importò dall'Italia per circa 34 milioni di Zloti ed esportò in Italia per circa 37 milioni. Gli scambi fra i due paesi subiranno però delle modificazioni nella mole e nella struttura nel 1935, sotto l'influenza delle nuove misure che si vanno adottando e per effetto delle trattative che sono in corso attualmente a Roma. Ci sia permesso di caratterizzare con brevi parole lo stadio attuale dei rapporti commerciali fra i due stati che ci interessano.

„Il commercio estero di tutte le principali nazioni che hanno qualche cosa da dire negli scambi internazionali va prendendo delle forme che si allontanano sempre più dal liberalismo economico, che prima della guerra sembrava rappresentare lo stato ideale dell'economia mondiale. La guerra ha rivelato un fenomeno cha può parere a prima vista paradossale: che cioè l'equilibrio in cui sembrava trovarsi allora l'economia europea era un equilibrio labile, dovuto sopratutto ad un concorso fortuito di circostanze, che, una volta turbato, probabilmente non si ripeterà mai

„Handel zagraniczny wszystkich ważniejszych narodów, odgrywających pewną rolę w wymianie międzynarodowej, przybiera formę coraz jaskrawiej odcinającą się od liberalizmu gospodarczego, który przed wojną, zdawało się, reprezentował formę idealną gospodarstwa światowego. Wojna światowa zrodziła zjawisko, które na pierwszy rzut oka mogłoby wydawać się paradoksalnem; że równowaga, jaką znamionowało wtedy gospodarstwo światowe, była równowagą, opartą na słabych podstawach, zawdzięczającą swe istnienie przedewszystkiem przypadkowemu zbiegowi okoliczności; równowaga ta raz naruszona, prawdopodobnie nigdy nie zostanie przywrócona. Dawny system gospodarczy był oparty na dobrobycie poszczególnych komórek lub grup gospodarczych, które, działając na swój wyłączny rachunek, łącznie ze związkami lub rozgałęzieniami międzynarodowemi, tworzyły rodzaj międzynarodówki gospodarczej, mającej na względzie jedynie korzyść własną, z pominięciem ich zależności od organicznej całości narodu, do której należały, obojętną zaś była dla nich okoliczność, iż gospodarstwo tegoż narodu wskutek tego narażona było na szkody. Ten stan rzeczy zrodził atmosferę internacjonalizmu, na którym się opierał. Kiedy po wojnie światowej idea narodowa w licznych krajach zbudziła się ze świeżą mocą, wolny handel stracił nietylko podatny dla siebie grunt, lecz każdy kraj uznał za punkt honoru uniezależnienie się gospodarcze od zagranicy. Tworzy się więc i coraz bardziej umacnia teorja ultraprotekcjonizmu, która, że tak powiem, z dnia na dzień coraz bardziej się upowszechnia i doskonali, mając do dyspozycji cztery najważniejsze środki:

a) tworzenie nowych stawek celnych oraz podwyższenie istniejących —

b) system kwot i kontyngentów —

c) system licencyi wzgl. pozwoleń przywozowych —

d) kontrola obrotu i przekazywania dewiz, ta ostatnia udoskonalona pod postacią clearingu.

„Według tej teorji, stan idealny polegałby na tem, iż gospodarstwo każdego kraju byłoby zamknięte, wystarczające na swoje potrzeby, uniezależnione od zagranicy w zakresie zaspakajania potrzeb swoich obywateli. Ale to nie wystarcza jeszcze fanatykom tego systemu. Pragnęliby oni, aby ich kraj posiadał t. zw. „saldo dodatnie" bilansu handlowego, aby zatem sprzedawał on dużo, kupował zaś mało. Czynią oni zgiełk i ciskają przekleństwa, gdyż w miesiącu tym, czy innym ich kraj wywiózł mniej, niż przywiózł. Gdyby tego domagali się wszyscy, gdyby stało się to ogólnem żądaniem, gdzież dałoby się umieścić nadwyżki wywozu wszystkich krajów zainteresowanych? Wszak rynki zbytu międzyplanetarne jeszcze nie istnieją.

„Jakiż był stosunek Italji do tego zagadnienia? Należy zauważyć, że Italja była przeciwna tej polityce, gdyż uważała ją za nielogiczną i niezdrową.

più. Accenniamo che la vecchia economia era fondata sulla prosperità di singole cellule o gruppi economici, che agivano per conto loro, formando, con collegamenti e diramazioni internazionali, una specie di internazionale economica, a loro egoistico vantaggio, senza riguardo alla loro interdipendenza dal complesso organico della nazione a cui appartenevano, senza preoccuparsi dunque del fatto se, in questo modo, l'economia della nazione stessa veniva a soffrirne. — Questo stato di cose presupponeva un'atmosfera di internazionalismo che lo tollerasse. Quando, dopo la guerra, lo spirito nazionale, in molte nazioni, si accese di novello vigore, il terreno propizio al libero scambio venne a mancare, non solo, ma ciascun paese ritenne come punto d'onore il rendersi economicamente indipendente dall'estero. Ed ecco sorgere ed accentuarsi la teoria dell'ultraprotezionismo, che si acuisce e si perfeziona, per così dire, di giorno in giorno, attraverso l'applicazione di quattro principali misure:

a. la creazione di nuovi dazi e l'aumento di quelli già esistenti,

b. il sistema delle quote o contingenti,

c. il sistema delle licenze o permessi di importazione,

d. il controllo sui cambi e sul trasferimento di moneta, quest'ultimo perfezionatosi col sistema del clearing.

„Secondo tale teoria, l'ideale sarebbe dunque che il proprio paese avesse un'economia chiusa, bastante a sè stessa, indipendente dallo straniero in tutto ciò che ha relazione con la soddisfazione dei bisogni dei suoi cittadini. Questo però non basta ancora per i fanatici di tale sistema. Questi vorrebbero che il loro paese abbia sempre un cosidetto „saldo attivo" della bilancia commerciale, che esso venda cioè molto e comperi poco. Essi si scandalizzano e gridano all'anatema perchè nel mese tale il loro paese ha esportato di meno di quanto ha importato. — Siccome questo è il grido generale, ci si può chiedere a chi sarà mai possibile di vendere la somma di tutti gli eccedenti di esportazioni voluti da ogni paese, dato che non esiste ancora uno sbocco interplanetario.

„Quale fu l'atteggiamento dell'Italia di fronte a questo problema? — E' noto che l'Italia era contraria a tale politica, perchè la considerava illogica e malsana. Essa aveva per lungo tempo tentato di tenere le porte aperte, nella speranza che il suo esempio venisse seguito dalle altre nazioni. Essa sosteneva che occorresse tener conto di un fatto elementare, che cioè ogni paese ha le sue specialità, per cui produce, grazie al clima, alla natura del suolo e del sottosuolo, e alle tendenze naturali dei suoi abitanti — certe merci, sia naturali che manufatte, a miglior mercato e in maggiore quantità degli altri. Per questi prodotti dovrebbe essere ammessa, anzi facilitata, dagli altri paesi l'esportazione, senza usar violenza alle condizioni naturali del paese che li genera. — Tale atteggiamento dell'Italia non fu soltanto teoretico, ma trovò la sua espressione pratica anche nei Protocolli

Usiłowała ona przez długi czas trzymać drzwi otwarte, żywiąc nadzieję, iż przykład ten będzie naśladowany przez inne narody. Według niej należało mieć na względzie zasadę elementarną, iż każdy kraj posiada jakąś specjalność w zakresie swojej produkcji, co zawdzięcza klimatowi, rodzajowi gleby oraz jej bogactwom naturalnym, a nadto zamiłowaniom przyrodzonym swych mieszkańców. Tem się tłumaczy, że pewne towary, czy to w stanie naturalnym, czy przerobionym, w jednym kraju odznaczają się wyższą jakością i produkowane są w większej ilości, niż w krajach innych. Odnośnie do tych produktów należałoby ułatwić wywóz bez pogwałcenia warunków naturalnych kraju, w którym praca produkcyjna się odbywa. Stanowisko to Italji posiadało charakter nietylko teoretyczny, lecz znalazło również potwierdzenie praktyczne w protokułach rzymskich z marca 1934 r., zaopatrzonych w podpisy prezesów ministrów Italji, Austrji i Węgier, w których podkreślono konieczność dokonywania wymiany produktów pomiędzy różnemi krajami i przeciwstawienia się (jak powiedziane jest w tekstach) „wszelkim niezdrowym tendencjom autarkji gospodarczej". Kiedy po wielu latach głos Italji pozostał „głosem wołającego na puszczy", nie mogła ona pozostać bezczynna wobec środków, przedsiębranych przez inne państwa na jej szkodę, otaczając się coraz bardziej szańcem polityki ultraprotekcyjnej. Celem uniknięcia przeistoczenia się w kraj czysto przywozowy, Italja zmuszona była, posiłkując się dekretem z 16.II.1935 r. oraz z 1.III.1935 r., przystosować swój handel do nowej struktury handlu światowego. Jak to niejednokrotnie było oświadczone również w drodze oficjalnej, środki te nie sa skierowane przeciw żadnemu z poszczególnych krajów, lecz stanowią jedynie konieczną obronę, jakiej Italja zmuszona była się imać, wbrew swej chęci, by nie popaść w zbyt dużą pasywność swego bilansu handlowego oraz zbyt duży brak dewiz zagranicznych.

„Pomimo wzoru, jakim służą Italji inne narody, cel przyświecający jej nowym poczynaniom nie polega na osiągnięciu pełnej „autarkji gospodarczej", jeżeli takową rozumie się jako strukturę gospodarstwa narodowego, zorganizowanego w całości na zasadach niezależności i nie liczącego się z międzynarodową sytuacją gospodarczą. Italja natomiast usiłuje wtłoczyć nowe swe przepisy, które zmuszona była ogłosić, w system korporacyjny, będący dziełem Mussolini'ego i oznaczający organizację jednolitą sił gospodarczych i produkcyjnych Narodu przy uwzględnieniu światowej sytuacji gospodarczej. Przebudzenie się zdrowej i silnej świadomości narodowej w żadnym razie nie pozwala na zespolenie się w tym systemie zasad zdezorganizowanego wolnego handlu z czasów przedwojennych, służącego interesom poszczególnych grup i na szkodę Narodu, o czem przed chwilą była mowa. Italja daleka jest zarówno od zasad pozbawionego dyscypliny handlu, opartego na swobodnej wymianie dóbr, jak i od zasad ultraprotekcjonizmu. Dzięki swoim korporacjom jest ona w możności zarówno stawić czoło i znaleźć rozwiązanie dla zagadnień handlu i pro-

di Roma del marzo 1934, firmati dai Primi Ministri dell'Italia, dell'Austria e dell'Ungheria, in cui si accentua la convenienza di scambiare i prodotti dei vari paesi e di opporsi (com'è detto testualmente) „alle tendenze malsane di autarchia economica". Dopo che, per molti anni, la voce dell'Italia restò „vox clamantis in deserto", essa non poteva più restare impassibile di fronte alle misure che andavano prendendo gli altri paesi a suo danno, trincerandosi sempre più in una politica ultraprotezionista. Per evitare di ridursi ad uno stato di pura importazione, l'Italia fu costretta dunque, col Decreto del 16.2.1935, seguito da quello del 1.3.1935, di adattare i suoi traffici alla nuova struttura del commercio mondiale. Come fu già ripetute volte dichiarato in via ufficiale, queste misure non sono dirette contro nessun paese in particolare, ma rappresentano la legittima difesa che l'Italia fu indotta, suo malgrado, ad adottare per non esporsi a troppo forti passività della sua bilancia commerciale e a deficienza di divise estere.

„Malgrado l'esempio delle altre nazioni, il fine che l'Italia persegue con la nuove misure non è quello di ottenere un'assoluta „autarchia economica", intesa nel senso di una struttura economica nazionale, organizzata in modo del tutto autonomo, senza tener conto della situazione economica internazionale. L'Italia cerca invece di inquadrare le nuove disposizioni, che essa fu costretta a decretare, nel sistema corporativo mussoliniano, che vuole l'organizzazione unitaria delle forze economiche e produttive della Nazione, tenendo bene presente la situazione economica mondiale. Il risveglio del sano e forte sentimento nazionale non ammette neppure per l'Italia la promiscuità economica del libero scambio disordinato dell'anteguerra a favore di singoli gruppi e a detrimento degli interessi della Nazione, di cui abbiamo poco innanzi parlato. L'Italia è lontana tanto dalla concezione del commercio indisciplinato liberoscambista, quanto dall'ultraprotezionismo. Con le sue Corporazioni, essa è in grado tanto di affrontare e di risolvere i problemi del commercio e della produzione interni, quanto di vagliare con equità e spirito di conciliazione i problemi inerenti i nostri traffici con l'estero.

„Le nuove dsposizioni introdotte nel febbraio dall'Italia imposero la revisione di numerosi accordi di natura commerciale esistenti fra essa ed altri paesi. Con la Polonia sono proprio ora in corso trattative, a Roma, per addivenire ad un'intesa che permetta di regolare gli scambi fra i due paesi. Una parte dell'accordo è già raggiunta, ma vi sono ancora delle difficoltà da vincere, dovute a questioni di contingenti e di pagamenti. Una soluzione di questa ultima difficoltà potrà essere il clearing proposto dall'Italia. Occorre però notare che malgrado la mancanza, momentanea, di un accordo generale, in Italia è sempre aperta alla Polonia la via alla compensazione privata, che non è soggetta a limiti. — Naturalmente questa via non risolve il problema generale, che è in dipendenza con la situazione economica generale dell'Europa e alla situazione dei due Paesi.

dukcji wewnątrz kraju, jak i sprawować pieczę w duchu zasad słuszności i zgodnego współżycia nad sprawami, dotyczącemi naszych stosunków handlowych z zagranicą.

„Nowe dekrety, które weszły w życie w Italji w miesiącu lutym, spowodują konieczność zrewidowania licznych umów handlowych, zawartych z innemi krajami. Z Polską, właśnie w chwili obecnej, prowadzone są rokowania w Rzymie, których celem jest osiągnięcie porozumienia, mającego umożliwić unormowanie handlu między obu krajami. Część układu została uzgodniona, lecz przed nami piętrzą się jeszcze trudności, które muszą być pokonane, dotyczące kontyngentów i wypłat. Usunięcie tej ostatniej trudności mogłoby nastąpić przez wprowadzenie clearingu, zaproponowanego przez Italję. Należy zauważyć, że pomimo braku chwilowo umowy ogólnej, zawsze jest w Italji otwarta droga dla Polski do dokonywania tranzakcyj kompensacyjnych prywatnych, które nie podlegają ograniczeniom. Oczywiście, droga ta nie zdoła rozwiązać sprawy ogólnej, która związana jest z sytuacją gospodarczą ogólną w Europie oraz z sytuacją obu narodów.

„Tymczasem dajemy wyraz nadziei, iż między Polską a Italją, narodami, połączonemi od wieków węzłami solidarności duchowej, poza porozumieniem, jakie właściwie przygotowuje się obecnie w Rzymie, osiągnięte zostanie inne współdziałanie gospodarcze, którego potrzebę najlepiej uświadamiamy sobie wszyscy, należący do sfer gospodarczych".

Sprawozdanie finansowe Izby.

Z kolei p. Juljan Erlich odczytał protokuł Komisji Rewizyjnej, zaś prezes Izby, ks. Fr. Radziwiłł, odczytał sprawozdanie finansowe za okres budżetowy od 1.I. do 31.XII. 1934 r., na podstawie którego zebrani udzielili Zarządowi absolutorjum. Preliminarz budżetowy Izby na r. 1935 został jednomyślnie przez Zgromadzenie zatwierdzony.

Wybory do władz Izby.

Zgodnie z p. 6 porządku dziennego odbyły się tajne wybory do Rady Izby, w wyniku których zostali wybrani pp.: Dr. Stanislao Bocciolone, Inż. Giorgio Coro, Dyr. Tadeusz Ginsberg, Dyr. Marceli Frydman, Adw. Dr. Roman Kuratowski. Adw. Adolfo Lucat, Dyr. Inż. Tadeusz Marchlewski. Jerzy Meyer, Inż. Antoni Olszewski, Franciszek ks. Radziwiłł, Dyr. Inż. Renato Sambri, Dyr. Stefan de Porayski, Dyr. Romeo Purini, Dyr. Wiktor Wiener i Dyr. Inż. Ettore Zanchi.

Do Komisji Rewizyjnej zostali wybrani pp.: Juljan Erlich i Dr. Leon Felde.

Wobec niezgłoszenia wolnych wniosków, Przewodniczący Walne Zgromadzenie zamknął.

Tegoż dnia odbyło się posiedzenie członków nowo obranej Rady, na którem został ukonstytuowany Zarząd w składzie następującym: Prezes Izby—Franciszek ks. Radziwiłł, Wiceprezesi: Inż. Renato Sambri, Inż. Tadeusz Marchlewski oraz Dyr. Marceli Frydman, Sekretarz—Dr. Stanislao Bocciolone. Skarbnik — Dyr. Stefan de Porayski.

„Intanto facciamo voti che tra la Polonia e l'Italia, nazioni legate da vincoli secolari di solidarietà spirituale, sia raggiunta, oltre a quella che si sta definendo ora a Roma, ogni altra intesa economica nell'interesse dei due paesi".

Finito il discorso dell'ing. Sambri, fu data lettura del verbale della Commissione dei Sindaci, nonchè del rendiconto finanziaro della Camera per il periodo 1.I.1934—31.XII.1934, e il bilancio preventivo per l'anno 1935, che è stato approvato dall'Assemblea.

ELEZIONI DEI MEMBRI DEL CONSIGLIO E DEI SINDACI.

Conformemente il p. 6 dell'Ordine del giorno, ebbero luogo le elezioni in votazione segreta, dei membri della Camera. Risultarono eletti i sigg.: Dott. Stanislao Bocciolone, Ing. Giorgio Coro, Dirett. Marcello Frydman, Dirett. Taddeo Ginsberg, Avv. Romano Kuratowski, Avv. Adolfo Lucat, Dirett. Taddeo Marchlewski, Giorgio Meyer, Ing. Antonio Olszewski, Principe Francesco Radziwiłł, Ing. Renato Sambri, Dirett. Stefano de Porayski, Cav. Romeo Purini, Dirett. Vittorio Wiener e Ing. Ettore Zanchi. Sindaci sono stati eletti i signori Giuliano Erlich e Dett. Leon Felde.

Non avendo nessuno presentati altre proposte il presidente della Comera chiuse la seduta.

Nello stesso giorno ebbe luogo la seduta dei membri del nuovo Consiglio riunitisi per costituire la nuova Direzione della Camera. Furono eletti: Presidente: Principe Francesco Radziwiłł; Vicepresidenti: Ing. Renato Sambri, Ing. Taddeo Marchlewski e il Dirett. Cav. Marcello Frydman, Segretario: Dott. Stanislao Bocciolone; Tesoriere: Dirett. Stefano de Porayski.

FIERA DEL LEVANTE
LA POLONIA E LE POSSIBILITÀ D'INTERCAMBI CON L'ITALIA

(POLSKA i MOŻLIWOŚCI WYMIANY HANDLOWEJ Z ITALJĄ).

Sotto il cielo polacco lo spirito italico ebbe modo di esprimersi nel lontano 500 con opere architettoniche, castelli e monumenti, che, dopo molti secoli, sfidando le perfidie del tempo, si adergono a testimoniare il primato artistico dell'Italia.

Questo miracolo operato per merito di una donna italiana, Bona Sforza, principessa di Bari, che andano sposa al Sigismondo Jagiellone, non dimenticò la sua origine, anzi volle trapiantare i germogli della propria stirpe nel suo nuovo dominio per compiacersi d'una fioritura di opere e d'ingegni italiani, senza offendere, peraltro, la nazione di cui era sovrana, c'incoraggia oggi, in diverso clima storico. e con uno spirito di collaborazione più vasto, ma sempre rispettoso delle altrui civiltà, a mettere le nostre forze economiche in contatto con quelle, per giungere a una reciproca integrazione e nel miraggio di quell'assestamento necessario all'Europa travagliata e invecchiata, ma non tanto decrepita da non poter rinnovare i sistemi e attingere ancora elementi di vita.

L'influenza che i fattori psicologici esercitano sull'economia c'inducono appunto a fraternizzare con tutti i popoli e ad ravvivare quelle correnti di amicizia e di fiducia per incanalare nello stesso alveo, così saldamente cementato, anche le correnti dei traffici.

Con questo spirito diamo uno sguardo alla Polonia, che già mostrò d'intendere il nostro invito di collaborazione, presentandosi alla Fiera del Levante con qualche esponente delle sue forze economiche e che si vuole richiamare con maggiore efficienza alla nostra prossima fatica fieristica internazionale.

Nel 1932 la Polonia fu a Bari ufficialmente con 1 partecipante; nel 1933 con una partecipazione ufficiale e 41 operatori; nel 1934 con 2 operatori.

Paese squisitamente agricolo, la Polonia trae dalla sua terra pittoresca la maggiore ricchezza, epperò rivolgendo ogni attenta cura alla coltura intensiva dei campi, ha saputo potenziare l'industrializzazione di una larga zona del suo territorio „Slesia Polacca" i cui cantieri sonanti, le cui grandiose officine, accanto alle insonni e tormentate miniere, costituiscono quanto di più moderno la nazione polacca possa collocare nel vasto quadro delle attività industriali europee (industrie meccaniche, fabbriche di locomotive, di armi ecc.). Le magnifiche foreste polacche si presterebbero a un migliore sfruttamento per quel che riguarda il legname grezzo e quello lavorato, nonchè per le industrie che ne traggono vita (cartiere ecc.).

Di già un sensibile aumento si è verificato nell'esportazione del legno del 1933 uguale al 28,9% rispetto all'anno precedente.

Precisamente l'esportazione del legno greggio ha raggiunto un valore di 25 milioni di zloty; quella del legno lavorato è stata di 103,4 milioni di zloty, e quella degli oggetti in legno di 26,4 milioni di zloty. La Polonia figura altresì fra gli Stati più ricchi di combustibili solidi e liquidi.

L'antracite, indispensabile all'azionamento delle grandi come delle piccole industrie d'ogni paese, forma l'inesauribile sottosuolo dei bacini di Dabrova, di Cracovia e dell'Alta Slesia nelle cui 60 miniere oltre 10.000 operai si alternano, tenaci e instancabili, per strappare alle viscere della terra, che n'è gelosa custode, l'utilissimo minerale.

Essendo la produzione di gran lunga superiore al fabbisogno interno, l'antracite costituisce uno dei prodotti di più larga esportazione che s'indirizza specialmente verso i paesi del Nord (via Danzica e Gdynia). Altrettanto dicasi del petrolio che abbonda lungo tutto il versante polacco dei Carpazi.

Nel campo delle attività industriali polacche, detiene il primato l'industria tessile che però è soggetta, per la materia prima, all'estero. Il governo polacco non ammette qualsiasi pratica clandestina d'introduzione come quella tentata dal Giappone; le nazioni che hanno in merito trattati commerciali, godono di determinati contingentamenti che sono però ristrettissimi e controllati severamente. L'Italia vi esporta tessuti serici per cravatte; la Francia seterie di novità, tipi e articoli di moda; la Svizzera vende l'organdi; la Cecoslovacchia piazza i velluti; altrettanto fa il Belgio, mentre l'Inghilterra colloca tipi fini in laneria per confezioni da uomo e da signora.

La Cina manda limitati quantitativi di seta detta Sciantung.

Non si accettano sete artificiali e miste.

L'Italia potrebbe tentare di sfruttare, il proprio contingente, con l'introduzione dei prodotti più fini per cui la Francia ci fa concorrenza, facendo leva sulle eventuali possibilità di scambi compensati giacchè pare che il Governo polacco abbia buone disposizioni a riguardo.

Anche la nostra esportazione agrumaria, che ha per noi una particolare importanza, potrebbe ancor meglio affermarsi in Polonia.

Nell'ultimo triennio si rileva che il nostro paese ha fornito quasi la totalità dei limoni consumati su quel mercato, mentre per le arance dal 1932 abbiamo avuto una forte concorrenza dalla Palestina, California, ecc.

Si potrebbero sollecitare dal governo Polacco, facilitazioni doganali per la spedizione di agrumi per

via terra, come quelle stabilite per via mare ed in compenso di maggiori acquisti di merci polacche.

L'essenziale è di mettere sulla stessa bilancia i bisogni di approvvigionamento del nostro paese e quelli della Polonia per addivenire a una pratica ed utilitaria collaborazione e sollecitare tra i nostri empori marittimi e quello modernissimo polacco di Gdynia, regolari linee di navigazione che facilitino gli interscambi.

Oggi l'Ente fieristico barese può funzionare come centro di studio delle rispettive possibilità commerciali in atto e in potenza e come strumento di coordinazione di forze che, per essere assai dissimili, offrono maggiori promesse d'integrazione. E sulla fusione morale dei due popoli, quello giovanissimo polacco e quello italico rinnovatosi nel nome del Littorio, brillerà il faro della comune idealità che i poeti e i musici delle due nazioni, in poderose e diverse forme, espressero con gli stessi altissimi accenti.

G. Gayto - Albano.

ZASADY OBROTU KOMPENSACYJNEGO Z ITALJĄ

(IL REGIME DELLA COMPENSAZIONE PRIVATA IN ITALIA).

Jak już pisaliśmy w N-rze 1—2 z r. b. n. organu w „Gazzetta Ufficiale", Nr. 53 z dn. 4 marca r. b. ukazał się dekret ministerjalny z 1 marca r. b., dotyczący przywozu i wywozu w prywatnym obrocie kompensacyjnym.

W dekrecie tym w art. 2 m. in. przewidziane jest, iż przywóz towarów do Italji w drodze kompensacji za artykuły wywożone odbywać się będzie na podstawie pozwoleń, wydawanych przez Narodowy Instytut Faszystowski dla handlu z zagranicą w Rzymie.

W związku z powyższym dekretem Narodowy Instytut Faszystowski dla handlu z zagranicą (Istituto Fascista per gli Scambi con l'Estero) wydał okólnik, zawierający szczegółowe wyjaśnienia oraz instrukcje, dotyczące obrotu kompensacyjnego z Italją.*)

Wobec tego, że sprawa obrotu kompensacyjnego z Italją staje się również aktualna dla Polski, niżej zamieszczamy wyjaśnienia, dotyczące tego obrotu:

1. Przedmiot pozwolenia.

Pozwolenie dotyczy wyłącznie tranzakcyj kompensacyjnych (towary przywożone za wywożone) i wyklucza możliwość wyrównywania rachunków z pominięciem przepisów, przytoczonych w p. 8 lit. 7.

Przy udzielaniu tych pozwoleń nie będzie brane pod uwagę brzmienie art. 1 dekretu ministerjalnego z 16 lutego 1935 r., w którym przewidziane jest, iż przywóz niektórych towarów uzależniony jest od zgody Ministerstwa Finansów.

2. Warunki dopuszczania firm do zawierania tranzakcyj kompensacyjnych.

Do prywatnego obrotu kompensacyjnego będą dopuszczone tylko takie firmy, które figurują w rejestrach, prowadzonych przez Rady Prowincjonalne Gospodarstwa Korporacyjnego. Przy składaniu podań zainteresowane firmy, wywożące i przywożące, obowiązane są załączyć wyciąg z rejestru firmowego.

3. Rodzaje towarów.

Przy udzielaniu pozwoleń na przywóz towarów pierwszeństwo będzie przysługiwało surowcom. Co się tyczy towarów wywożonych, żadne wyjątki czynione nie będą. Jednakże zgodnie z obowiązującemi przepisami z obrotu kompensacyjnego mogą być wyłączone takie towary, które na podstawie wykazu, zawartego w tabeli A dekretu z 14.XI.1926 r. Nr. 1923 oraz późniejszych zmian są objęte zakazami przywozu (dotyczy to krajów, do których odnoszą się zakazy) lub towary, które, jak oleje mineralne i węgiel, podlegają specjalnym przepisom przywozowym.

Podania w sprawie tranzakcyj kompensacyjnych, dotyczące nasion oleistych, miedzi w kawałkach i odpadkach, wełny i kawy, których przywóz został unormowany dekretem z dn. 14.IV.1934 roku, winny być składane w Ministerstwie Korporacyj (Departament Handlowy, Wydział Kontroli przywozu).

4. Kraje.

Tranzakcje kompensacyjne nie są dopuszczalne w odniesieniu do krajów, z któremi zostały zawarte umowy clearingowe lub umowy handlowe, oparte na zasadach ogólnie przyjętych i wykluczające prywatny obrót kompensacyjny.

Tranzakcje kompensacyjne z krajami, które pomimo istnienia umowy clearingowej z Italją, zezwalają na wymianę towarową w drodze kompensacji prywatnej, dopuszczalne są tylko w ramach i na warunkach, przewidzianych w odnośnych układach. Podania firm italskich winny być składane w Min. Korporacyj, które, o ile uzna je za zasługujące na poparcie, skierowuje do Narodowego Instytutu dla Handlu z Zagranicą. Podania załatwiane są w myśl układów, zawartych z poszczególnemi krajami.

*) Zob. również wyjaśnienia na str. 113 i nast.

5. Tranzakcje kompensacyjne wobec ustawodawstwa obcych krajów.

Strony, zawierające prywatne tranzakcje kompensacyjne, muszą mieć na uwadze przepisy, dotyczące ograniczeń celnych i dewizowych, obowiązujących w obcych krajach. Instytut Narodowy dla Handlu z zagranicą w Rzymie nie interwenjuje w sprawie pozwoleń przywozowych w obcych krajach oraz nie podejmuje żadnych kroków, mających na celu ułatwienie uzyskania tych pozwoleń.

6. Postępowanie.

a. Firmy italskie, uczestniczące w handlu przywozowym i wywozowym i pragnące wyrównać rachunki w drodze kompensacji, mogą przed zawarciem tranzakcji wnieść podanie celem upewnienia się, o ile tranzakcja dojdzie do skutku, czy zezwolenie na kompensację zostanie udzielone. Podanie winno zawierać dane, dotyczące towarów, które mają być przedmiotem tranzakcji, krajów, z któremi wymiana ma być dokonana, a nadto szczegółowe informacje, dotyczące charakteru oraz rozmiarów tranzakcji.

b. Po udzieleniu wspomnianego wyżej zapewnienia i niezależnie od podania o udzielenie tego rodzaju zapewnienia, firmy italskie mogą ubiegać się o pozwolenie na przywóz i wywóz w drodze kompensacji prywatnej. Podania te składane są na specjalnych formularzach, wydawanych przez Rady Prowincjonalne Gospodarstwa Korporacyjnego.

c. Podania o udzielenie zapewnienia lub pozwolenia na zawarcie kompensacji prywatnej odnośnie do ryżu, siarki, jedwabiu, wyrobów bawełnianych winny być składane w Instytucie za pośrednictwem odnośnego Związku t. j. Ente Nazionale Risi, Ufficio per la vendita dello zolfo italiano, Ente nazionale serico oraz Istituto cotoniero italiano.

7. Ważność.

Zapewnienie, udzielone przez Instytut, jest zasadniczo ważne na okres 14 dni. Okres trwania ważności pozwolenia ustalany jest od wypadku do wypadku. W warunkach normalnych nie może on być dłuższy, niż 3 miesiące.

8. Ogólne warunki

a. Podanie o pozwolenie winno być składane w 4 egzemplarzach.

b. Załączniki, dotyczące tranzakcji kompensacyjnej i odnośną korespondencję i t. p., należy składać w oryginale oraz odpisach, zaopatrzonych w zaświadczenie firmy co do zgodności ich z oryginałami. Oryginały ulegają zwrotowi.

c. Wywóz musi być kierowany do kraju, skąd pochodzi przywóz. Kraj pochodzenia określany jest na podstawie obowiązujących w Italji przepisów.

d. Wartość towarów przywożonych i wywożonych, mających być przedmiotem tranzakcji kompensacyjnej, obejmuje również koszty transportu zagranicą oraz wszelkie inne uboczne wydatki.

e. W zasadzie tranzakcje wywozowe muszą poprzedzić tranzakcje przywozowe. W związku z tem pozwolenie przywozu udzielane jest w tym tylko wypadku, o ile dostarczony jest dowód, iż doszła do skutku tranzakcja wywozowa. Wyjątki są uwzględniane pod warunkiem, że firma importująca udzieli gwarancji, wzgl. zobowiązania co do zawarcia tranzakcji wywozowej.

f. Instytut udziela zezwolenia na wywóz w drodze kompensacji pod warunkiem, że eksporter zobowiąże się uzyskane dewizy z tranzakcji eksportowej ustąpić Narodowemu Instytutowi dla Handlu z zagranicą, zgodnie z dekretem ministerjalnym z dn. 8.XII.1934 r. Od obowiązku tego eksporter jest całkowicie zwolniony, o ile kompensacja pod względem walutowym całkowicie się równoważy. O ile jednak istnieje nadwyżka wartości wywozu nad przywozem lub, jeśli przywóz nie dochodzi do skutku, eksporter obowiązany jest odnośną część lub całkowitą sumę dewiz ustąpić Instytutowi Narodowemu dla Handlu z zagranicą. Instytut ze swej strony dostarcza Administracji Centralnej Banca d'Italia danych, które umożliwiają jej zastosowanie środków celem wejścia w posiadanie dewiz.

g. O ile podanie zawiera prośbę o udzielenie pozwolenia na przywóz, przed zawarciem tranzakcji wywozowej, w wypadku, gdy ta tranzakcja nie dochodzi do skutku, importer obowiązany jest dokonać tranzakcji kompensacyjnej z innym eksporterem. Dopuszczalność kompensacji w ramach nowej tranzakcji wywozowej uzależniona jest od zezwolenia Instytutu.

Gdy kompensacja nie dochodzi do skutku, towary przywiezione zalicza się na późniejsze przydziały na rzecz importera. W każdym razie zarówno importer, jak i eksporter, oddzielnie, lub łącznie mogą być pozbawieni prawa zawierania tranzakcyj kompensacyjnych, czy to między sobą, czy to z innemi osobami.

h) W wypadku, gdy towar przywożony jest z krajów, z któremi Italję wiążą umowy clearingowe, może być udzielone pozwolenie przywozowe z tem, iż przywóz będzie poprzedzał wywóz, jednakże pod warunkiem, że w razie całkowitego lub częściowego niedojścia do skutku tranzakcji eksportowej, wypłata równowartości przywiezionych towarów (lub udzielenie ważnej gwarancji) nastąpi w lirach, przyczem suma ta będzie objęta rozrachunkiem clearingowym.

i) Po dojściu do skutku przywozu lub wywozu strony, uczestniczące w tranzakcji kompensacyjnej, na żądanie Instytutu obowiązane są przedłożyć dowody, stwierdzające dojście do skutku kompensacji.

9. Warunki szczególne.

Mogą być ustalane przy udzielaniu poszczególnych pozwoleń.

10. Odpowiedzialność pośredników.

a) Są oni odpowiedzialni za dokładność danych, zawartych w deklaracji.

b) Są oni obowiązani upewnić się, że w odnośnej tranzakcji kompensacyjnej uczestniczą prawdziwi importerzy lub konsumenci, wzgl. prawdziwi eksporterzy lub producenci.

c) Są oni obowiązani natychmiast udzielać informacyj stronom uczestniczącym w kompensacji oraz informacyj o stronach partycypujących Instytutowi.

11. Współpraca Rad Prowincjonalnych Gospodarstwa Korporacyjnego z Instytutem.

Współpraca ta odbywa się w dziedzinie prywatnych tranzakcyj kompensacyjnych, przyczem brane są pod uwagę momenty następujące:

a) niezwłoczne komunikowanie Instytutowi o wszelkich zmianach lub likwidacji firm, którym Rady Prowincjonalne udzielają wyciągów z rejestrów firmowych, zgodnie z tem, co jest powiedziane pod liczbą 2;

b) udzielanie wszelkich informacyj o firmach, jakie będą wymagane;

c) ustalanie ilości poszczególnych gatunków towarów, przywiezionych w r. 1934 przez firmy, składające podania, na podstawie dokumentów celnych lub faktur, które były w swoim czasie przedkładane władzom celnym celem uzyskania zaświadczenia dla otrzymania przydziału dewiz;

d) sprawowanie na żądanie Instytutu kontroli nad prawidłowością dokonywanych tranzakcyj kompensacyjnych oraz kontrolowanie cen, płaconych za przywożone towary w drodze kompensacji;

c) drukowanie formularzy według wzorów, ustalonych przez Instytut, i wydawanie ich petentom, (importerzy, eksporterzy, związki pośredniczące) celem składania podań w sprawie zawierania tranzakcyj kompensacyjnych.

12. Współdziałanie italskich władz celnych.

Jest ono unormowane okólnikiem, wydanym przez Ministerstwo Finansów, Generalną Dyrekcję Ceł i zawierającym przepisy następujące:

1. Władze celne dopuszczają do wywozu towary, które mają być przedmiotem obrotu kompensacyjnego za towary przywiezione, na podstawie pozwolenia, odpowiadającego wymaganym przepisom. Pozwolenie to po całkowitem lub częściowem wykorzystaniu traci swoją moc i winno być za pośrednictwem władz celnych zwrócone Instytutowi.

b) Władze celne zawiadamiają Ministerstwo Finansów o dojściu do skutku przywozu towarów w drodze kompensacji, o czem Ministerstwo ze swej strony donosi Instytutowi.

c) Zgodnie z przepisami Ministerstwa Finansów, Dyrekcji Generalnej Ceł, władze celne współdziałają z Instytutem przy określaniu wartości towarów przywożonych i wywożonych, dopuszczonych do prywatnego obrotu kompensacyjnego.

I PORTI DI DANZICA E DI GDYNIA NEL 1934

(PORTY W GDAŃSKU I GDYNI W R. 1934).

Il traffico marittimo del porto di Danzica nel 1934, in confronto all'anno precedente fu in notevole aumento. Infatti dal 1933 al 1934 esso è aumentato di 1.216.187 tonnellate, cioè del 23%.

Il complessivo traffico marittimo (importazione ed esportazione compreso il transito) nei porti di Danzica e di Gdynia (in tonnellate) è il seguente:

		Danzica	Gdynia
1932	importazione	428.103	432.888
	esportazione	5.047.949	4.761.400
	Totale	5.476.052	5.194.288
1933	importazione	493.167	870.704
	esportazione	4.699.880	5.235.163
	Totale	5.152.975	6.105.877
1934	importazione	655.981	991.545
	esportazione	5.713.181	6.200.368
	Totale	6.369.162	7.191.913

Però l'aumento del traffico nel porto di Danzica tanto per l'importazione quanto per l'esportazione si riferisce per la maggior parte a merci poco pregiate, mentre il traffico di quelle pregiate è diminuito continuamente a vantaggio del porto di Gdynia. Mentre ancora nel 1932 c'era un certo equilibrio nei due porti fra le merci meno pregiate, come minerali, carboni, coke, fosfati, grani, legname, ecc. con quelle pregiate, ora si nota a Danzica un forte predominio di merci meno pregiate. Nell'esportazione, data la struttura del commercio estero polacco, le merci pregiate nel complesso hanno dato sempre una percentuale piccola.

Nel traffico complessivo del porto di Danzica le merci vanno così riportate:

Importazione	1932	1933	1934
merci non pregiate	49.48%	57.18%	61.24%
merci pregiate	50.42%	42.82%	38.76%
Esportazione			
merci non pregiate	90.37%	93.12%	29.09%
merci pregiate	9.63%	6.88%	7.91

Il traffico delle merci pregiate, riguardino esse il commercio estero polacco, siano semplici merci di transito, viene sempre più diretto attraverso il porto di Gdynia. Il valore dell'esportazione polacca attraverso Danzica registra nel 1934, soltanto in seguito al rilevante aumento dell'esportazione dei grani, ancora un aumento di 79 milioni di zloti in confronto all'anno 1933. Il valore dell'importazione polacca attraverso Danzica invece registra nel 1934 una diminuzione di circa 30 milioni di zloti, mentre l'importazione attraverso Gdynia registra un aumento di circa 180 milioni di zloti. Tali cifre dimostrano chiaramente le tendenze di sviluppo dei due porti.

La partecipazione dei porti di Danzica e di Gdynia al commercio estero polacco risulta come segue:

		Importazione		Esportazione	
		Quantità in t.	Valore 1000 zł.	Quantità in t.	Valore 1000 zł.
1933					
	Danzica	362.231	123.985	4.591.038	284.425
	Gdynia	699.036	297.156	4.987.508	239.031
1934					
	Danzica	376.516	93.957	5.257.668	327.295
	Gdynia	776.162	385.181	5.947.683	269.816

Il posto più importante delle merci importate attraverso Danzica è rappresentato dai minerali e dalle piriti, la cui importazione nei confronti all'anno passato è aumentata oltre il 100% in seguito all'aumentata attività industriale polacca e cecoslovacca. Circa il 60/70% dell'importazione attraverso Danzica era destinata alla Cecoslovacchia. Ad onta però dell'aumentata importazione questa è rimasta di molto inferiore a quella che era nel 1931 in cui fu di 402.307 tonn., nel 1930 di tonn. 489.834 e nel 1929 di tonn. 700.074.

L'importazione di minerali e piriti in tonnellate è stata la seguente negli anni:

	Danzica	Gdynia
1932	97.146	58.387
1933	113.575	80.004
1934	236.527	93.988

L'esportazione delle altre merci, escluse le merci meno pregiate come carboni, koks, legno e grani aumentò a tonnellate 452.043 nel 1934 da tonnellate 320.596 nel 1933.

Singolarmente nel 1934 si ebbero nell'esportazione di alcune importanti merci in confronto all'anno precedente, le seguenti variazioni. Un aumento si registrò nelle cosidette merci pesanti che vanno considerate alla stregua delle merci meno pregiate. Così l'esportazione di koks aumentò da 29.548 a 80.700 tonn. di metalli da 16.748 a 3.5067(fra cui zinco da 5 a 4.949 tonn., tubi in ferro da tonn. 11.503 a tonn. 12.771, nafta e prodotti della nafta da tonn. 26.984 a 32.688. Per contro l'esportazione diminuì sensibilmente per le seguenti merci: Legumi da 44.972 a tonn. 30.428, melassa da tonn. 33.151 a 22.979, paraffina da tonn. 12.265 a 11.069, spirito da tonn. 1.135 a 127, zinco da tonn. 7.792 a 17, pelli e cuoio da tonn. 1.403 a 531 ecc. Così l'esportazione dello zucchero, che prima era uno degli articoli maggiormente esportati dal porto di Danzica, si ridusse da 5.238 a 1.364 tonn. e negli ultimi mesi del 1934 si arenò quasi completamente. La riduzione di traffico in questo articolo e in molti altri, importantissimi per il traffico e commercio danzichese, devesi senz'altro ascrivere all'incanalamento dei trasporti attraverso il porto di Gdynia.

L'importazione di minerale attraverso Gdynia è aumentata nel 1934, però soltanto di 14.000 tonnellate. Per contro l'importazione di ferramenta è stata instradata esclusivamente attraverso Gdynia. La riduzione d'importazione di ferramenta, che si riscontrò nei due porti durante il 1934, si ridusse a Gdynia di sole 6.715 tonn. cioè del 2.1% mentre a Danzica si ridusse di 10.275 tonnellate cioè del 76.1% in confronto al 1933. Di modo che nel 1934 l'importazione attraverso Danzica di ferramenta aumentò a solo 1% di quella attraverso Gdynia.

L'importazione ferramenta in tonnellate è stata la seguente:

	Danzica	Gdynia
1933	13.497	320.808
1934	3.222	314.093

Un'altra merce importante per l'importazione danzichese è il carbone la cui importazione si ridusse pure nel 1934; essa ammontò infatti nel 1934 a tonn. 80.522 mentre nel 1933 fu di tonn. 105.436 e 90.307 nel 1932.

Il terzo posto è rappresentato dall'importazione di fosfati che in confronto agli anni precedenti è aumentata tanto nel porto di Gdynia che in quello di Danzica.

L'importazione di fosfati in tonnellate è stata la seguente:

1932	4.823	13.076
1933	26.375	39.564
1934	59.055	59.473

L'aumento è da ascriversi alla maggiore produzione di concimi artificiali polacchi, che in confronto agli anni precedenti è riuscita non solo a coprire del tutto il proprio fabbisogno ma anche ad esportarne.

L'importazione delle aringhe dall'anno 1929, in cui se ne importarono tonnellate 107.662, andò continuamente diminuendo fino al 1933. Nel 1934 si riscontrò invece un aumento relativamente forte in tonn. 9.312. Ciò va ascritto al fatto che nel dicembre 1934 fu ridotto il dazio d'importazione.

L'importazione di aringhe salate attraverso il porto di Danzica in tonnellate è stata la seguente:

1932	49.950	tonnellate
1933	36.118	,,
1934	45.426	,,

Al quinto posto viene a trovarsi l'importazione di metalli e articoli in metallo che è passata da tonnellate 17.370 nel 1933 a tonnellate 33.599 nel 1934, aumentando così di tonn. 16.229 cioè del 95% circa.

Le seguenti merci subirono un aumento d'importazione in confronto all'anno precedente e precisamente; riso da tonn. 5.638 a 5.848, frutta da 1.652 a 4.555 tonnellate, tabacco da 498 a 760, semi oleosi da 6.928 a 7.902 tonnellate, tessuti da 9.873 a 11.670, carta da 12.814 a 16.995 tonn. ecc.

Per contro si ridusse l'esportazione dei seguenti articoli: koks da tonn. 23.116 a 22.126, grassi da tonn. 13.681 a 9.895, caffè da tonn. 3.225 a 3.222, cacao da tonn. 2.826 a 1.705, tè da tonn. 661. a 510, pelli e cuoi da tonn. 1.701 a 854, articoli di gomma da tonn. 1.279 a 1.123.

Il carbone è al primo posto nell'esportazione tanto a Danzica che a Gdynia.

L'esportazione di carbone fu la seguente:

	Danzica		Gdvnia	
	tonnellate	percentuale all'esportazione complessiva dei due porti	tonnellate	percentuale all'esportazione complessiva dei due porti
1932	3.715.250	73.6%	4.199.893	91.4%
1933	3.141.418	71.7%	4.427.274	88.1%
1934	3.505.725	61.4%	5.160.169	86.5%

L'aumento dell'esportazione del carbone nel 1934 a Gdynia fu di tonnellate 732.000 circa due volte maggiore di quello di Danzica che fu di sole tonnellate 364.308. Gli acquirenti maggiori del carbone attraverso Danzica furono la Francia con tonnellate 810.789 e l'Italia, i cui acquisti però passarono da 748.643 tonnellate nel 1933 a tonnellate 665.954 nel 1934. Anche i mercati scandinavi e la Finlandia ridussero i loro acquisti.

Il secondo articolo di maggior esportazione per Danzica e Gdynia è il legno ed articoli in legno.

L'esportazione di legname in tonnellate è stata la seguente:

	Danzica	Gdynia
1932	559.890	89.550
1933	800.764	257.976
1934	1.008.676	213.620

L'esportazione del legname indica per Danzica nel 1934 un complessivo aumento di circa 288.000 tonn., l'esportazione attraverso Gdynia per contro una diminuzione di circa 44.000 tonnellate. Nel 1934 però nell'esportazione del legname attraverso Gdynia si ebbe a rilevare che anche in tale articolo l'incanalamento della parte pregiata verso Gdynia ha fatto progressi, mentre a Danzica si caricò generalmente solo il legname che abbisogna di una vasta area marittima. Infatti la metà dell'aumento riguarda il traffico in traversine e „sleepers" mentre a Gdynia è diminuito il traffico in assi, pali e stanghe, ma di molto à aumentato, quasi del doppio, quello del legno compensato e quasi quatro volte e mezzo quello di oggetti di legno.

Il terzo articolo di maggiore importanza per Danzica è il grano.

L'esportazione di grano dal porto di Danzica è stata la seguente:

	quantità tonn	percentuale sull'esportazione totale dei due porti
1932	286.487	5.7%
1933	397.031	8.5%
1934	747.737	13.1%

Il quarto posto è occupato dalla farina la cui esportazione da Danzica ammontò nel 1934 a tonn. 97.129 contro tonn. 27.400 nel 1933.

L'esportazione del grano non viene avviata attraverso Gdynia perchè quel porto è sprovvisto degli impianti portuari necessari. Ciò non ostante nel 1934 furono esportate da Gdynia 1.111 tonnellate di segala.

In complesso si può affermare che dopo gli accordi dell'agosto 1933 fra Danzica e Polonia per la ripartizione del traffico fra i porti di Danzica e Gdynia il movimento dei due porti è in aumento. Ma l'aumento nel porto di Gdynia resta sempre maggiore di quello di Danzica sia per quantità sia per qualità.

PRODUKCJA I HANDEL RYŻEM W ITALJI

(PRODUZIONE E COMMERCIO DEL RISO IN ITALIA).

Uprawa ryżu, zapoczątkowana w Italji południowej, rozszerzyła się w ciągu w. XIV na Lombardję, by rozwinąć się stopniowo i w innych strefach Italji północnej, znalazłszy podatny grunt w żyznym mule koryta rzeki Po.

W istocie, dolina rzeki Po poprzecinana jest licznemi rzekami, stale zaopatrzonemi w wodę, pozwalającemi na obfitą i racjonalną irygację; poza tem znajdują się w niej do zużytkowania obfite bagna a niskie położenie jej gruntów nadaje się do urządzenia plantacyj ryżu.

Przy 130 tysiącach ha powierzchni uprawnej i przy średniej rocznej produkcji ponad 6 miljonów kwintali ryżu, Italja zajmuje pierwsze miejsce wśród krajów europejskich, trudniących się uprawą ryżu. Bierze ona również udział w handlu międzynarodowym, wywożąc corocznie około ⅓ całkowitej swej produkcji. Ryż italski, otrzymywany z nasion, starannie selekcjonowanych, uprawiany jest w sposób najbardziej nowoczesny i uważany jest za jeden z najlepszych. Składają się na to również jego wybitne własności odżywcze oraz ładny wygląd.

Dane, dotyczące obszaru uprawnego oraz produkcji ryżu w poszczególnych okręgach w r. 1934, zawarte są w tabelce następującej:

	Powierzchnia	Produkcja
	hektary	kwintale
Piemont	65.793	3.066.750
Lombardja	52.106	2.463.210
Wenecja	6.451	281.170
Emilja	5.657	333.490
Inne okręgi	715	25.090
Ogółem	130.722	6.169.710

Najważniejsze plantacje ryżu znajdują się w prowincjach Vercelli, Pawji, Novary i Medjolanu. Produkcja ich stanowi 80% ogólnej produkcji; następnie wymienić należy prowincje Bolonji, Mantui, Ferrary i Ravenny i wreszcie z pośród mniej ważnych prowincyj: Kalabrję, Sycylję i Toskanję.

Poszczególne gatunki uprawy.

Poprawa kultury technicznej oraz selekcja gatunków najbardziej odpornych na choroby, łatwiej się przyjmujące, doprowadziły do wzmożenia produkcji, która w latach 1930-34 z 33,4 kwintala z 1 ha wzrosła przeciętnie do 46,5.

Udoskonalenie uprawy ryżu, które dało wyniki niezwykle pomyślne, stało się możliwe dzięki pracom stacji doświadczej dla uprawy ryżu oraz robotom irygacyjnym.

Wspomniana doświadczalnia podjęła prace celem stworzenia i dostarczenia hodowcom ryżu nowych ich gatunków, odpowiadających upodobaniom i wymaganiom rynków, zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Nadto za pomocą konkursów, corocznie urządzanych w głównych ośrodkach uprawy ryżu, doświadczalnia zachęca do selekcji gatunków, wyznaczając nagrody dla wytwórców nasion wyborowych, najbardziej poszukiwanych w handlu.

Opiekę nad produkcją ryżu sprawuje w Italji Ente Nazionale Risi (Ryżowy Urząd Narodowy), powołany do życia w r. 1931. Instytucja ta przyczyniła się nietylko do udoskonalenia uprawy ryżu, lecz również prowadziła usilną akcję propagandową w kierunku wzmożenia konsumcji wewnętrznej oraz zapotrzebowania ryżu italskiego na rynkach zagranicznych.

Z pośród gatunków ryżu, uprawianych obecnie w Italji, na wyróżnienie zasługują gatunki następujące:

a) ryż gruboziarnisty: Ostiglia, Nero Vialone, Maratelli, Novella, Lencino i Dellarole;
b) ryż długoziarnisty: Bertone, Allorio, Greppi, Precoce 6, Roma, Ardizzone, Bologna, Mantova;
c) ryż okrągłoziarnisty: Chinese originario, Americano 1600, Onsen, Sancino, Roncarolo, Precoce 9 i Agostano.

Pierwsze dwie kategorje obejmują gatunki doskonałe i półdoskonałe, trzecia zaś obejmuje gatunki zwykłe.

Z pośród gatunków doskonałych i półdoskonałych na szczególną uwagę zasługuje: „Nero Vialone" bardzo smaczny, który prócz tego, że odznacza się wielką czystością typu, posiada również wysoką zdolność odżywczą, „Bertone", „Allorio" i „Roma" cieszą się dużem uznaniem na rynkach zagranicznych.

Z pomiędzy gatunków zwykłych na uwagę zasługują: „Chinese originario" i „Americano 1600".

Cechy charakterystyczne i zalety ryżu italskiego.

Ryż italski znany jest i ceniony wszędzie ze względu na swe wysokie własności odżywcze. Zalety te ryż italski zawdzięcza postępom technicznym oraz udoskonaleniom uprawy (racjonalne nawożenie, pogłębienie terenu, podlewanie wodą gorącą i t. p.) a nadto wysokiej wartości uprawianych gatunków i warunkom przyrodzonym (rodzaj gleby, gatunek wód do nawadniania, umiarkowany klimat doliny Padu i t. p.).

Warunki klimatyczne tej strefy wymagają dłuższego okresu wegetacji, w czasie którego roślina ma możność absorbowania większej ilości substancyj odżawczych; wreszcie samo dojrzewanie, dzięki odpowiedniej temperaturze, odbywa się w sposób normalny, przy zupełnej asymilacji oraz przeróbce składników chemicznych.

Ryż produkcji italskiej zawiera składniki proteiczne w ilości 7.3% i jest bogaty w węglowodany (od 77—79%),dające moc i energję organizmowi roślinnemu; pozatem zawiera on jeszcze składniki mineralne, jak sole kwasu fosforowego, magnezję, wapno, jest on wreszcie zasobny w witaminy.

W niżej podanem zestawieniu przedstawione są składniki chemiczne najbardziej znanych gatunków ryżu italskiego.

Ryż italski standaryzowany	Tłuszcze %	Proteina %	Celuloza %	Popiół %	Substancje bezazotowe %
Carolina . . .	0,30	8,50	0,42	0,68	76,90
Gigante . . .	0,35	7,41	0,55	0,62	78,07
Originario . .	0,22	6,98	0,35	5,58	78,97

Inną znów zaletą ryżu italskiego jest jego odporność na rozgotowanie się. Do ugotowania się ryżu italskiego potrzeba 17 do 24 minut i jego cechą charakterystyczną jest to, że nie rozgotowuje się na papkę, dlatego też jest odpowiedni do przygotowania doskonałych potraw.

Przemysł ryżowy.

Po zebraniu ryż zostaje dobrze wysuszony i poddawany jest różnorodnym procesom przeróbczym celem uczynienia go zdolnym do spożycia.

Po pierwszej przeróbce, otrzymuje się, jak wiadomo, ryż **oczyszczony,** czyli pozbawiony błonki, zaś po pierwszem zdjęciu łuski otrzymuje się ryż półobrobiony. Przy następnych operacjach otrzymuje się ryż oczyszczony dla celów handlowych i oczyszczony prima. Lekko naoliwiając ten ostatni gatunek, otrzymuje się gatunek **camolino,** zaś przez jego polerowanie otrzymuje się ryż t. zw. polerowany, odznaczający się większą trwałością.

Jako produkt uboczny otrzymuje się z ryżu mączkę ryżową, używaną na pokarm dla bydła. Nadto otrzymuje się t. zw. mazzagrana i risina, złożone z połupanych ziaren oraz drobnych ich części, które mają zastosowanie do wytwarzania pudru ryżowego, krochmalu ryżowego, itp. Wspomniany wyżej produkt „risina“ używa się również jako pokarm dla bydła.

Do wytwarzania wyżej wymienionych przetworów ryżowych powołane zostały do życia różne wytwórnie (łuszczarnie ryżu), położone w pobliżu pól ryżowych.

Przemysł ten liczy obecnie ok. 300 zakładów większych, średnich i drobnych. Poza tem istnieje jeszcze niedająca się ustalić ściśle pewna ilość małych łuszczarni, pozbawionych charakteru przemysłowego. Produkcja roczna wynosi ok. 1.200 tys. ton.

Większość łuszczarni ryżu znajduje się w prowincjach Vercelli, Pawji, Nowary i Medjolanu. Z tego 71 przypada na prowincję Vercelli z dzienną produkcją 175 kwintali, 60 na prowincję Pawji— 124 kw., 40 na prowincję medjolańską — 112 kwint. i 21 na prow. Nowary — 170 kwint.

Wspomnieć jeszcze należy o łuszczarniach ryżu, znajdujących się w prowincjach Piemontu i Lombardji oraz w Wenecji i Emilji.

Najważniejszemi ośrodkami produkcji ryżu nieobrobionego (risone) są: Vercelli, Novara, Mortara i Pawja, zaś ryżu obrobionego Vercelli, Mortara, Bolonja i Medjolan. Poza tem Medjolan jest najważniejszym ośrodkiem handlu eksportowego.

Najważniejszemi portami załadowania ryżu, pochodzącego z głębi kraju i przeznaczonego na wywóz są: Savona, Genua, Wenecja, Tryjest i Fiume; handel lądowy odbywa się ze stacyj wyżej wspomnianych ośrodków przemysłu ryżowego w kierunku punktów granicznych Modane, Domodossola, Luino, Chiasso, Brenner, Tarvisio, Postumia, Fiume, łączących Italję z europejskiemi rynkami zbytu.

Handel wywozowy.

Wywóz ryżu z Italji ma szczególne znaczenie w handlu międzynarodowym, zarówno ze względu na gatunek wywożonego ryżu, jak i na geograficzne położenie rynków zbytu.

W ostatnich latach, pomimo trudności, napotykanych przy normalnej międzynarodowej wymianie towarów, eksport ryżu z Italji wykazał wyniki zadawalające.

Niżej przytaczamy dane, odnoszące się do wywozu ryżu w 3 ostatnich latach:

	Kwintale	Liry
1932	1.589.690	150.654.778
1933	1.954.150	161.476.749
1934	1.631.880	119.212.209

Głównemi rynkami zbytu są rynki europejskie, z pośród których największe znaczenie posiadają Niemcy, Francja, Austrja, Jugosławja, Węgry i Holandja, z pośród krajów poza-europejskich wymienimy głównie Argentynę, Chili, Boliwję itp.

Państwowa kontrola wywozu.

Celem zapewnienia ryżowi, przeznaczonemu na wywóz, wymaganych własności gatunkowych, Rząd Italski zorganizował kontrolę wywozu ryżu, która jest sprawowana przez Narodowy Instytut Faszystowski dla Handlu z zagranicą (I.S.E.).

Co roku na podstawie wyniku zbiorów ustalane są cechy gatunkowe ryżu obrobionego, przeznaczonego na wywóz zagranicę. Bierze się tutaj pod uwagę różnorodność gatunków, stopień obróbki, procentową rozpuszczalność, zawartość ziaren uszkodzonych oraz stopień łamliwości.

Firmy, pragnące wywozić ryż w gatunkach oficjalnych (tipi ufficiali), zaopatrzonych w odpowiednie nazwy, muszą złożyć podanie w Istituto Nazionale Fascista per gli Scambi con l'Estero, który wydaje pozwolenie na używanie nazw oficjalnych oraz państwowego znaku wywozowego.

Dla zapewnienia stosowania się do obowiązujących przepisów, wszelkie partje ryżu muszą być podane wypróbowaniu przez personel próbkarni. Podobne próbki składane są w Biurze Kontroli I.S.E. (Narodowy Instytut dla Handlu z Zagranicą), który dokonuje analizy i sprawdzenia dokumentów.

O ile ryż odpowiada oficjalnemu gatunkowi, którego nosi nazwę, Biuro Kontroli wydaje zaświadczenie co do gatunku firmie eksportującej, stanowiące dla importu dokument, gwarantujący jakość nabywanego produktu.

W przeciwnym razie wydaje się eksporterowi zaświadczenie o braku gwarancji, zawierające wyjaśnienie co do przyczyny nieudzielania gwarancji.

Worki, zawierające ryż typu urzędowego, powinny mieć wypisane nazewnątrz odnośne nazwy oraz znak państwowy. Nadto powinny one być zamknięte zapomocą metalowych plomb z nazwą i adresem firmy eksportującej oraz ze znakiem państwowym. Wreszcie nazwy oficjalne, które umożliwiają rozróżnianie towaru, powinny być powtórzone na wszystkich dokumentach handlowych.

Organizacja syndykalno - korporacyjna.

Na podstawie organizacji syndykalno - korporacyjnej Państwa Italskiego, hodowcy ryżu wcieleni zostali do Federacji Faszystowskiej Rolników, przemysłowcy zaś do Narodowej Federacji Faszystowskiej Przemysłowców Młynarzy, Piekarzy, Młockarzy i producentów ryżu, kupcy wreszcie wchodzą w skład „Faszystowskiej Federacji Narodowej Kupców handlujących zbożem, jarzynami i paszą".

W związku zaś z ustawą o korporacjach, została utworzona „Korporacja Zbożowa", w której skład wchodzą przedstawiciele kategoryj zainteresowanych w produkcji i handlu ryżem.

Jak to już wspomnieliśmy, w r. 1931 został utworzony „Państwowy Urząd Ryżowy", mający za zadanie uporządkowanie i znormalizowanie rynku ryżowego oraz udzielanie pomocy przemysłowi w kierunku udoskonalenia produkcji.

I S. E.

L'INDUSTRIA POLACCA DEL PETROLIO NEL 1934

(POLSKI PRZEMYSŁ NAFTOWY W R. 1934).

L'anno 1934 ha marcato una nuova diminuzione dell'estrazione di nafta in Polonia, più accentuata che nel 1933. L'estrazione di nafta si è cifrata nel 1934 in 529.207 tonn., ciò che dà una diminuzione del 3,9% sul 1933 (550.673 t.) mentre che nel 1933 la diminuzione in rapporto al 1932 (556.685 t.) non era che del 1.1%. Bisogna ricordare che nel settembre del 1932 si ebbe uno sciopero di due settimane, mentre che nel 1933 e'34 il lavoro si svolse normalmente. Nel distretto di Jaslo, l'estrazione è diminuita da 96.450 a 95.377 t.; per Drohobycz da 421.021 a 398.917 t.; il distretto di Stanislawow invece ha accusato un aumento da 33.202 a 34.913 tonnellate. La diminuzione è stata soprattutto pronunciata nel distretto di Drohobycz e nel bacino di Boryslaw: l'estrazione è caduta da 325.144 t. nel 1933 a 301.382 t. nel 1934, in seguito alla diminuzione degli scandagli. La produzione del bacino di Boryslaw, che costituisce il centro più importante dell'industria del petrolio polacco, accusa da qualche anno una continua diminuzione. Questa produzione si stabiliva nel 1909 in 1.916.040 t., nel 1920—625.670, nel 1925—622.860, nel 1928—543.880, nel 1929—476.750, nel 1933—325.140, nel 1934 — 301.382 tonnellate. Malgrado ciò la nafta marca Boryslaw continua a fornire il grosso della produzione polacca e la fornirà ancora per lungo tempo. I giacimenti di Boryslaw contengono ancora molta nafta che non può ancora essere estratta per farne attualmente uso. La diminuzione degli scandagli nel distretto di Boryslaw si spiega anzitutto per questioni finanziarie, poichè il foraggio d'un pozzo nel suddetto bacino costa centinaia di migliaia di zloti, causa la sua profondità. Per questa ragione gli scandagli si sono diretti in questi ultimi tempi verso altre regioni, dove l'estrazione è più facile e di conseguenza meno costosa.

La diminuzione dell'estrazione di nafta nel 1934 ha causato la diminuzione degli stock: nelle riserve delle miniere di 2.602 t., in quelle delle raffinerie di 4.045 t., cioè da 31.616 t. alla fine del 1933 a 27.571 t. al dicembre 1934. Gli scandagli sono continuati con molta intensità, in modo da mantenere la produzione al livello più elevato possibile. Il numero dei pozzi attivi si è accresciuto di 177 raggiungendo 3.314, quello dei pozzi produttivi di petrolio di 143, con un totale di 2.969. Però il rendimento dei pozzi è diminuito nel 1934 di una media di 17 tonnellate. La media annuale nel 1933 era di 195 t., quella del 1934 di 178 tonnellate.

I prezzi della nafta standard (marca Boryslaw) ha accusato dal luglio 1934 una tendenza debole, stabilizzandosi nel mese di agosto ad un livello assai basso. Il prezzo della nafta Boryslaw era nel gennaio 1934 di zl. 15.70 il quintale contro 15.11 del gennaio 1933,15 zloti in giugno (12.60 nel giugno 1933) 13.50 in settembre (14.30 nel '33), 13.50 nel dicembre 1934 (15.70 '33). I prezzi delle altre marche sono stati valutati circa nella stessa proporzione. L'estrazione del gas naturale si è cifrata nel 1934 in 468.949.000 metri cubi contro 462.211 mila metri cubi del 1933 e 436.930.000 del 1932. Così la produzione del gas accusa un aumento del 1,5% sul 1933, mentre che l'aumento del 1933 sul 1932 era di 5,8%.

Ecco la produzione del petrolio e del gas, per distretti:

Distretto	Estrazione di nafta		Estrazione di gas		Consumo di gas nelle miniere	
	1934	1933	1934	1933	1934	1933
	in tonnellate		in migliaia di metricubi			
Drohobycz . .	398.917	421.021	304.235	319.950	114.941	121.039
Jasło	95 377	96.450	121.083	97.664	26.144	25.009
Stanisławów . .	34.913	33.202	43.631	44.597	31.824	31.995
Totale . .	529.207	550.673	468.949	462.211	172.909	178 04

La situazione non è stata buona nell'industria dell'ozocherite, poichè le miniere sono state inoperose per parecchi mesi. Per questa ragione la produzione del 1934 è stata soltanto di 155 tonnellate contro 368 t. del 1933 e 589 t. nel 1932. Le esportazioni si sono stabilite in 230 t. contro 354 t. nel 1933. Esse sono state dirette in Austria, Cecoslovacchia, Germania, Romania, mentre che nel 1933 la Polonia ha esportato unicamente in Germania. Il consumo interno è stato di 11 t. contro 12 t. dell'anno precedente.

L'INDUSTRIA DELLA GASOLINA.

Lo sviluppo preso dall'industria della gasolina nel 1930—33, si è arrestato nel 1934. Verso la fine di quest'anno si contavano 26 fabbriche di gasolina attive. La quantità di gas trasformato in gasolina si è accresciuta di 1.536 mila metri cubi (nel '33 la produzione era di 27.987.000 metri), ma essendo il gas trattato meno ricco di gasolina, la produzione di quest'ultima è diminuita di 1.382 t. (3,3%), mentre che nel 1933 essa era aumentata di 3.287 t. (8,6%). Il consumo interno è diminuito di 925 t. e l'esportazione di 383 t. La situazione di quest'industria era la seguente:

	1934	1933
Numero di fabbriche di gasolina alla fine dell'anno	26	26
Gas trattato (in metri cubi)	280.725	279.189
Produzione di gasolina (tonnellate) . . .	40.738	42.120
Consumo interno (tonnellate)	39.300	40.225
Esportazione (tonnellate)	120	503

L'INDUSTRIA DELLA RAFFINATURA.

Alla fine del 1934 si contavano in Polonia 29 raffinerie attive contro 35 dell'anno precedente. Queste raffinerie hanno lavorato 527.656 t. di nafta contro 567.371 t. del 1933, ottenendo 484.803 tonnellate di prodotti petrolieri (eccettuata la gasolina) contro 520.574 t. La quantità di nafta raffinata è diminuita di 39.715 t. sul 1933, la produzione dei prodotti petrolieri di 35.771 t. Le cause di queste diminuzioni sono attribuite alla diminuzione delle vendite sia all'interno che all'esterno. Il consumo interno dei prodotti del petrolio si è elevato a 319.549 t. (compresa la gasolina mista all'essenza, in quantità di 31.192 t. contro 39.556 nel 1933) con una diminuzione cioè di 13.298 t. (4%) sul 1933. Le esportazioni di prodotti petrolieri, che erano in progresso continuo dal 1930, non si sono cifrate nel'34 che a 203.062 t., diminuendo di 23.955 t. (11%) sul 1933.

Dalla tabella qui pubblicata si può seguire l'evoluzione della produzione, del consumo interno e dell'esportazione dei prodotti del petrolio:

Bisogna rilevare inoltre che la Polonia ha consumato anche prodotti importati. Le importazioni di prodotti petrolieri si sono elevate nel 1934 a 3.155 t. per 1.363.000 zloti (diminuzione di 2.839 t. e di 1.034.000 zloti sul 1933). E' stata importata pure la ozocherite per 347 mila zloti in quantità di 261 tonnellate (contro 915.000 e 655).

Per quanto riguarda le esportazioni, queste sono diminuite per tutti i prodotti, eccettuato l'essenza e i lubrificanti, di cui le esportazioni sono aumentate del 9% e del 6% rispetto il 1933. I principali acquirenti dei prodotti petrolieri polacchi sono la Cecoslovacchia e la Svizzera. Segue la Germania, ma le esportazioni verso questo Paese si sono trovate interrotte causa le restrizioni del commercio delle divise. La Polonia esporta ancora direttamente nei Paesi Baltici ed in Austria. La Polonia ha esportato nel 1934: in Cecoslovacchia 81.966 t. (contro 86.745 t. del 1933); a Danzica 62.105 t. (82.706); in Svizzera 23.404 t. (15.334); in Germania 7.292 (14.223); in Austria 6.363 (7.642). Le esportazioni si sono dirette complessivamente verso 27 Paesi.

Per la prima volta dopo il 1927 l'occupazione della mano d'opera nell'industria dei petroli è in aumento, passando da 12.389 operai della fine del 1933 a 12.722 alla fine del 1934.

	Produzione		Consumo interno		Esportazione	
	1934	1933	1934	1933	1934	1933
	Prodotti in tonnellate					
Essenza	84.899 [1]	90.692 [1]	61.462 [2]	67.832 [2]	62.600 [1]	57.487 [1]
Lampante	171.727	174.333	116.444	118.138	39.035	53.137
Olio ger motori e combustibili	81.904	101.443	54.813	55.430	37.208	42.511
Lubrificanti	86.259	80.352	39 920	39.917	35.806	33.837
Paraffina	28.305	29.241	7.577	8.383	19.532	21 875
Candele	138	328	2	1	139	331
Asfalto	22.836	22.184	15.400	16.281	6.609	18.094
Coke	5.004	6.719	2.705	4.505	1.888	2.701
Vasellina e lubrificanti solidi	2.659	3.107	2.702	2.905	98	151
Semi prodotti e residui	1.072	12.175	18.524	19.455	87	1.893
Totale . . .	484.803	520.574	319.549	332.847	203.062	227.017

[1]) Gasolina esclusa.
[2]) Compresa la gasolina mista.

PRODUKCJA I HANDEL WARZYWAMI W ITALJI

(PRODUZIONE E COMMERCIO DEGLI ORTOFRUTTICOLI IN ITALIA).

Uprawa warzyw, która znana była w Italji w czasach najdawniejszych, w ostatnich latach dzięki wzrostowi spożycia wewnętrznego oraz zapotrzebowania z zewnątrz, wzmogła się b. wydatnie.

Rozwojowi tej uprawy sprzyjają w Italji warunki klimatyczne, które sprawiają, że warzywa w Italji dojrzewają znacznie wcześniej, niż w krajach Europy środkowej i północnej. Dzięki temu Italja jest w możności wywozić warzywa w miesiącach, kiedy w krajach importujących warzywa zupełnie dojrzewać nie mogą.

Rodzaje wytwórczości oraz strefy wywozu.

Uprzywilejowane położenie geograficzne Italji i związane z niem pomyślne warunki klimatyczne sprawiają, iż warzywa w Italji odznaczają się szczególną świeżością, smakowitością, aromatycznością oraz obfitą zawartością witamin i soli mineralnych. Dlatego też warzywa italskie wysoko cenione są i poszukiwane na wszystkich rynkach zagranicznych. Należy nadto zauważyć, iż uprawa warzyw w Italji korzysta z coraz doskonalszych metod produkcji, opartych na długoletnich i systematycznych badaniach naukowych. Niżej podajemy ważniejsze rodzaje produkcji warzywniczej w Italji z uwzględnieniem stref, w których uprawa poszczególnych warzyw zdołała rozwinąć się do większych rozmiarów.

Ziemniaki. Uprawa ziemniaków rozpowszechniona jest we wszystkich częściach Italji. W latach 1931 — 34 produkcja ich przedstawiała się następująco:

Ogółem	1931	1932	1933	1934
	Kwintale			
	19.645.570	28 369.330	23 757.320	27.066.490
z tego:				
Ligurja	702.820	955.240	1.015.640	967.850
Lombardja	2.287.510	2.517.360	2.122.370	2.298.910
Wenecja	1.512.670	2.080.310	1.576.190	1.793.380
Wenecja Julijska	1.274.160	1.844.480	1.488.700	1.954.520
Emilja	1 194.830	2.069.420	1.548.390	1.739.590
Kampanja	1.450.320	4.963.600	4.060.730	4.335.610
Puglja	291.960	389.940	311.500	454.490
Kalabrja	862.130	1.129.420	1.491.390	1.445.600
Sycylja	272.270	334.450	340.010	245.310

Nie są ustalone rozmiary produkcji ziemniaków wczesnych. W każdym razie wynosi ona w przybliżeniu 20 do 30%, ogólnej wytwórczości. Uprawa ich głównieześrodkowuje się w prowincjach południowych Italji, mianowicie w Katanji i Syrakuzach.

W Kalabrji uprawa ziemniaków wczesnych rozwinęła się na wybrzeżach morza tyreńskiego i jońskiego, głównie w prowincjach Reggio—Calabria i Catanzaro.

Poza tem uprawa wczesnych ziemniaków ma miejsce w okręgach: Puglie, Kampanja (Neapol, Salerno), Wenecja (Chioggia), Toskania (Piza, Livorno), Emilja (Bolonja, Ferrara), Ligurja (Savona) i t. p.

Z pośród gatunków krajowych na wymienienie zasługują: „Riccia di Napoli“, „Gialla di Avezzano“. „Bianca di Como“, „Biancona di Napoli“ oraz „Quarantina di Entraque“, zaś z gatunków, pochodzenia obcego: „Julinieren“, „Juliperle“, „Böhm aller früheste“, „Ragis (niemieckie), „Eesterling“ i „Eigenheimer“ (holenderskie) oraz „Royal kidney“ (angielskie).

Wywóz ziemniaków w latach 1931—34 wahał się od 1.200 do 1.400 tys. kwint. Z tego 80% przypada na ziemniaki młode, które wywozi się w miesiącach kwiecień — lipiec do Niemiec, Austrji, Czechosłowacji, Szwajcarji i Belgji. Ziemniaki stare (20% wywozu) eksportowane są do Indyj Brytyjskich, Cejlonu i Egiptu (poczynając od m. sierpnia).

Przepisy, dotyczące wywozu ziemniaków, zawierają postanowienia treści sanitarnej, normują kwestję opakowania, wagi itp.

Pomidory. Uprawa pomidorów rozwinęła się do bardzo znacznych rozmiarów, co z jednej strony tłomaczy się wzrostem ich wywozu, z drugiej — wzmożeniem przemysłu konserw.

W latach 1931 — 1934 produkcja pomidorów wynosiła (w kwintalach): 7.701.840, 8.430.550, 7.699.070 i 8.472.360.

Pomidory stołowe, przeznaczone na wywóz, stanowią przedmiot uprawy głównie na Sycylii. Poza tem są one uprawiane w okręgach Puglie, Abruzzach, Molise, Marchjach, Emilji, Kampanji i Ligurji.

Z pośród gatunków, przeznaczonych na eksport, na wymienienie zasługują: „Comet“, „Sunrise“, „Duke of York“, „Best of all“, „Kondine“, „Ailsa Craig“, „Baby“, „Abundance“, „Break o' Day“ oraz „Nunhem's export“.

Wywóz ich w latach 1931 — 34 wahał się od 270 do 360 tys. kwint. Głównemi rynkami zbytu są Niemcy, Szwajcarja, Austrja i Czechosłowacja. Wywóz trwa od końca maja do końca sierpnia.

W r. 1932 zostały wydane przepisy, standaryzujące wywóz pomidorów oraz mające na celu zapewnienie ich wysokiej jakości.

Kalafiory. Produkcja ich w Italji jest b. znaczna i wynosiła w latach 1930/31, 1931/32, 1932/33 i 1933/34 (w kwintalach): 1.951.300, 1.849.660, 1.951.970 i 1.779.500. Najbardziej rozpowszechniona jest uprawa kalafiorów w Kampanji, drugie miejsce zajmuje — Toskanja. Produkowane są różne gatunki, z których najbardziej znany jest gatunek „Gigante di Napoli“. W Toskanji produkowane są gatunki: „Precose di Toscana“, „San Giuseppino“ i „Tardivo di Pisa“. W Marchjach słyną gatunki „Precose di Jesi“ i „Tardivo di Fano“. Wywóz sta-

le się zmniejsza. Wynosił on w r. 1930/31—1.048.376 q., 1931/32—785.345 q., 1932/33—770.388 q. i w roku 1933/34 — 454.851 q.

Rynkami zbytu są: Niemcy, Austrja, Czechosłowacja, Holandja, Belgja, Szwecja, Węgry i W. Brytanja. Wywóz kalafiorów trwa od końca października (pochodzenia toskańskiego i marchijskiego) do końca kwietnia (pochodzenia neapolitańskiego i toskańskiego).

Podobnie, jak wywóz ziemniaków i pomidorów, wywóz kalafiorów normują przepisy standaryzacyjne.

Cebula i czosnek. Uprawa tych warzyw najbardzej rozpowszechniona jest w prowincjach północnych. Głównym ośrodkiem ich produkcji i wywozu jest Emilja. Poza tem są one produkowane w Wenecji, Piemoncie, Lombardji, Toskanji, Kampanji itp. W latach 1931—34 najwyższy poziom produkcja ich osiągnęła w r. 1932 (1.136.260 q.), najniższy—w roku 1933 (828.550 q.). W roku 1934 wyniosła ona 866.470 q.

Do gatunków cebul, najbardziej znanych na rynkach eksportowych, zaliczone są gatunki następujące: „Cipolla ramata" w kształcie owalnym (z Parmy lub Pawji), „Cipolla della Rocca", o cebulce kształtu dużego, prawie okrągłego i koloru czerwonawego, „Cipolla gialla chioggiotta", koloru złotawego itp.

Najbardziej rozpowszechnionemi gatunkami czosnku są „Comune" i „Bianca".

Wywóz cebuli i czosnku w latach 1931 — 34 wynosił:

	1931	1932	1933	1934
	kwintale			
Cebula	146.997	270.291	144.561	130.346
Czosnek	66.420	88.173	66.870	29.294

Głównemi rynkami zbytu są: Niemcy, Szwajcarja, Francja, Austrja, St. Zjedn., Belgja, Egipt itp.

Wywóz odbywa się w miesiącach: czerwiec — grudzień.

Inne warzywa świeże. Z innych warzyw, które stanowią przedmiot wywozu, na wymienienie zasługują: fasola zielona, groszek, szparagi, kawony i melony, sałaty, szpinak, ogórki, w mniejszych rozmiarach — koper, karczochy, pieprz, oberżyna i t. p. Handel polski głównie zainteresowany jest w przywozie młodych ziemniaków, pomidorów, kalafiorów, cebuli i czosnku oraz ogórków. Innych warzyw Polska z Italji prawie zupełnie nie przywozi.

Fasola zielona i groszek. Fasola uprawiana jest głównie w Kampanji, Wenecji, Lombardji oraz na Sycylji, groszek zaś—na Sycylji, w Kampanji, Marchjach, Emilji i Wenecji. Produkcja fasoli i groszku waha się od 1.500 do 1.700 kwint. rocznie.

Wywóz fasoli ma miejsce w miesiącach maj—lipiec oraz wrzesień — listopad, wywóz zaś groszku w okresie kwiecień — czerwiec.

Głównemi rynkami zbytu są Niemcy, Szwajcarja, Austrja i W. Brytanja.

Szparagi. — Uprawiane są zarówno szparagi inspektowe, jak i polne. Najważniejszym środkiem uprawy szparagów inspektowych jest Ligurja.

Produkcja w latach 1931 — 1934 wynosiła (w kwintalach): 42.920, 52.720, 55.890 i 61.560, wykazując stałą tendencję wzrostu. Wywóz odbywa się w m. kwietniu i maju. Głównym rynkiem zbytu są Niemcy.

Kawony i melony. Uprawa kawonów rozwinięta jest głównie w okręgach północnych, natomiast melony uprawiane są zarówno w okręgach północnych, jak i w środkowych i południowych.

Produkcja kawonów i melonów waha się rocznie od 3 do 4 tys. q.

Najbardziej znanemi gatunkami melonów są: „Zucherino", „Cantalupo di Prescott", „Netted", „Mellone di Brindisi" itd. Eksport trwa od lipca do połowy września. Rynki zbytu — Niemcy, Francja, Czechosłowacja, Austrja i Szwecja. Do Polski wywożone są ilości b. drobne.

Sałaty. — Produkowane są na wywóz cykorja, nasturcja zwyczajna i inne laktuki. W okręgu Puglie produkowana jest „Cicoria di Catalogna", zaś w prowincjach południowych produkowane są sałaty „rzymskie" oraz nasturcje. Wywóz trwa od grudnia do końca maja i wynosi rocznie ok. tysiąca wagonów. Rynki zbytu: Niemcy, Austrja i Szwajcarja.

Szpinak. — Ośrodki wywozu: Wenecja, Toskanja, Ligurja, Puglie i Marchje. Najważniejsze gatunki: „Mostruoso di Viroflay" i „Spinacio d' Inghilterra". Okres wywozu trwa od grudnia do kwietnia. Rynki zbytu: Niemcy, Szwajcarja i Austrja.

Ogórki. — Ośrodki uprawy: Puglie, pobrzeże Adrjatyku i laguna Wenecji. W Ligurji uprawiane są ogórki inspektowe.

Najważniejsze gatunki: „Mezzo lungo verde di Chioggia" i „Verde lungo comune" (surowe i w occie). W ostatnich latach zapoczątkowano uprawę ogórków angielskich i holenderskich.

Okres wywozu: czerwiec — lipiec. Rynki zbytu: Niemcy, Austrja, Czechosłowacja, Polska, Szwajcarja.

Koper. — Uprawa kopru rozpowszechniona jest na obszarze całego półwyspu, głównie w prowincjach środkowych i południowych. Najbardziej znanemi gatunkami są: „finocchio grosso d'Italia" oraz „finocchio di Siracusa".

Okres wywozu: luty — kwiecień.

Rynki zbytu: Niemcy, Szwajcarja.

Karczochy. — Uprawa ich rozpowszechniona jest w całej Italji, lecz najbardziej dla niej odpowiedniemi ośrodkami są prowincje południowe. — Produkcja wynosi rocznie od 570 do 650 tys. q. Prawie połowa produkcji przypada na Sycylję i Lacjum.

Najważniejsze gatunki: „Carciofo violetto di Toscana", „Carciofo di Empoli", „Carciofo di Castellammare" oraz „Carciofo di Catania". Cześć produkcji przygotowuje się w oliwie, głównie na cele eksportowe.

Główne rynki zbytu: Niemcy, Austrja, Szwajcarja.

Okres wywozu: luty—kwiecień.

Pieprz i oberżyna. — Warzywa te głównie uprawiane są na południu Italji. Konsumowane są w stanie surowym oraz jako konserwy w oliwie.

Gatunki pieprzu są b. liczne. Szczególnie znane są: „Peperone quadrato di Voghera", „Peperone di Spagna rosso", „Peperone di Spagna giallo", „Peperone de Nocera rosso" itp.

Głównym rynkiem zbytu są Niemcy.

Okres wywozu: lipiec — wrzesień.

Kontrola państwowa.

Celem zapewnienia produktom wywożonym wysokiej jakości oraz przystosowania ich do potrzeb krajów odbiorczych rząd italski sprawuje nad wywozem ścisły nadzór.

Kontrola ta wykonywana jest przez Narodowy Instytut dla wymiany z zagranicą w Rzymie. Polega ona na sprawowaniu opieki nad uprawą warzyw, czuwaniu nad ekspedycją na dworcach i w portach, stosowaniem przepisów standaryzacyjnych itp.

Produkty wywożone są zaopatrywane w „znak narodowy". Do używania tego znaku upoważnione są jedynie firmy, zasługujące pod każdym względem na pełne zaufanie i cieszące się najlepszą opinją w sferach handlowych.

Z mocy dekretu z dn. 31 grudnia 1931 r., Nr. 1806, firmy, uprawnione do wywozu, winny figurować w „Wykazie urzędowym eksporterów produktów ogrodniczych, sadowniczych oraz owoców, południowych" (t. zw. „Albo"). Firmy, które przestały cieszyć się zaufaniem w sferach handlowych, ulegają zawieszeniu lub całkowitemu wykreśleniu z wykazu (Albo).

Środki komunikacyjne.

Wywóz warzyw odbywa się prawie wyłącznie drogą lądową. Do tego celu używane są specjalne „pociągi żywnościowe". Odchodzą one codzień od ośrodków produkcji, a po przybyciu na granicę italską mają natychmiastowe połączenie z pociągami zagranicznemi.

Z Sycylji do punktów tranzytowych alpejskich pociągi przybywają w ciągu 50—57 godzin. Z Kampanji i Puglie w ciągu 30—35 godzin. Z Marchji i Toskanji — w ciągu 15—20 godzin. Z Emilji, Ligurji i Wenecji — w ciągu 8—12 godzin. Przez powyższe punkty tranzytowe pociągi kierowane są do Monachjum, Paryża, Marsylji, Zurychu i Bazylei (7 — 16 godzin), Frankfurtu (20 godzin), Kolonji i Wiednia (20 — 24 godzin), Budapesztu i Berlina (35—42 godzin), Pragi, Hamburga i Londynu (45 — 63 godzin), Kopenhagi, Oslo i Sztokholmu (94 — 118 godzin).

Należności przewozowe ustalane są na podstawie kilometrażu. Do tych przewozów ma zastosowanie taryfa Nr. 21 G. V., która umożliwiła stworzenie bezpośrednich taryf kolejowych dla transportów międzynarodowych. Istnieje więc taryfa italsko-szwajcarska, italsko-austrjacka, italsko-niemiecka i t. p.

Co się tyczy transportów morskich, w których specjalnie zainteresowani są eksporterzy ziemniaków, liczne i doskonale zorganizowane linje morskie łączą porty załadunku z krajami importującemi, a dzięki dokładnej i starannej obsłudze towarzystw morskich ładunki dostarczane są szybko i tanio.

Organizacja handlowa, syndykalna i korporacyjna.

Handel eksportowy produktami warzywnemi i sadowniczemiześrodkowany jest głównie w rękach firm handlowych. Jednakże produkty te wywożone są również bezpośrednio przez producentów, którzy posiadają swoją organizację handlową oraz zgrupowani są w kooperatywach.

Kupcy zoranizowani są w „Narodowej Federacji Faszystowskiej Kupców, handlujących produktami warzywniczo-sadowniczemi" (Federazione Nazionale Fascista dei commercianti dei prodotti ortofrutticoli), która należy do „Faszystowskiej Konfederacji Kupców" (Confederazione Fascista dei Commercianti, Roma — Piazza Sidney Sonnino 2). Natomiast producenci pozostają w zależności od „Faszystowskiej Konfederacji Rolników" (Confederazione fascista degli agricoltori, Roma — Via Vittorio Veneto), w której skład wchodzi „Federacja italska konsorcjów agrarnych" (Federazione italiana dei consorzi agrari), reprezentująca interesy kooperatyw i konsorcjów producentów. W łonie tej Federacji powstała sekcja specjalna dla zbiorowych sprzedaży przetworów rolnych, znana pod nazwą „Fedexport".

W związku z ustawą o „Korporacjach" została powołana do życia „Korporacja wyrzywniczo-ogrodniczo-sadownicza", która obejmuje przedstawicieli wszystkich kategoryj, zainteresowanych w produkcji oraz obrocie produktów warzywniczych, ogrodniczych i sadowniczych.

I. S. E.

NOTIZIARIO POLACCO

Lo stato economico della Polonia

(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1928	1933	1934	1934				1935				
	Media mensile			IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V
Produzione, migl. di tonn.												
Carbone	3,385	2,283	2,436	2,600	2,853	3,003	2,654	2 757	2 278	2.247	2,082	2,023
Nafta	62	46	44	46	46	44	45	43	40	44	42	43
Ferro greggio	57	26	32	28	33	31	29	35	30	32	29	30
Acciaio	120	70	71	63	76	73	64	89	70	80	79	84
Cemento	88	29	60	77	66	53	12	.	12	23	52	66
Energia elettrica in mil. di Kwh.	216	184	211	196	222	223	209	223	199	220	204	207
Indici dei prezzi all'ingrosso												
Generale	100	59	56	55	55	54	54	53	52	52	52	53
Prodotti industriali	100	61	59	58	58	57	57	57	57	57	57	57
Prodotti agricoli	100	52	47	47	46	45	44	43	42	42	42	43
Indici della produzione industriale												
Generale	100	56	63	65	69	75	64	57	59	61	63	.
Lavoro												
Operai occupati in migl.:												
nelle miniere	144	97	96	96	96	98	98	96	95	92	90	.
nelle fonderie	64	33	36	37	37	37	37	37	37	37	37	.
nelle industrie di lavorazione	564	340	382	404	446	417	35,1	340	353	380	397	.
Disoccupati registrati												
nell'industria	106	189	283	237	242	280	35,8	441	458	448	416	.
Intellettuali	12	50	46	42	42	43	43	45	45	45	45	.
Commercio estero, mil. di zl.												
Esportazione totale	209	80	81	84	91	88	82	78	69	75	74	68
Carbone	30	14	13	12	16	14	14	13	10	10	10	10
Importazione totale	280	69	67	63	71	68	66	62	64	70	74	70
Macchine ed apparecchi	35,5	5,0	4,7	4.8	5,6	5,4	5,6	5,6	5,3	5,1	4,6	5,7
Tessili greggi	46	15	17	13	15	17	15	14	15	15	15	19
Saldo	— 71	+ 11	+ 14	+ 21	+ 20	+ 20	+ 16	+ 16	+ 5	+ 5	0	— 2
Comunicazioni												
Ferrovie, carichi di merci (in migl. di tonn.)	5,223	3,636	.	4,458	5.692	5344	3 862	3,587	3,183	.	.	.
Traffico marittimo:												
Gdynia	163	569	691	707	735	786	698	697	609	806	725	710
Danzica	673	458	528	608	542	590	575	487	356	477	431	497
Credito												
Dollaro, (scarto dalla parità in %)	8,9	7,2	5,3	5,2	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3
Azioni della Banca di Polonia	171,3	78,8	87,6	91,5	95,6	93,5	94,6	96,8	98,0	90,3	88,5	87,9
Circolazione bancaria (mil. di zł.)	1 437	1 344	1 312	1 355	1 399	1 324	1 365	1 313	1 320	1 329	1 326	1 330
Oro in Banca di Polonia (mil. di zł.)	582	483	490	495	497	499	503	505	506	507	508	509
Copertura statutaria	64,8	.	45,4	45,2	45,6	45,6	44,9	47,1	47,2	48,1	47,3	47,5
Valute e divise (mil. di zł.)	745	85	49	38	36	30	28	20	18	15	19	15
Cassa Postale di Risparmio												
Assegni, milioni di zł.	1,772	2,105	2,270	2,146	2,395	2,294	2 288	2 197	1 984	2 323	2,310	2 280
Tasso d'interesse: (in % %)												
Banca di Polonia	8,0	5,8	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Banche private	.	9,4	9,0	8,9	8,8	8,8	8,9	8,9	8,9	8,9	8,8	.
Depositi bancari:												
a termine	.	341	341	341	343	352	353	372	351	354	360	.
a vista	.	570	610	475	490	485	501	492	499	484	495	.
Protesti cambiari in mil. di zl.	.	**34**	**23**	**20**	**24**	**20**	**22**	**23**	**18**	**20**	**19**	**20**
Fallimenti	.	**26**	**22**	**15**	**21**	**24**	**29**	**9**	**17**	**29**	**11**	.
Tesoro dello Stato:												
Uscite (in mil. di zl.)	237	184	.	174	179	191	187	187	195	204	179	183
Entrate " " " "	251	156	.	174	179	191	182	165	180	184	156	162

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE IN MAGGIO 1935.

(Wywóz węgla w maju 1935 r.).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Maggio			Aprile 1935	Maggio 1935	Aumento (+) o diminuzione (—) di fronte a gennaio 1934
	1932	1933	1934			
Mercati dell'Europa Centrale . . .	149	53	80	64	78	+ 14
Austria	92	53	50	44	17	+ 13
Ungheria	2	—	—	—	1	+ 1
Cecoslovacchia	55	—	30	20	20	—
	—	—	—	—	—	—
Mercati scandinavi	401	314	275	252	252	+ 3
Svezia	228	180	216	180	188	+ 8
Norvegia	48	61	32	34	33	— 1
Danimarca	74	32	10	19	25	— 6
Islanda	—	—	3	4	—	— 4
Finlandia	51	41	14	15	9	— 6
Mercati baltici	9	5	2	6	5	— 1
Lettonia	7	4	—	6	5	— 1
Lituania	1	—	—	—	—	—
Memel	1	1	—	—	—	—
Estonia	—	—	2	—	—	—
Mercati dell'Europa Occidentale . .	95	128	249	99	138	+ 39
Francia	68	72	89	81	102	+ 21
Belgio	12	10	48	11	26	+ 9
Olanda	7	3	35	4	7	+ 3
Irlanda	—	30	65	—	—	—
Svizzera	8	13	12	3	9	+ 6
Mercati dell'Europa Meridionale .	56	61	114	158	90	— 68
Italia	51	51	114	147	67	— 80
Jugoslavia	3	—	—	1	16	+ 15
Rumenia	2	1	—	—	—	—
Grecia	—	9	—	8	7	— 1
Portogallo	—	—	—	2	—	— 2
Mercati extra-europei	—	7	12	28	25	— 3
Algeri	—	7	7	3	8	+ 5
Egitto	—	—	—	6	11	+ 5
Altre regioni dell'Africa	—	—	—	—	—	—
Argentina	—	—	—	12	6	— 6
Estremo Oriente	—	—	2	7	—	— 7
Brasile	—	—	3	—	—	—
Carbone per navi	21	31	26	36	37	+ 1
Totale per l'estero	731	599	758	643	628	— 15
La Città Libera di Danzica . . .	13	16	19	16	16	+ 11
Totale	744	615	777	659	655	— 4
Scarico nei porti di Gdynia . . .	351	342	445	431	411	— 20
Danzica	236	209	252	165	202	+ 37
	587	551	697	596	613	+ 17

L'esportazione del carbon fossile in maggio, con lo stesso numero delle giornate lavorative del mese di aprile (25), diminuì di 4 mila tonnellate, e segnò 655 mila tonn., risultando di 122 mila tonn. in meno (16.09%) dell'esportazione del mese analogo dell'anno scorso. Dal principio dell'anno, cioè nel periodo del gennaio—maggio 1935, sono state esportate 3559 mila t. contro 3029 mila tonn. del periodo corrispondente dell'anno decorso e quindi di 11,77% di meno. La diminuzione dell'esportazione in maggio concerneva esclusivamente la regione slesiana, dalla quale sono state esportate 545 mila t.. 20 mila tonn. in meno; mentre dalla regione di Dąbrowa l'esportazione è aumentata di 16 mila tonn, e si eleva a 110 mila tonn. L'esportazione dalla regione di Cracovia non superò 0,5 mila tonn. Della quantità totale furono esportate verso i mercati dell'Europa Centrale 78 mila tonn., vale a dire 14 mila tonn. in più in confronto del mese precedente.

L'esportazione verso i mercati scandinavi segnò 255 mila tonn. contro 252 mila tonn. del mese di aprile, cioè 3 mila tonn. in più. L'aumento dell'esportazione riguardava

principalmente la Danimarca e la Svezia. Le spedizioni verso i mercati baltici sono state liminate nel mese in esame alla Lettonia, e ammontano a 5 mila tonn.

L'esportazione verso i mercati dell'Europa Occidentale è aumentata di 39 mila tonn. segnando 138 mila tonn. L'aumento riguardava tutti i Paesi di questo gruppo di mercati. L'esportazione verso i mercati dell'Europa meridionale diminuì di 78 mila tonn. e segnò 90 mila tonn. La diminuzione dell'esportazione riguardava principalmente l'Italia, in relazione al decreto sul commercio estero del 19 febbraio 1935. L'esportazione verso i mercati extraeuropei è diminuito di 3 mila tonn. segnando 25 mila tonn. L'esportazione verso la Città Libera di Danzica, come pure lo smercio di carboni per navi, si delineò, nel mese di maggio in modo sfavorevole. La partecipazione dei singoli mercati di sbocco, nella esportazione totale di carbone fossile, in maggio di fronte ad aprile è illustrata dal seguente specchietto (in %%):

	Aprile	Maggio.
Mercati dell'Europa Centrale	9.71	11.91
Mercati scandinavi	38.24	38.93
Mercati baltici	0.91	0.76
Mercati dell'Europa Occidentale . . .	15.02	21.07
Mercati dell'Europa Meridionale . . .	23.98	13.74
Mercati extra - europei	4.25	3.82
Carbone per navi	5.46	5.65
La Città libera di Danzica	2.43	4.12

La media esportazione giornaliera del carbon fossile all'estero, segnò in maggio, con 25 giornate lavorative, circa 26 mila tonn., è quindi eguale a quella del mese precedente. Questa esportazione segnava dalla regione slesiana circa 21, mila tonn. e da quella di Dąbrowa, 4 mila t. Il trasbordo del carbone nei porti di Gdynia e di Danzica in maggio di fronte aprile è aumentato di 17 mila t., segnando 612 mila tonn. Il trasbordo a Gdynia diminuì di 20 mila t. segnando 411 mila tonn., mentre quello di Danzica è aumentato di 37 mila tonn., segnando 202 mila tonnellate.

NUOVI GIACIMENTI DI FERRO.

(Nowe złoża rud żelaznych w Polsce).

Nei dintorni della città di Przeworsk durante i lavori di bonifica idraulica sono stati casualmente scoperti notevoli giacimenti di minerale di ferro. Gli accertamenti decnici hanno rivelato che trattasi di una striscia assai larga e lunga in due strati dei quali il superiore trovasi alla profondità di mezzo metro. Lo sfruttamento dei nuovi giacimenti sarà prossimamente organizzato in maniera razionale.

MIGLIORAMENTO DELLA METALLURGICA POLACCA.

(Poprawa w przemyśle hutniczym w Polsce).

La produzione delle ferriere polacche ha marcato nel mese di maggio un nuovo aumento, passando a 29.625 tonn. di fonte (aumento del 3,4%) 81.118 r. d'acciaio (2,1%) e 62.001 di laminati (3%). Ad eccezione degli alti forni, la produzione delle ferriere in maggio è stata superiore a quella di un anno fa.

LE ESPORTAZIONI DI PARAFFINA DALLA POLONIA.

(Wywóz parafiny z Polski).

Per una disposizione del ministro del Commercio e dell'Industria, l'esportazione di paraffina è stata assunta esclusivamente dall'organizzazione „Polski Eksport Naftowy" (Esportazioni polacche di petrolio) creata con l'intenzione di assicurare l'esportazione dei prodotti petrolieri. Questa organizzazione riprenderà al 1 luglio, tutti i contratti d'esportazione precedenti conclusi con le organizzazioni esistenti.

IL COMMERCIO ESTERO POLACCO NEL MESE DI MAGGIO.

(Handel zagraniczny Polski w m. maju).

Dai dati provvisori dell'Ufficio Centrale di Statistica, le esportazioni della Polonia si sono cifrate nel mese di maggio a 63.3 milioni di zloti, in diminuzione di 5,4 milioni sul mese precedente. Le importazioni sono state per 70,1 milioni di zloti, in diminuzione di 3,8 miljoni di zloti. Il saldo deficitario della Bilancia commerciale si stabilisce a 1,8 milioni di zloti.

LA POLONIA NEL CARTELLO INTERN. DEL FILO LAMINATO.

(Polska w międzynarodowym kartelu drutu z żelaza walcowanego).

Le ferriere polacche, producenti filo di ferro laminato hanno aderito al cartello internazionale del filo laminato. L'accordo definitivo è stato realizzato a Parigi il 17 maggio.

LE PATENTI INDUSTRIALI.

(Patenty przemysłowe).

Il numero totale di patenti industriali rilasciate per l'esercizio fiscale 1935 ha raggiunto alla fine di aprile 580.237 di cui 186.052 per la imprese industriali e 370.394 per le imprese commerciale. In rapporto all'anno scorso, il numero delle patenti concesse accusano un aumento di 29.129.

L'ATTIVITA' DELLA COMPAGNIA POLACCA PEL COMMERCIO COMPENSATO.

(Działalność Polskiego Tow. Kompensacyjnego).

Dal rapporto annuale della Compagnia Polacca del Commercio Compensato si osserva che la cifra d'affari di detta Compagnia, nel corso dell'esercizio passato era di 62.1 milioni di zloti. L'esercizio è stato chiuso con un beneficio di 28,990 zloti.

RISOLUZIONI DEL COMITATO REGOLATORE DEI PREZZI DELLA „RADA NACZELNA PRZEMYSŁU DRZEWNEGO".

(Uchwały Komitetu Cennikowego przy Radzie Naczelnej Przemysłu Drzewnego).

Il conte Christin Ostrowski, presidente del Comitato Permanente Internazionale della Produzione, dell'Industria e del Commercio del Legno (C.I.B.) di Vienna, dopo aver dato larga diffusione sulla stampa europea del suo articolo intitolato: „Il momento è maturo per una ripresa dei prezzi internazionali del legno" — ha convocato una riunione di tutti gli esportatori del legno polacchi, per discutere la politica dei prezzi da adottare. Il Comitato regolatore dei prezzi, in detta riunione, dopo aver discusso a fondo l'attuale situazione del mercato internazionale del legname, è pervenuto alle seguenti conclusioni:

1) Durante questo periodo di depressione, la produzione dei legnami bianchi nella Polonia è stata notevolmente ridotta.

2) Gli stocks di segati in Polonia, per ciò che concerne l'esportazione, si possono considerare praticamente esauriti.

3) La richiesta da parte dei Paesi acquirenti di legnami polacchi, e specialmente nella Gran Bretagna, addimostra una tendenza ad aumentare.

Tuttavia il Comitato dei prezzi raccomanda a tutti i produttori ed esportatori di legnami, membri della „Rada Naczelna" (Ufficio dell'Organizzazione Polacca del Legno),

di non aumentare i loro prezzi di più di 5 scellini per standard al dissopra del livello fissato dall'ultima decisione del Comitato stesso.

Il Comitato dei prezzi inoltre desidera precisare che l'esportazione dei segati di legnami rossi ha cessato di presentare praticamente interesse, poichè i prezzi del mercato locale sono più favorevoli di quelli dei mercati di esportazione.

PROVVEDIMENTI DOGANALI

APPLICAZIONE DI DAZI DI FAVORE E DI ESENZIONI DOGANALI.

(Zastosowanie ceł ulgowych i zwolnień celnych).

Nello „Dziennik Ustaw" n. 32 in data 1º maggio è stato pubblicato il decreto del Ministero delle finanze del 26 aprile 1935 di concerto con i Ministeri dell'industria e commercio, come pure dell'agricoltura e della Riforma agraria, decreto con il quale sono state stabilite varie riduzioni ed esenzioni doganali all'importazione.

A norma di detto decreto, all'importazione delle merci specificate negli elenchi n. 1, 2 e 3, qui di seguito riprodotti e allegati al decreto stesso, viene riscosso il dazio di favore, espresso in una percentuale del dazio normale (autonomo), qualora tali merci non siano segnate come esenti da dazio.

Il dazio di favore viene calcolato sui dazi contenuti nella prima o seconda colonna della tariffa doganale di importazione, secondo da quale colonna i dazi doganali vanno applicati ad una determinata merce.

Gli uffici doganali applicheranno sia le esenzioni doganali, sia i dazi d favore:

a) all'importazione delle merci contenute nell'Elenco n. 1, con il permesso del Ministero delle finanze e alle condizioni previste nel permesso stesso;

b) all'importazione delle merci contenute nell'Elenco n. 2, in base al certificato della Camera di Commercio, sotto la cui giurisdizione si trova la determinata azienda industriale e — per quanto concerne l'importazione nel territorio della città libera di Danzica, per il consumo di tale territorio — in base al certificato della Camera di Commercio estero di Danzica;

c) all'importazione delle merci contenute nell'Elenco n. 3, senza speciali permessi o certificati.

Qualora una merce specificata nell'Elenco n. 1 sia stata sdoganata definitivamente con il dazio normale, prima che sia stata presentata dalla parte la domanda per la concessione del permesso circa l'applicazione del dazio di favore e per l'esenzione doganale della merce, il Ministero delle finanze avrà facoltà di rilasciare un permesso del genere e di disporre per il rimborso della differenza fra le somme doganali riscosse e quelle spettanti a norma del presente decreto, qualora:

a) prima dell'inoltro della merce nel libero traffico, sia stata constatata la sua identità nel modo previsto dalle norme esecutive concernenti il diritto doganale;

b) la parte presenti una domanda per l'applicazione, alla merce sdoganata, dei dazi in favore, o dell'esenzione doganale, nonchè per il rimborso della summenzionata differenza fra gli importi doganali da pagarsi.

Tale domanda dovrà essere presentata, entro 30 giorni dalla constatazione definitiva dell'esito della revisione effettuata dall'ufficio doganale, o, in caso dell'inoltro di un ricorso, dalla data della consegna alla parte della decisione definitiva, nel corso amministrativo dell'istanza.

Nei casi in cui prima del definitivo sdoganamento di una merce specificata nell'Elenco 1, la parte abbia presentato una domanda per la concessione del permesso per l'applicazione del dazio di favore o delle esenzioni doganali, ma la merce sia stata sdoganata definitivamente prima del rilascio di tale permesso, il Ministero delle finanze potrà disporre per il rimborso della differenza fra gli importi doganali riscossi e quelli spettanti in base al presente decreto qualora prima dell'inoltro della merce nel libero traffico sia stata constatata la sua identatà nel modo previsto dalle norme esecutive concernenti il diritto doganale e qualora la parte presenti una domanda per il rimborso di tale differenza, entro 30 giorni dalla data del rilascio del permesso.

Il presente decreto è entrato in vigore il 1º maggio e sarà applicato fino a tutto il 31 ottobre 1935. Nel contempo, è stato abrogato il decreto del Ministero delle finanze dell'11 dicembre 1934, promulgato di concerto con i Ministeri dell'industria e commercio, come pure dell'agricoltura e della riforma agraria sulle riduzioni doganali per le aringhe.

I permessi per l'applicazione dei dazi di favore e delle esenzioni doganali, rilasciati in base ai decreti del Ministero delle finanze, di concerto con i predetti Ministeri, del 25 ottobre 1934 sui dazi di favore e dell'11 dicembre 1934 sui dazi di favore per le aringhe, conserveranno la loro validità fino a tutto il 31 ottobre 1935, qualora si riferiscano a merci specificate negli Elenchi 1 e 2; in tali casi, il dazio di favore e l'esenzione doganale saranno applicati, secondo le norme contenute nel presente decreto.

Riproduciamo qui di seguito i tre elenchi summenzionati:

ELENCO N. 1

contenente i dazi di favore applicati all'importazione, con il permesso del Ministero delle finanze.

	Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex	12	Lupini per la semina . .	esenti
ex	23 p. 1)	Semi di carrube per scopi industriali	30
	24	Semi di lino — per la semina	esenti
	82 ex p. 5) a) e b)	Pepe rosso in baccelli secchi (peperoncini) non macinato, importato per la trasformazione	5
	3 p. 2) ex lett. a)	Piante di viti con radici . .	esenti
ex	89 p. 1)	Piante usate in medicina e loro parti, non sminuzzate, diverse da quelle menzionate nella lista n.º 3 al presente decreto, non coltivate in Paese . . .	20
	117 ex p. 1) ed ex nota 1) nonchè ex p. 2)	Aringhe salate, purchè in 10 kg. di esse non vi siano più di 60 pezzi . . .	33 e ⅓
	134 p. 2)	Setole pulite — per scopi industriali	35
	134 ex p. 3)	Setole assortite, nere — per scopi industriali . .	20
ex	219	Acido di stearina, importato dalle fabbriche per la fabbricazione dei copertoni per automobili . . .	2
	254 ex p. 3)	Pesci argentini secchi)osmerus eperlanus I.) . .	5
ex	255	Aringhe affumicate, cosiddette „strömling" . . .	40
ex	255	Aringhe affumicate, cosiddette „strömling" per la trasformazione industriale .	20
ex	331	Cloruro di stagno per usi industriali . . .	5
	396 ex p. 2)	Antrachinone	8
	397 ex p. 4)	Paranitroanilina . . .	10
ex	411 ex p. 2)	Bianco di zinco con un contenuto di ossido di zinco (Zn0) di 99,8% e più — per usi industriali . .	2

	Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex	397 ex p. 8)	Fenilbetanaftilamina importata dalle fabbriche per la fabbricazione dei copertoni per automobili . . .	2
	423 ex p. 3)	Vernici di asfalto con un contenuto di benzina per l'isolamento delle bobine dei trasformatori . .	55
ex	479	Solfato di potassio, eccettuato quello separatamente nominato — per usi industriali	esente
	487 ex p. 1)	Celluloide non lavorata, anche tinta in pezzi . .	25
	487 p. 2)	Celluloide in blocchi, in lastre, foglie, bacchette e tubi	25
	488 p. 1) ex lett. a') e p. 2 ex lett. a)	Materie plastiche artificiali a base di caseina, gelatina, amido, fenolo, urea, formalina e simili — in polvere — per usi industriali	40
	490 ex p. 2)	Fosfato di tricresile . .	10
	490 ex p. 2)	Apparecchi per accelerare la vulcanizzazione (Vulcacit F e Vulcacit Thiuram), importati dalle fabbriche per la fabbricazione dei copertoni	2
ex	493	Pelli di montone crude, spelate	50
ex	508 p. 1-a')	Pelli di capra a concia minerale, di colore naturale, nere (intere, divise a metà)	13,5
ex	508 p. 2-a)	Pelli di capra, a concia minerale, intere, divise a metà	15,5
ex	510 p. 1)	Pelli verniciate intere, divise a metà	11
	571	Filamenti artificiali, tagliati (vistra):	
		a') non tinti	6
		b) tinti	20
	606 p. 1)	All'importazione dei cascami di cotone per via terrestre dai paesi che importano il cotone greggio attraverso i porti del territorio doganale polacco, viene percepito il dazio ridotto nell'ammontare di 1 zloty per 100 kg. netto	
	611 ex p. 2)	Filati di cotone greggi ritorti di due o più fili semplici — per la fabbricazione delle reti da pesca . .	esenti
ex	613 p. 1) a)	Tessuti di cotone greggi pesanti oltre grammi 160 per metro quadrato e di una densità dei fili di catena e trama, per cm. quadrato fino a 40 fili per la fabbricazione dei copertoni per automobili .	2
ex	613 p. 1) a e b	Tessuti di cotone greggi pesanti oltre grammi 160 per metro quadrato e di una densità dei fili di catena e trama, per cm. quadr. fino a 55 fili, combinati con satin — per la fabbricazione di velluti tagliati	50
ex	630 p. 3)	Filati ramiè fino al n.° 35 (esclusivamente) in matasse pesanti ciascuna oltre 100 grammi, nonchè n° 35 oltre in matasse pesanti ciascuna oltre 50 grammi, greggi ritorti — per la trasformazione industriale	10
ex	631	Filati ramiè in gomitoli, su tubetti, su rocchetti, imbianchiti, non ritorti — per la trasformazione industriale	15
	648 ex p. 1)	Reti da pesca di ogni specie	10
ex	769	Piuoli, cavicchi e chiodi per scarpe, non in nastri .	66 e $\frac{2}{3}$
	810 ex nota	Vecchi giornali e riviste in lingua tedesca, non perforati o tagliuzzati ai sensi della nota alla pos. 792 — per scopi culturali della popolazione del territorio della Città Libera di Danzica	esenti
	836 ex p. 1)	Libri illustrati per bambini, anche se predominano i disegni, con testo o iscrizioni in lingua tedesca, anche legati — ad uso della popolazione del territorio della Città Libera di Danzica . . .	esenti
ex	838	Calendario con testo tedesco, anche a forma di libro con parte letteraria — ad uso culturale della popolazione della Città Libera di Danzica	esenti
ex	839	Libri di musica di compositori tedeschi anche senza testo, nonchè libri di musica di ogni specie con testo tedesco o con iscrizioni tedesche, anche legati — ad uso della popolazione di Danzica	esenti
ex	842 pp. 1) e 2)	Riproduzioni di opere di pittori tedeschi, anche legate — ad uso della popolazione del territorio della c. l. di Danzica . . .	esenti
	842 ex p. 3)	A più colori: immagini, tavole, atlanti di scienza naturale e tecnici; copertine per tali atlanti, tavole e immagini scomponibili su carta, cartone, cartoncino, anche incollati inferiormente, nonchè altro simile materiale — il tutto di carattere didattico e istruttivo con testo o con iscrizioni in lingua tedesca, anche rilegati — ad uso della popolazione del territorio della Città Libera di Danzica . . .	esenti

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex 843	Carte geografiche, piante, anche atlanti, incollati al disotto, rilegati in unione con liste, eccettuati quelli separatamente nominati, con testo e iscrizione in lingua tedesca — ad uso della popolazione del territorio della C. L. di Danzica	esenti
897 ex p. 3)	Smalto in polvere — per la fabbricazione di vasche in ghisa smaltate . . .	6
900 ex p. 3)	Tubetti di vetro incolore — per la fabbricazione di ampolle e simili recipienti .	30
904 ex p. 1)	Tubetti colorati in massa — per la fabbricazione di ampolle e simili recipienti .	50
997 ex p. 3)	Fogli sottili di alluminio pressati inseparabilmente dalla carta, gommati per la fabbricazione di etichette .	13
997 p. 3) ex lett. a)	Fogli sottili di alluminio in rotoli, non ricoperti da nessuna sostanza — per la trasformazione industriale	50
ex pruppi 67) 68) 69) e73)	Macchine ed apparecchi non fabbricati nel Paese — per usi industriali . . .	35
ex 1058) 1059) 1060) 1061) e 1064)	Macchine non fabbricate nel Paese — per la trasformazione della canapa e del lino	10
1088 p. 1)-c) II	Inaffiatoi a mano, a spalla, a trazione animale . .	17
1088 p. 2)-f) II	Seminatrici per concimi artificiali	65
1088 p. 2)-m) II	Rincalzatoi a trazione animale ad una o più file, sarchi, rincalzatoi-sarchi— ciascuno del peso di 100 kg. e meno	60
1090 p. 6) ex lett. a)	Macchine per pulire il trifoglio: ad un tamburo di peso superiore a 1.500 kg.	65
1092 p. 1) ex lett. a)	Macchine trinciapaglia a tamburo con larghezza della bocca di oltre 310 mm. .	80
1092 p. 1) b) ex II	Macchine trinciapaglia a lame, anche con macchina soffiatrice, con larghezza della bocca di oltre 310 mm. fino a 340 mm. inclusivi	71
1092 p. 8)	Frantoi:	
	a) semplici a dischi o cilindri metallici . .	45
	b) combinati con compressori . . .	49
ex 1099	Motori elettrici non fabbricati in paese, importati per la lavorazione del legno .	35
1115 p. 2) ed ex p. 4)	Centrali telefoniche e loro parti	20
ex 1124 p. 1)	Elettrodi di pasta di carbone e loro parti non prodotti in paese — per usi industriali	10
ex 1124 p. 2)	Elettrodi di pasta di grafite nonchè loro parti non prodotti in paese — per usi industriali . . .	5
1133 p. 1) d)	Locomotive elettriche a scartamento normale, con motore elettrico . . .	35
1133 p. 2) c)	Locomotive elettriche a scartamento ridotto . . .	35
1137	Trattori per scopi industriali	35
ex 1137 p. 1)	Trattori con motore a sei cilindri e meno, eccettuati quelli „à chenille“ . .	16
1145 ex p. 9)	Ruote di automobili non prodotte nel Paese (importate dalle fabbriche di copertoni per automobili .	5
1145 ex p. 9)	Ruote di automobili a disco non prodotte nel Paese, importate dalle fabbriche di chassis d'automobili .	esenti
ex gruppi 65) 66) 67) 69) 70) 71)	Parti staccate di automobili e di motocicli: maniglie, tappi per radiatori, manovelle (pos. 994 ex pp. 2 e 3), nastri per freni (ex pos. 1035), ruote dentate (pos. 1084 ex p. 8), parti di motori (pos. 1085 p. 8), anelli per pistoni (pos. 1085 ex p. 9), pistoni (1085 ex p. 10 b III), dinamo, magneti, segnali acustici e loro parti, motorini d'avviamento, „starters“ (ex pos. 1099), candele per motori (ex pos. 1131), parti metalliche di autoveicoli e motocicli (pos. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14) — importate per ricambio delle parti usate con nuove in autoveicoli e motocicli pronti . .	30
1154	Navi per la navigazione marittima e fluviale, barche	esenti
ex gruppi 67) 69) ed ex 73) pos. 1160 pp. 5) e 6)	Macchine ed apparecchi non prodotti nel Paese, importati per l'industria automobilistica dalle fabbriche di chassis d'automobili e di motocicli	10
ex gruppi 63) 64) e 65)	Semifabbricati per la fabbricazione degli autoveicoli, di chassis d'automobili e di motocicli, importati dalle fabbriche di automobili, di chassis di automobili e di motocicli . . .	5
ex gruppi: 66) 67) 69) 70) 71) 73)	Parti staccate importate per l'industria di automobili, di chassis di automobili e di motocicli per la fabbricazione di autoveicoli e di chassis di camions con una cilindrata di oltre 2300 cm. cubi . . .	25
	di altri autoveicoli, di chassis di automobili e di motocicli	5
1168 p. 7 ex lett. e)	Positive impressionate di cronaca filmistica . . .	esenti

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
1168 p. 7) ex lett. e) 1)	Pellicole cinematografiche, sonore, impressionate — negativi	40
ex 1260 p. 1)	Pietre semipreziose, naturali e sintetiche, importate allo stato greggio per la lavorazione	20

ELENCO N. 2

contenente i dazi di favore applicati all'importazione, in base al certificato delle Camere di Commercio polacche.

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex 101	Olio di cellulosa per la fabbricazione di mezzi per la difesa delle piante . .	10
ex 152 p. 4)	Gesso macinato per la fabbricazione di porcellana e di maiolica	55
ex 157 p. 2)	Spato pesante macinato per la fabbricazione di litopone	20
ex 159 p. 2)	Feldspato macinato per scopi industriali . . .	esente
ex 165 p. 3)	Quarzo e pegmatite — macinati per scopi industriali	esenti
ex 170 p. 2)	Elettro - corindoni e silicato di carbonio in grani, sminuzzati o macinati — per la fabbricazione di dischi per molare . . .	50
200 ex p. 6)	Olio lubrificante, misto ad olii e grassi animali e vegetali, adoperato per la lavorazione di articoli elettrotecnici in porcellana .	esente
ex 202	Cera bituminosa con punto di fusione 750 C. e oltre — per scopi industriali:	
p. 1)	imbianchita . . .	20
p. 2)	altra	35
213 ex p. 3)	Substrato bituminoso - oleoso per la fabbricazione di colori antiruggine . .	10
299 ex p. 22	Fosfato bisodico — per la lavorazione di tessuti di seta naturale . . .	50
305 p. 4)	Silfato di bario precipitato — per la fabbricazione della carta	50
317 ex p. 1)	Permanganato di potassio — per scopi industriali . .	33
332 p. 2)	Anidride acetica — per scopi industriali	20
ex 356	Esteri dell'acido malonico liquidi, nonchè gli esteri derivati dall'acido malonico liquidi: feniletilmalonato e fenilmetilmalonato — per la produzione di composti barbiturici . .	30
360 ex p. 3)	Lecitina vegetale, per la fabbricazione del cioccolato .	10
390 p. 2)-b)	Corde di budella per la fabbricazione di racchette per tennis	10
396 ex p. 1)	Benzaldeide — per la fabbricazione di coloranti sintetici	15
397 ex p. 12)	Isatina per la fabbricazione dell'acido fenilcinconinico .	esente
399 ex p. 6)	Fenetidina per la fabbricazione della fenacetina .	esente
ex 408	Fuliggini — per la fabbricazione di copertoni per automobili	2
410 ex p. 2)	Schisti bituminosi in pezzi, bruciati, neri — per la fabbricazione di colori .	25
410 ex p. 2)	Pirolusite in polvere — per la fabbricazione di zinco elettrolitico e di batterie elettriche	esente
485 p. 2) ex lett. a) 1)	Acetocellulosa in fogli non tinti — per la fabbricazione di pellicole rentgenologiche ininfiammabili .	10
490 ex p. 1)	Prodotti chimici inorganici, non particolarmente nominati, usati come catalizzatori per la sintesi dell'ammoniaca . .	esenti
490 ex p. 1)	Masse di contatto confezionate con pomice o terra silicea saturate di sali di vanadio — per usi industriali	10
490 ex p. 2)	Alcool di oleina, di cetile e di stearina — per usi industriali	30
499 ex p. 2)	Prodotti chimici organici non particolarmente nominati, usati come reagenti chimici per il lavaggio dei minerali di zinco . .	5
499 ex p. 2)	Urea per la fabbricazione di composti barbiturici .	30
ex 674 p. 1)	Dischi di fili di cotone lacerati uniti alla rinfusa — per la fabbricazione di cilindri di calandre . .	10
ex 674 p. 4)	Dischi, lastre, di materie tessili, impregnati di bachelite — per la fabbricazione di ruote dentate . .	40
ex 720 p. 2)	Gomma elastica, greggia, lavata: in piastre, piastrine, fogli, importata attraverso i porti del territorio doganale polacco dalle fabbriche — per la fabbricazione di copertoni per automobili . . .	2
ex 815 p. 2) b)	Carta rosso-nera, cosidetta „duplex" non stampata (senza contenuto di pasta di legno o con un contenuto del 30% e meno), importata dalle fabbriche produttrici di pellicole fotografiche per imballare le pellicole fotografiche .	40
ex 746 ex p. 2-c)	Semifabbricati di gomma dura pesanti ciascuno 100 gr. o meno con denti impressi ma non tagliati — per la fabbricazione di pettini	20

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
842 p. 4)	Decalcomanie per la fabbricazione di porcellana e di maiolica	50
845 ex p. 1-a)	Carta rosso-nera cosidetta „duplex“ stampata ad un colore, per imballare le pellicole fotografiche, importate dalle fabbriche produttrici pellicole fotografiche	40
900 p. 4 ex lett. b)	Ampolle di vetro per cloruro di etile	62
900 ex p. 3)	Bacchette di vetro incolore per la fabbricazione di lana di vetro . . .	15
900 ex p. 1)	Bacchette colorate in massa per la fabbricazione di lana di vetro . . .	50
927 ex p. 1)	Rottami ed avanzi di ghisa, importati dalle fonderie di ferro	5
927 ex p. 1)	Limature di ghisa, importate dalle fabbriche chimiche .	esenti
ex 929 p. 1 ex lett. d) e nota 2)	Ferro laminato piatto, laminato a freddo, dello spessore di oltre 0,10 mm. fino a 0,20 mm., e di larghezza inferiore a 700 mm. — per la fabbricazione di nastri ossidati .	40
ex 930 p. 1) ex lett. f) e nota 1-a) nonchè ex 929) p. 1) lett. d) e nota 2)	Ferro laminato piatto della larghezza inferiore a 700 mm. nonchè lamiera di ferro — tutto laminato a freddo, di uno spessore di 0,15 mm. fino a 0,17 mm., per la fabbricazione di occhielli per calzature	20
ex p. 4) c)	Lamiera di acciaio comune (a nastro) nichellata, forata dello spessore di 1 mm. o meno — per la fabbricazione di accumulatori di ferro e di nichelio	40
ex 947 eventualmente nota 2)	Filo di acciaio temperato — per la fabbricazione delle spazzole	15
ex 947 pp. 1)2) event. note 1) 2) e 4)	Filo di ferro e di acciaio scannellato, anche inciso, ricoperto di metalli non preziosi — per la fabbricazione di meccanismi per ombrelli . . .	50
ex 964 p. 1-a)	Forme di acciaio lavorate, ciascuna del peso di oltre 100 kg. — per la fabbricazione dei tubi di ghisa, fusi col sistema centrifugo	20
978 p. 4-a ex III)	Lamiera di alluminio rettangolare, greggia della larghezza di oltre 300 mm. e dello spessore di 0,1 mm. o meno — per la fabbricaz. della foglia di alluminio	5
ex 989 p. 3)	Chiusure di nichelio per ampolle di vetro . . .	65
ex 994 p. 1) ex lett. a) I)	Rotaie di rame fuse, greggie, pesante ciascuna oltre 500 g. — per la fabbricazione di zinco elettrolitico . .	10
ex 994 p. 1) ex lett. b) I)	Blocchi fusi, cilindrici — con apertura, di alluminio, con contenuto di alluminio di 99,7%, pesante ciascuno oltre 150 g. — per la fabbricazione dei tubi di alluminio	esenti
ex 1016	Anelli di acciaio senza fine, fatti di un solo filo — per la fabbricazione di copertoni per ruote . .	30
ex 1036 p. 3 c) event. nota 2)	Valvole per camere d'aria di automobili, ciascuna del peso di 1 kg. e meno — per la fabbricaz. di copertoni per automobili .	2
ex 1160 ex p. 3) a)	Misure (calibri filettati) pesanti ciascuna oltre 500 g. — per la fabbricazione di tubi	10
1168 p. 7) d)	Pellicole cinematografiche non impressionate, importate — per la fabbricazione di pellicole cinematografiche impressionate . .	15
1193 ex p. 1) event. nota	Prodotti di filo di ferro scannellato dello spessore di 6 mm. o meno, rispettivamente lavori di nastro d'acciaio scannellato di larghezza di oltre 6 mm. — per la fabbricazione di meccanismi per ombrelli .	10
1267 ex p. 1)	Filo di argento speciale, così detto fusibile del diametro o dello spessore di oltre 0,75 mm. — per la fabbricaz. di sicurezze elettriche	20
1267 ex p. 2)	Filo d'argento speciale, così detto fusibile del diametro o dello spessore di 0,75 mm. o meno per la fabbricazione di sicurezze elettriche	40

ELENCO N. 3

contenente i dazi di favore applicati all'importazione, senza permessi nè certificati.

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
23 ex p. 1)	Nocciole di albicocche . .	40
ex 89 p. 1)	Bulbi di scilla non sminuzzati	esenti
ex 89 p. 1)	Piante e parti di piante usate in medicina non sminuzzate: Fiori di Cina (Anthodium - Flosculi Cinae-Flores Cinae). Bulbi di Jalapa (Tubera Jalapae). Legno di Sassafrasso off. (Lignum Sassafras offic.).	

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
	Radice di Ipecacuana (Radix Ipecacuanhae).	
	Corteccia di cascarilla (Cortex Cascarillae).	
	Corteccia di Conduranco (Cortex Condurango).	
	Corteccia di amanelide (Cortex Hamamelidis).	
	Corteccia di Quillaia (Cortex Quillayae).	
	Fior d'arancio (Flores Aurantii).	
	Radice di genziana (Radix Guentianae luteae).	
	Radice di Liquirizia (Radix Liquiritiae - Glycyrrhizae).	
	Radice di Ratania (Radix Ratanhiae - Krameriae).	
	Radice di Salsapariglia (Radix Sarsaparillae).	
	Radice di senega (Radix Senegae).	
	Rizoma di Idraste (Rhizoma Hydrastis).	
	Rizoma di Zedoaria (Rhizoma Zedoariae).	
	Flosculi Chrysanthemi cin. Flosculi Parthenii cin.	
	Flosculi Chrysanthemi ros. Flosculi Parthenii ros.	
	Semi di Cola (Semina colae).	
	Corteccia di China (Cortex Chinae - Cortex Sinchonae).	
	Foglie di eucalipto.	
	Foglia Jaborandi.	
	Foglia di Pa-tschouli (Folia Pa-tschuli).	
	Foglia di rosmarino (Folia Rosmarini - Folia Anthos).	
	Semi di strofanto (Semina Strophanti).	
	Semina Strychni, Nux vomica.	
	Semina Sabadillae.	
	Erba Sab	
	Erba Passiflora incarnata.	
	Foglia di Senna.	
	Follicoli di senna.	
	Nota al „ex 89 p. 1" (non concerne i bulbi di scilla).	
	Il dazio ridotto viene applicato allo sdoganamento solamente presso gli uffici doganali seguenti: Gdynia, Katowice, Cracovia, Poznań, Leopoli, Lódz, Varsavia, Wilno, nonchè a Danzica presso gli uffici doganali: Packhof e Post.	
210	Olio di legno	50
295 p. 8)	Fosforo	esente

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
ex 297	Gas illuminante importato in tubature	esente
305 p. 3)	Biossido di bario . . .	20
ex 350 p. 2)	Cloruro di metile (non in ampolle)	30
395 ex p. 1)	Cloruro di acido paratoluolosolfonico . . .	12
395 p. 3)	Acido ftalico e sua anidride .	7
395 p. 4)	Cloruro di benzile . . .	35
396 ex p. 2)	Betametilantrachinone, acido antrachinosolfonico . .	8
397 ex p. 1)	Metatoluidina, meta e parassilidina	10
397 ex p. 2)	Ortoanisidina, cresidina, dimetilanilina, dietilanilina, etilbenziloanilina e suoi sulfoacidi, acido antranilico	30
397 ex p. 4)	Tioanilina	45
397 ex p. 4)	Acetoparafenilendiamina .	10
397 ex p. 6)	Biclorobenzidina, diclorotoluidina, dianisidina . . .	20
397 ex p. 8)	Betanaftilamina . . .	5
397 ex p. 8)	Fenilalfanaftilamina, etilalfanaftilamina e toliloalfanaftilamina . . .	30
397 ex p. 9)	Acidi naftilaminosolfonici 1,6 e 1,7 (acidi Cleye), acido naftilaminsolfonico 1,5, acido naftilaminodisolfonico 2, 3, 8 (acido C), acido betanaftilaminosolfonico 1,2 (acido di Tobias), acidi diaminostilbendisolfonici .	30
397 p. 10)	Aminoantrachinone . .	5
397 ex p. 12)	Cumidina	30
397 ex p. 12)	Acido fenilnaftilaminsolfonico 1,8 e acido tolilonaftilaminsolfonico 1,8 . . .	22
397 ex p. 12)	Acido clorotoluidino-solfonico	20
397 ex p. 12)	4 nitrometile 1,2 benzimidazolo	27
397 ex p. 12)	Acido paratoluidinmetasolfonico	20
398 ex p. 1) a)	Resorcina	5
398 ex p. 7)	Acidonaftolomonosolfonico 2.7 acido naftolomonosolfonico 1.5	30
399 ex p. 1)	Aminofenolo	20
399 ex p. 3)	Acido paraaminosalicilico .	5
399 ex p. 5)	Acido aminonaftoldisolfonico 2.8.3.6. (acido 2 R), acido aminonaftolsolfonico 1.8.4 (acido S), acido aminonaftolsolfonico 2.5.7. (acido 1), acido aminonaftoldisolfonico 1.8.2,4 (acido 2S) .	35
399 ex p. 6)	Nitrobenzilidinmetaamidofenolo, paracloroortoaminfenolosolfo acido, acido amidoazoloico (paraminfenile 1.2 naftiminoazolo - 5 - ossi 7, solfoacido), derivato urico dell'acidoaminonaftolsolfonico 2.5.7 .	35
400 p. 1)	Fenilmetilpirazolone, fenilsolfometilpirazolone . .	5
ex 401	Chetone di Michler . . .	20
ex 402	Fenilidrazina	30
405 ex p. 2)	Estratto di catecù . . .	17
ex 408	Fuliggini	55
422 ex p. 2)	Fusaggine di disegno . .	25

Num. tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio normale (autonomo)
461	Cera per innesti di alberi .	32
ex 486 ex p. 1)	Acetocellulosa in grani ed in polvere	30
ex 486 p. 2 ex lett. II)	Acetocellulosa in bacchette colorate	15
490 ex p. 1)	Idrossido di cadmio con l'aggiunta di ossido di ferro .	30
721 p. 1)	Gomma elastica rigenerata .	12
ex 838	Calendari a forma di libro con parte letteraria in lingua slovena . . .	esenti
866	Tubi di prosciugamento in argilla	70
944 ex pp.1 e 2-a)	Cilindri di ghisa temperati, greggi o con superficie grossolanamente lavorata, anche con perni torniti, fresati, con rosette, del diametro di 850 mm. o più	20
1000 p. 4)	Zappe, marre, tridenti, rastrelli, rastre, mazzuoli, forche per la sarchiatura degli orti, mazzeranghe e pale per orti — greggi, trattati al mordente, verniciati, anche con manico	52
1018 p. 10 b)	Cesoie per la tosatura delle pecore	65
1018 p. 10 c)	Forbici per giardinieri . .	32
1018 p. 10 d)	Cesoie da giardiniere con molla	26
ex 1036 p. 3)	Distributori automatici di vapore tipo „Py 10", costituenti parte dell'apparecchio „Pyram" per installazioni su locomotive .	50
1041 ex p. 1)	I così detti „walczaki" (cilindroni), cioè serbatoi per vapore d'acqua, estratti da un solo blocco ed anche saldati con un sola giuntura mediana — di un diametro superiore a 1199 mm. e della lunghezza di 6.200 mm. o più . .	15
ex 1042 pp. 1) e 2)	Fondi concavi di ferro e d'acciaio per le caldaie così dette „krakowe" — del diametro di 2.700 mm. e più e dello spessore delle pareti di 32 mm. e più .	15
1088 p. 1 ex lett. a)	Rulli a mano, usati per il giardinaggio . . .	57
1088 p. 1) b)	Seminatrici a mano per giardino	55
1088 p. 1) c) I)	Inaffiatoi a mano: su carriole e carrette	43
1088 p. 2 ex lett. b)	Pale a trazione animale .	70
1088 p. 2) c)	Erpici rotativi a trazione animale	78
1088 p. 2) f) III)	Seminatrici a trazione animale combinate per la distribuzione simultanea di semi e di concimi . .	63
1088 p. 2) g)	Inaffiatoi a trazione animale per giardini e campi . .	54
1088 p. 2) i)	Spandiconcimi per la concimazione in larghezza ed in fila	78
1088 p. 3) c)	Macchine a motore per la lavorazione- del suolo con l'ausilio di parti rotanti .	83
1088 ex p. 4)	Rulli per la lavorazione del suolo, adattati alla congiunzione diretta con trattori	80
1089 p. 1) a)	Falciatrici a mano . . .	13
1089 p. 1) b)	Falciatrici a trazione animale	87
1089 p. 2) a)	Mietitrici comuni, eccetto quelle nominate al p. 2 lett. b	87
1089 p. 2) b)	Mietitrici-legatrici . . .	87
1089 p. 2) c)	Apparecchi da raccolto con adattamento a macchine mietitrici	87
1089 p. 3)	Apparecchi speciali per l'affilatura delle lame di macchine da raccolto . .	18
1089 p. 5)	Macchine estirpatrici per barbabietole e patate . .	80
1090 ex p. 3)	Congegni d'introduzione automatici per macchine trebbiatrici	84
1090 p. 4)	Elevatori-abbicatori per paglia, fieno, covoni . .	84
1090 p. 5)	Legatrici per paglia e per fieno	32
1092 p. 4)	Macine per sminuzzare le ossa	49
1095 p. 2)	Affumicatoi per le api . .	37
1095 p. 3)	Maschere di protezione . .	26
1095 p. 4)	Trappole per la cattura dei pecchioni	22
1095 p. 6)	Congegni per catturare gli sciami	44
1095 p. 7)	Altri attrezzi da apicultore non altrimenti nominati .	22
1096 p. 1)	Macine per concimi chimici	78
1096 ex p. 7)	Incubatori	55
1097	Macchine ed apparecchi per l'agricoltura non particolarmente nominati . .	66
1098 p. 6)	Coltelli per sarchi . . .	80
1098 p. 7)	Altre parti di macchine e di apparecchi agricoli, eccetto quelle particolarmente nominate	80

TRATTAMENTO DOGANALE DI NASTRI PER FRENI.

(Cła na taśmy hamulcowe).

Con decreto del Ministero delle finanze, pubblicato nel „Monitor Polski" in data 18 maggio è stato chiarito che quali nastri per freni di cui alla voce 1035 (dazio zloty 500 per 100 kg.) vanno considerati i nastri di amianto o di materie tessili, prodotti sul tipo delle cinghie di trasmissione e rinforzati con filo o con rete metallica, come pure con altro strato intermedio di metallo.

Non influirà sulla rispettiva tassazione il fatto che detti nastri per freni siano stati impregnati con bachelite o con materia plastica.

TRATTAMENTO DOGANALE DI LASTRE DI CORTECCIA DI SUGHERO.

(Cło na płyty korkowe).

Con decreto ministeriale pubblicato in data 20 maggio u. s. è stato stabilito che le lastre di corteccia di sughero, sminuzzato e incollato insieme, dello spessore di oltre 1 mm. e incollate su tessuti di cotone, saranno sdoganate secondo la voce di tariffa 787, p. 2 (dazio zloty 80 per 100 kg.), quali lastre di sughero con aggiunta di altre ma-

terie, sempreché il peso delle lastre di sughero sia superiore al peso del tessuto di cotone.

Lo sdoganamento sarà fatto viceversa in base alla voce riflettente il rispettivo tessuto di cotone, qualora il peso di quest'ultimo superi il peso della lastra di sughero.

TRATTAMENTO DOGANALE DI AUTOMOBILI.

(Cła na samochody).

Con decreto del Ministero delle finanze, pubblicato nello Dziennik Ustaw Min. Skarbu 11/267 del 20 aprile 1935 è stato stabilito che appartengono all'equipaggiamento delle automobili finite, e quindi debbono essere sdoganati insieme ad esse, tutti i congegni montati o fissati sulle automobili medesime, come ad esempio gli apparecchi radio, gli accenditori, i vasi da fiori, i termometri ecc., nonchè il bagagliaio attaccato alla macchina.

Dovranno essere sdoganati unitamente con le automobili, inoltre gli utensili a mano, anche con fodera, come le chiavi, i bidoni d'olio, le pompe, ecc., il tutto fino alla concorrenza di 20 kg., e così pure le ruote di riserva, che siano identiche con quelle della rispettiva macchina, fino a 2 unità, anche con copertoni o con copriruote di metallo.

Saranno da considerare come parte integrante degli chassis, due ruote di riserva, come pure una serie di utensili.

TRATTAMENTO DOGANALE DI FIBRA VULCANIZZATA.

(Cła na fibrę wulkanizowaną).

Con decreto del Ministero delle finanze pubblicato in data 1º maggio è stato stabilito che la fibra vulcanizzata in rotoli o in fogli, anche del peso di meno di 350 gr. per m², e in bastoni e tubi viene sdoganata secondo la voce 807 p. 1 della tariffa doganale e assolve pertanto un dazio di 35 zloty per 100 kg.

DAZI ALL'IMPORTAZIONE DI PAPRICA ATTRAVERSO I PORTI DEL TERRITORIO DOGANALE POLACCO.

(Cło na paprykę przy przywozie przez porty polskie).

Il Ministero delle finanze polacco, con circolare pubblicata in data 1º maggio ha precisato che il dazio convenzionale di zloty 90 previsto per la paprica matura, secca, anche macinata,dal protocollo addizionale del 2 dicembre 1928 al trattato di commercio con l'Ungheria del 26 marzo 1925, va applicato anche alle importazioni di detto prodotto, attraverso i porti del territorio doganale polacco.

FRANCHIGIA DOGANALE PER LA IMPORTAZIONE DI STRACCI E RITAGLI DI TESSUTI.

(Zwolnienie od cła szmat i skrawków tkanin).

Con ordinanza del Ministero delle finanze polacco in data 5 aprile pubblicata nel „Monitor Polski" del 15 stesso mese, è stata accordata, fino a nuova disposizione, la franchigia doganale per la importazione di stracci e ritagli di tessuti e maglierie e di maglierie usate, tutti ad un colore, a condizione, che l'impresa importatrice possa dimostrare che la merce è destinata alla produzione di una materia prima tessile o della carta e che corrisponde effettivamente al fabbisogno dell'impresa stessa.

L'ordinanza in parola è entrata in vigore a partire dalla sua pubblicazione.

RIMBORSO DI DAZI ALL'ESPORTAZIONE DI FARINE.

(Zwrot ceł przy wywozie mąki).

Con provvedimento del Ministro delle finanze, pubblicato nel „Dziennik Ustaw" n. 33 in data 4 maggio è stato stabilito che all'esportazione di farina, di cui alla voce 27, p. 1 e 2 della tariffa doganale, sarà concesso il rimborso dei dazi, nella seguente misura, tenuto conto dei residui di cenere:

	Zloty per 100 kg.
a) fino a 0,8% di cenere . . .	10 —
b) oltre 0,8 e fino a 2,5% di cenere	8 —
c) oltre 2,5 e fino a 3,3% di cenere	6 —

Il provvedimento in parola è entrato in vigore a partire dal 7 maggio.

IMPORTAZIONE PER DATTERI.

(Przywóz daktyli do Polski).

Il Ministero delle finanze polacco ha chiarito con circolare pubblicata in data 10 maggio che i datteri importati attraverso i porti del territorio doganale polacco di cui alla nota dopo il punto 1 della voce doganale 61, sono soggetti altrettanto a permesso d'importazione, come i datteri di cui ai punti 1, 2 e 3 della voce 61 medesima.

TRATTATI E CONVENZIONI COMMERCIALI

LA FIRMA D'UN ACCORDO TRA ITALIA E POLONIA.

(Podpisanie układu polsko - italskiego).

E' stato firmato a Palazzo Venezia un protocollo tra il Duce e l'Ambasciatore di Polonia per consentire l'importazione immediata delle merci dell'uno e dell'altro Paese giacenti nelle rispettive dogane e così, riattivare le correnti di affari in attesa che le trattative in corso portino ad un nuovo accordo commerciale fra i due Paesi, sulla nuova situazione italiana creata e determinata dalle politiche doganali dei vari Paesi.

L'accordo con la Polonia servirà non solo a rettificare ed a migliorare il traffico fra i due Paesi; ma anche a creare un maggiore equilibrio e ad eliminare tutti quegli ostacoli che lo inceppano, se non lo impediscono totalmente.

LA CONVENZIONE CONSOLARE FRA L'ITALIA E LA POLONIA.

(Podpisanie umowy konsularnej polsko - italskiej).

Il Duce e l'ambasciatore di Polonia in Roma, dott. Alfredo Wysocki hanno firmato l'11 luglio la convenzione consolare tra il Regno d'Italia e la Repubblica di Polonia.

COMUNICAZIONI

IL VARO DELLA MOTONAVE „BATORY".

(Uroczystości wodowania statku „Batory".

Il 3 luglio è stata felicemente varata a Monfalcone (Trieste) la motonave polacca „Batory" di 14.400 tonn., gemella della „Piłsudski" attualmente in allestimento. Alla bella cerimonia assisteva il Sottosegretario alle Comunicazioni, in rappresentanza del Governo Fascista S. E. Host Venturi. Da parte polacca si notavano, quali ospiti graditi, il Sottosegretario all'Industria e Commercio Doleżal, il consigliere commerciale dell'Ambasciata polacca a Roma, Mazurkiewicz, il console polacco a Trieste Dygat, il direttore dell'Agenzia del Lloyd Triestino a Varsavia, sig. de Porayski, il direttore del Departamento marittimo al Ministero dell'Industria e Commercio, sig. Możdżeński, il direttore della Gdynia — America, sig. Leszczyński.

Dopo che S. E. l'Arcivescovo di Gorizia ebbe impartita la benedizione alla bella unità e la madrina signorina Barthel de Weydenthal ebbe rivolto il saluto augurale alla nave, al lancio della tradizionale bottiglia di spumante, hanno avuto inizio le operazioni del varo, che si è svolto con perfetta regolarità fra l'esultante entusiasmo dei presenti.

La „Batory" rimane ora presso il cantiere di Monfalcone per gli ulteriori lavori di allestimento.

La „Batory“, che è gemella della „Piłsudski“ varata nello scorso dicembre, sarà adibita al servizio del Nord Atlantico tra Gdynia e Nuova York, e sarà dotata di rinforzi speciali per la navigazione fra i ghiacci. L‘apparato motore, del tipo „Sulzer“, imprimerà alla nave una velocità di 18 nodi.

Durante la colazione signorilmente servita a bordo del piroscafo „Ausonia“ sono stati scambiati, in una atmosfera di grande cordialità, dei discorsi. Da parte italiana ha parlato l‘on. Francesco Giunta, presidente dei Cantieri Riuniti dell‘Adriatico e il sottosegretario alle Comunicazioni Host Venturi, da parte polacca ha risposto ringraziando il sottosegretario Doleżal.

UNA NUOVA LINEA DI NAVIGAZIONE.

(Nowa linja żeglugowa).

La compagnia di navigazione „Żegluga Polska“ metterà in servizio a cominciare dal prossimo autunno, una nuova linea che congiungerà il porto di Gdynia ai porti del Levante.

I CANTIERI NAVALI A GDYNIA.

(Stocznia w Gdyni).

Le autorità militari polacche procedono attualmente all‘organizzazione dei cantieri navali a Gdynia. I nuovi cantieri saranno adatti, al loro inizio, alla costruzione di bastimenti di 1.500 tonn. al massimo. Si potrà realizzare la costruzione di quattro o cinque unità alla volta. I cantieri possederanno un dock e numerosi scali asciutti. I cantieri non avranno un carattere esclusivamente militare e accetteranno ordinazioni particolari.

LA FLOTTIGLIA DI PESCA POLACCA AVRA UNA BASE IN OLANDA.

(Flotylla rybacka uzyska bazę w Holandji).

La flottiglia di pesca d‘altomare ha ricevuto dal governo Olandese il permesso di fissare una base d‘operazione in uno dei porti olandesi. La pesca delle aringhe sarà fatta quest‘anno da 15 bastimenti polacchi.

IL TRAFFICO DI GDYNIA IN MAGGIO.

(Ruch statków w Gdyni w m. maju).

Il traffico mercantile del porto di Gdynia si è stabilito nel mese di maggio a 567.089 tonn. di cui 477.085 tonn. all‘esportazione e 83.603 tonn. all‘importazione.

IL PROGRAMMA DEI LAVORI STRADALI.

(Program robót drogowych).

Il ministero delle Comunicazioni ha stabilito un programma di lavori stradali, comprendente due gruppi, di cui il primo si stabilisce per un periodo di due anni e il secondo di sei anni. I lavori del primo gruppo comprenderanno il rafforzamento del rivestimento stradale (1.200 km.) e la sostituzione su queste strade dei ponti in legno con ponti in ferro. Di strade assolutamente nuove, in questo gruppo, si limitano a tratti complessivi di 230 km. La prima parte di questo programma si inizierà in questa stagione e sarà ultimata nel 1936.

CREDITO E FINANZE

LA BANCA DI POLONIA NEL MESE DI MAGGIO.

(Stan rachunków Banku Polskiego w maju).

Durante il mese di maggio l‘incasso d‘oro della Banca di Polonia è aumentato di 0,9 milioni, passando a 509,3 milioni di zloti. La riserva di moneta e divise estere è diminuita di 4 milioni, stabilendosi a 15 milioni di zloti. Il portafoglio di sconto è aumentato di 13,2 milioni passando a 629,9 milioni di zloti, gli anticipi sui titoli di 15,0 milioni toccando 60,7 milioni, e il portafoglio dei Buoni del Tesoro, scontati dalla Banca di 25 milioni, passando a 51,2 milioni di zloti. Di conseguenza l‘ammontare globale dei crediti utilizzati è aumentato di 54,1 milioni, raggiungendo 741,9 milioni di zloti. Gli impegni a vista sono diminuiti di 0,5 milioni (219,5 milioni) mentre che la circolazione dei biglietti è aumentata di 5,8 milioni raggiungendo 951,9 milioni di zloti. La copertura d‘oro della circolazione e degli impegni si stabiliva alla fine di maggio a 47,54% contro 47,33% della fine d‘aprile, sorpassando di 17 punti il minimo richiesto dagli Statuti.

LA POLITICA MONETARIA POLACCA.

(Polityka walutowa w Polsce).

Il ministero delle Finanze Zawadzki, durante la chiusura del prestito interno d‘investimento che ha fruttato 264 milioni di zloti, ha fatto la seguente dichiarazione, che interessa da vicino quei Paesi che come l‘Italia e la Polonia rimangono fedeli alla parità aurea: I risultati della sottoscrizione costituiscono una manifestazione di fiducia, da parte della nazione intera per la politica monetaria del Governo. La mia risposta a questa fiducia non può essere che l‘affermazione più categorica che la politica seguita sin qui, politica di stabilità monetaria, sarà seguita invariabilmente.

UTILIZZAZIONE DEL RICAVATO DEL PRESTITO D‘INVESTIMENTO.

(Repartycja pożyczki inwestycyjnej).

Il comitato economico dei Ministri ha approvato il progetto dell‘utilizzazione del ricavato del prestito degli Investimenti. Su 142,3 milioni di zloti che devono rientrare effettivamente nelle casse del Tesoro, 50 milioni sono stabiliti per lavori stradali. Questa dotazione rappresenta la prima parte del bilancio stradale di 120 milioni di zloti, stabilito per il finanziamento del programma biennale delle costruzioni più urgenti, 25 milioni saranno dati per lavori idrotecnici, 24,5 milioni per l‘impiego dei disoccupati, 13 milioni per lo sviluppo del porto di Gdynia e i bisogni della marina mercantile, 31,8 milioni per l‘elettrificazione e 8 milioni per diversi altri investimenti pubblici. Sul totale, 110 milioni saranno spesi durante l‘anno finanziario in corso.

IMPOSTA SULL‘ANIDRIDE CARBONICA.

(Podatek od dwutlenku węgla).

Con recente legge è stata stabilita un‘imposta sull‘anidride carbonica nella misura di 40 groszi al kg., sia per merce prodotta nel paese, sia importata dall‘estero.

Nel caso di importazione il pagamento della imposta dovrà avvenire assieme con la riscossione del dazio all‘atto dello sdoganamento.

Il Ministero delle finanze polacco è stato autorizzato ad esonerare dal pagamento della imposta in parola le partite di anidride carbonica destinate alla produzione industriale di prodotti chimici.

VARIE

LE INVENZIONI DI UN PROFESSORE POLACCO PER COMBATTERE I GAS BELLICI.

(Wynalazek uczonego polskiego na użytek wojny gazowej).

Il prof. A. Faliszewski di Cracovia ha scoperto il metodo per combattere efficacemente i vari gas micidiali usati durante la guerra. Grazie alla scoperta del prof. Faliszewski la purificazione dell'aria avvelenata dai gas può avere luogo in uno spazio di tempo ridottissimo. Nel contempo il metodo serve anche per la rigenerazione dei filtri delle maschere. Al prof. Faliszewski si deve anche l'invenzione di uno stabilizzatore automatico per i velivoli. Secondo le dichiarazione dello scienziato polacco la sua invenzione è semplicissima e la spesa per la produzione in massa degli stabilizzatori da lui inventati sarà abbastanza economica. Si calcola che il costo non supererà di molto 1600 lire italiane.

LA STATISTICA DELLE COOPERATIVE IN POLONIA.

(Statystyka spółdzielni w Polsce).

Seguendo i dati del Consiglio Cooperativo, il numero totale delle società cooperative, affiliate alle Unioni di Controllo, si sono stabilite nel 1934 a 11.762. La metà circa di questa cifra comprende le cooperative agricole (3.549 cooperative agricole di credito e 2.614 società di compra-vendita).

L'INDICE DEI PREZZI ALL'INGROSSO.

(Wskaźnik cen hurtowych).

L'indice dei prezzi all'ingrosso si stabiliva nel mese di aprile a 52,2 (1928 — 100) contro 52,1 del mese precedente e 56,8 di un anno fa.

LA DISOCCUPAZIONE IN POLONIA.

(Bezrobocie w Polsce).

Dai dati forniti dal Fondo di Lavoro, il numero totale di disoccupati si stabiliva in maggio a 442.004. In rapporto alla cifra più elevata, riscontratasi nel mese di marzo, il numero dei disoccupati è diminuito di circa 80.000.

KRONIKA ITALSKA

ROLNICTWO.

ZBIORY W ITALJI.

(Raccolti in Italia).

Dnia 13 czerwca r. b. odbyło się pod przewodnictwem Mussoliniego posiedzenie komitetu zbożowego.

Minister rolnictwa Rossoni złożył sprawozdanie, z którego wynika, iż zbiory zbóż w Italji będą w r. b. wyższe, niż w r. ub. i całkowicie pokryją zapotrzebowanie wewnętrzne. W I półroczu r. b. sprowadzono 1.700 tys. q. pszenicy zagranicznej po cenie 102 — 108 lir za q. Import pszenicy trwa w dalszym ciągu. Cena kukurydzy osiągnęła ostatnio 80 — 90 lir za q., żyta — 75—90, jęczmienia — 85—95, owsa — 60—70 lir. Pszenica z nowych zbiorów będzie kupowana po 90 lir. za q., wobec 75 lir. w r. ub.

W dyskusji głos zabrał również Mussolini, twierdząc, że sytuacja w rolnictwie italskiem naogół uległa poprawie. Należy jednak, aby rolnicy systematycznie stosowali techniczne ulepszenia w uprawie roli, gdyż w przeciwnym razie akcja rządu, zmierzająca do polepszenia warunków na rynku produktów rolnych, straciłaby na skuteczności.

IMPORT PSZENICY I KUKURYDZY DO ITALJI.

(Le importazioni di grano e di granturco in Italia).

W m. maju r. b. import pszenicy wyniósł 381.974 q, z czego 146.674 q na cele konsumcyjne oraz 235.300 q w celach przeróbczych. Natomiast w maju r. 1934 przywóz wyniósł 453.756 q, z czego 14.531 na cele konsumcyjne i 439.225 q w celach przeróbczych.

W okresie od 1 lipca 1934 do 31 maja 1935 r. import ogólny pszenicy wyniósł 4.244.765 q (zaś od 1.VII.34 do 31.V.1935 4.031.1439), z czego 193.966 q na cele konsumcyjne i 4.100.799 w celach przeróbczych (w okresie od 1.VII.33 do 31.V.1934 — 111.357 q i 3.919.786 q). Ogólny zatem przywóz wzrósł o 213.622 q.

Co się tyczy kukurydzy w m. maju r. b. przywóz jej wyniósł 46.411 q (z czego 45.735 q na cele konsumcyjne), zaś w maju r. 1934 — 67.094 q.

W okresie od 1.VII.1934 do 31.V.1935 przywóz kukurydzy wyniósł 1.093.229 q, z czego —1.072.769 na cele konsumcyjne, zaś w okresie od 1.VII.1933 do 31.V.1935 przywóz ten wyniósł 1.137.258 q, z czego — 1.128.798 q na cele konsumcyjne. Przywóz ten zatem zmniejszył się do 44.029 q.

PRZEMYSŁ I HANDEL

HANDEL ZAGRANICZNY ITALJI.

(Il commercio estero d'Italia).

W m. maju wartość przywiezionych towarów wyniosła lir. 552.912.546, wywiezionych zaś — lir. 380.443.142. Natomiast w m. maju r. 1934 wartość przywozu wyniosła lir. 619.987.629, wywozu zaś — 1.964.424.763. W ciągu pierwszych pięciu miesięcy r. b. przywieziono towarów za 3.121 milj. lirów, wywieziono zaś — za 1.964 milj. lir. Saldo ujemne wyniosło zatem 1.157 milj. lir.

W tym samym okresie r. 1934 przywóz wyniósł 3.267 milj. lir., wywóz zaś — 2.118 milj. lirów. Saldo ujemne wyniosło 1.149 milj. lirów. Widzimy zatem, iż nadwyżka przywozu r. b. utrzymuje się na poziomie r. ub.

IMPORT PALIWA DO ITALJI W 1934 ROKU.

(Importazione dei minerali combustibili in Italia).

Według danych zaczerpniętych z „Twe Iron & Coal Trades Review" Italia importowała w 1934 r. 10.394.209 t metr. węgla bitumicznego, tj. o około 2.830.000 t więcej niż w r. 1933 wzgl. o około 3.550.000 t więcej, niż w roku 1932. Oprócz węgla bitumicznego importowano do Italji antracyt — 1.123.375 t (1933 r. 964.504, w 1932 r. zaś 910.092), i koks 952.331 t (w 1933 r. 771.545 i w 1932 roku 760.493), oraz lignit 48.113 t. Wzrost przywozu tych gatunków paliwa wskazuje na znaczne zwiększenie się aktywności przemysłu italskiego i poprawę gospodarczą w Italji. Stosownie do danych statystycznych import wszelkich rodzajów paliwa z W. Brytanji obniżył się w 1934 r. do 4.721.786 t (4.928.659 w r. 1933 i 5.249.023 w r. 1932), co sprawiło, że w roku ubiegłym na pierwsze miejsce wśród dostawców węgla wysunęły się Niemcy, skąd importowano 4.951.968 t (w 1933 r. 2.454.072 i w 1932 r. 1.735.902). Import z Polski, która jest trzecim z rzędu dostawcą paliwa do Italji, wzrósł do 1.282.472 t (w 1933 r. 689.671 i w 1932 r. 526.029). Przy tej sposobności zwrócimy uwagę, że wywóz samego węgla z Polski do Italji według danych polskich wynosił w 1934 r. 1.691.000 t; przyjąć więc można, że w statystykach italskich część węgla polskiego została zaliczona do importu z krajów, pod których banderą paliwo polskie zostało dowiezione. Czwartym co do wielkości dostawcą paliwa jest Z.S.R.R., skąd importowano 615.605 t (576.990 i 458.208). Za Z.S.R.R. idą kolejno: Zagłębie Saary — 304.424 r (357.840 i 358.436), Holandja—270.581 t (114.495 i 69.052), Turcja—214.973 t (71.566 i 45.709), Francja — 158.031 t (186.703 i 178.037), Belgja—141.875 t (125.192 i 91.616), Jugosławja 43.794 t ((43.204 i 49.538), Stany Zjednoczone Ameryki Półn. 25.261 t (8.263 i 8.155), Austrja 774 t (502 i 2.894) oraz inne niewymienione kraje 2.141 t (4.595 i 5.519). Zwyżki importu z Niemiec i Polski są w dużym stopniu wynikiem stosowania kompensaty w handlu zagranicznym tych krajów. Z. S. R. R., który posiada w zagłębiu donieckiem złoża antracytu, staje się stopniow coraz większym dostawcą paliwa do Italji, konkurując z W. Brytanją wzgl. jej zagłębiem Walji. Jest rzeczą ciekawą, że także import z Turcji, która nie posiada zbyt dużych pokładów węgla, poważnie wzrasta; być może, że zachodzi tu omyłka statystyczna wskutek dowozu węgla pod banderą turecką z innych zagłębi.

NOWY RODZAJ SAMOCHODÓW, PARUSZANYCH NAFTĄ

(Un nuovo tipo di automotrice a nafta).

Towarzystwo Ernesto Breda w pierwszych dniach marca zademonstrowało wobec grupy techników francuskich oraz italskich władz kolejowych nawy typ samochodu, poruszanego naftą, o dwuch motorach ogólnej mocy 260 H.P., mogących funkcjonować jednocześnie lub kolejno po sobie.

Aerodynamiczna karoserja ustawiona jest na dwuch podstawach, po jednym na każdy motor, z których każdy opiera się na łożyskach rolkowych i posiada oś motorową, oś nośną oraz potrójne elastyczne resory, zapewniające wozowi spokojny chód nawet przy znacznej szybkości.

Zbiorniki nafty, umieszczone pod spodem, posiadają pojemność 360 litrów i mają starczyć na 650 do 750 km. drogi.

Wewnątrz wozu, pod wygodnemi siedzeniami, umieszczone zostały radiatory do ogrzewania, dzięki zastosowaniu wody, służącej do chłodzenia silników. Nowy samochód może rozwinąć najwyższą szybkość 120 km. na godzinę.

Kwestja transmisji ruchu została rozwiązana przez firmę Breda za pomocą automatycznego aparatu zmiennego o 5 szybkościach.

Próbnej przejażdżki dokonano na linji Medjolan — Domodossola. Pierwsze wozy nowego wynalazku zostały wprowadzne w ruch tytułem próby na linji Medjolan—Wenecja.

WYWÓZ Z ITALJI MATERJAŁU SAMOLOTOWEGO.

(Le esportazioni italiane di materiale aeronautico).

Ostatni numer czasopisma „Ala d'Italia" donosi, iż fabryki italskie w r. 1934 wywiozły do krajów obcych materjału samolotowego za 110 milj. lirów. Wywóz zaś francuski w r. 1934 wyniósł tylko 81 milj. franków, czyli 64,7 milj. lirów. Z powyższego wynika, iż wywóz italski w zakresie przemysłu samolotowego znacznie zdystansował przemysł francuski.

PRZEMYSŁ JEDWABIU SZTUCZNEGO.

(Industria italiana dei filati di rayon).

W pierwszym kwartale r. b. produkcja przędzy jedwabiu sztucznego wyniosła 15.016 tys. kg. wobec 10.712 tys. kg. w r. ub. i zajęła trzecie miejsce w produkcji światowej (St. Zjed. — 31.300 tys. kg. i Japonja — 18.636 tys. kg.). Italja zatem pod względem rozmiarów produkcji przędzy jedwabiu sztucznego znacznie wyprzedziła już W. Brytanję, Niemcy i Francję.

Wywóz przędzy jedwabiu sztucznego w 1-szym kwart. r. b. wyniósł 4.876 tys. kg. (138 milj. lirów), zajmując pierwsze miejsce w eksporcie światowym.

NOWY RODZAJ WŁÓKNA W ITALJI.

(Una nuova fibra in Italia).

Wprzemyśle włókienniczym italskim wytworzono nowy rodzaj włókna, stanowiącego połączenie lnu i konopi. Włókno to otrzymało nazwę „Sodolin". Tkaniny, wyprodukowane z tego włókna, odznaczają się dużą trwałością, mogą być łatwo barwione, drukowane i prane. Nowe to włókno ma w znacznej mierze zastąpić bawełnę.

PRODUKCJA SAMOCHODÓW W R. 1934.

(La produzione degli automobili nel 1934).

W r. 1934 produkcja miesięczna samochodów przewyższyła produkcję samochodów z r. 1933 o 2504 sztuk.

PRODUKCJA ALUMINIUM W R. 1934.

(La produzione dell'alluminio nel 1934).

W r. 1934 produkcja aluminium w stanie surowym wyniosła ok. 25 tys. kg.

SPOŻYCIE CUKRU W R. 1934.

(Il consumo di zucchero nel 1934).

Konsumcja cukru w Italji wyniosła w r. 1934 289.935 ton.

PRODUKCJA SUPERFOSFATÓW W ITALJI.

(La produzione di perfosfati in Italia).

Wyniosła ona w r. 1934 — 1.110 tys. ton.

REGLAMENTACJA PRZYWOZU.

ZMIANY W SYSTEMIE PRZYWOZOWYM.

(Nuovo regime delle importazioni.)

W myśl zapowiedzi Nadintendenta wymiany walutowej, do listy towarów zakazanych do przywozu włączone zostaną od 1 lipca b.r. również maszyny i aparaty, objęte XXII grupą taryfy celnej, t. j. pozycje od 396 do 466 włącznie oraz traktory — poz. 520 b.

Postępowanie zainteresowanych firm celem otrzymania zezwolenia na wwóz jednego lub więcej z powyższych artykułów odbywa się w ten sposób, iż firma winna wnieść do fachowej Federacji najpóźniej do 20 czerwca b. r. podanie na import w III kwartale 1935 r. (lipiec—wrzesień), zawierające: nazwę i siedzibę firmy, a jeśli jest to firma przemysłowa — miejscowość, w której zakład się znajduje i produkty, jakie wytwarza; jakość i ilość towaru, jaki zamierza sprowadzić w tymże kwartale ze wskazaniem pozycji taryfy celnej; kraj pochodzenia towaru; cenę i warunki zapłaty; termin dostawy; urząd celny, przez który towar przejdzie; ilość towaru sprowadzonego w III i IV kwartale roku zeszłego; cel, jakiemu mają służyć sprowadzone maszyny; ewentualne koncesje lub zwolnienia od cła, jakie firma otrzymała ze względu na założenie nowego zakładu lub rozszerzenie istniejącego, zwłaszcza, jeśli chodzi o przemysł naftowy lub mineralny; czy i jakie produkty i do których dana firma wywozi. Jeśli chodzi o firmy handlowe, które dostarczają maszyn i aparatów przemysłowi, winny one w swem podaniu zaznaczyć, w jakich warunkach dany przemysł czy też fabryka się znajduje.

Do podania powinny być dołączone kwity celne odnośnie importu, dokonanego w roku zeszłym, względnie, gdyby towar był clony na nazwisko klijentów danej firmy, wówczas należy przedstawić inne dokumety z wyszczególnieniem adresów poszczególnych klijentów i ilości towaru każdemu z nich dostarczonego.

Podania o przydział kontyngentu na maszyny, aparaty i ich części, których import miał charakter ciągły (maszyny rolnicze, maszyny biurowe, dla użytku domowego i t. p.) winny być złożone w fachowej Federacji do 20 czerwca b.r. włącznie, natomiast na te, których import odbywał się nieregularnie i zależnie od doraźnych potrzeb przemysłu, mogą być składane jeszcze po tym terminie.

Na prowincji podania zainteresowanych firm winny być składane do Prowincjonalnych Rad Gospodarstwa Narodowego.

Jednak import niektórych towarów zakazanych do przywozu z listy A wg. dekretu z 30 marca b. r., a nieprzeniesionych do nowej listy zakazów, ustalonej ostatnio przez Nadintendenta — odbywa się według starej procedury. Np. podania o zezwolenie na przywóz: bezpieczników termojonicznych winny być skierowane, jak poprzednio, do Min. Komunikacji, barwników (poz. 744-748, 750, 752-764, 795, 797) — do Ministerstwa Korporacyj, filmów kinematograficznych — do Ministerstwa Korporacyj. Osobne przepisy odnośnie procedury importu świń, mięsa świeżego i chłodzonego mają być ogłoszone przez Federację handl. produktów zwierzęcych w najbliższych dniach.

DOSTAWY TOWARÓW ZAPŁACONYCH.

(Forniture di merci pagate).

Sprawa importu do Italji towarów już zapłaconych została uregulowana okólnikiem Ministra Finansów z dn. 29 maja 1935 r.

W myśl okólnika tego za zapłacone uważać należy te towary, na pokrycie których wydane zostały akceptowane traty lub sola weksle jeszcze przed 26 marca b. r. a z późniejszym terminem płatności. W tym celu Bank Italski względnie jego oddziały kładą na fakturze pokwitowanej lub innych równorzędnych dokumentach pieczęć o brzmieniu: „Towar zapłacony przed 26 marca 1935 r. Wizowany celem oclenia i ustąpienia waluty w swoim czasie". Podobnej treści

wizę z potwierdzeniem pieczęci danego oddziału Banku Italskiego urząd celny kładzie na kwicie celnym i dopuszcza towar do wwozu na podstawie kwitów celnych z roku zeszłego. W braku tych kwitów lub gdyby okazały się one niewystarczające, nadwyżkę sprowadzonego towaru urząd celny zalicza na poczet ewentualnego przyszłego kontyngentu.

Celem wyjaśnienia daty 26 marca, zaznaczyć należy, że w tymże dniu wydany został okólnik Ministra Finansów upoważniający urzędy celne do wpuszczania tych wszystkich towarów, które były zapłacone w całości w gotówce przez importera italskiego przed 26 marca b. r. i co zostało stwierdzone przez Bank Italski. Ostatnio zaś okólnik rozszerza zezwolenie na wwóz towarów zapłaconych również wekslami przed 26 marca b. r.

WPROWADZENIE OPŁATY LICENCYJNEJ PRZY IMPORCIE DO ITALJI.

(Istituzione di uno speciale diritto di licenza sulle merci la cui importazione nel Regno è subordinata a restrizioni).

Na mocy dekretu z 13 maja 1935 r. Nr. 894, ogłoszonego w Gazzetta Ufficiale z 17 czerwca r. b., wprowadzona została opłata licencyjna w wysokości 3 proc. wartości importowanych towarów, pobierana od tych wszystkich artykułów, dla przywozu których potrzebne jest uzyskanie ministerjalnego zezwolenia. Równocześnie zmieniona została opłata specjalna, pobierana od importu towarów francuskich. Nowej opłacie podlegają towary, wymienione w listach A i B rozporządzenia ministerjalnego z 30 marca r. b., w ustawie z dn. 14 kwietnia r. b. oraz oleje mineralne.

NOWE OGRANICZENIA IMPORTOWE.

(Nuove limitazioni d'importazione).

Według ostatnich zarządzeń, począwszy od 1.V.35, urzędy celne przy ustalaniu ilości towaru, dopuszczonej do przywozu kierować się mają, jak dotychczas dowodami z dokonanego przywozu w r. 1934, jednak bez względu na to, czy nazwisko importera odpowiada nazwisku wskazanemu w dokumencie celnym. Oznacza to, że nie jest wymagane, by importerem była osoba ta sama, która importowała dany towar z zagranicy w r. 1934.

W Gazzetta Ufficiale z 13 maja ukazał się dekret ministerjalny z daty 7 maja b. r. wydany przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, Korporacyj i Rolnictwa, który do listy B towarów zakazanych do wywozu wg. dekretu król. z 14 listopada 1926 — wprowadza:

srebro w sztabach, zlewkach, złomach i w stanie sproszkowanym (Art. 1)

oraz postanawia, że:

osobom, udającym się zagranicę wolno wziąć ze sobą w monetach srebrnych maximum 50 lirów (Art. 2).

Dekret powyższy wszedł w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z rozszerzeniem działalności Instytutu Bawełnianego wydane zostały przepisy, które przewidują, że Instytut ten jest upoważniony do udzielania pozwoleń na przywóz bawełny i jej odpadków, wywóz zaś artykułów bawełnianych podlega kontroli i zależy od pozwolenia Instytutu. Dewizy z tego eksportu muszą być przekazywane Instytutowi. Tranzakcje kompensacyjne prywatne są również uzależnione od zgody Instytutu Bawełnianego. .

Min. Skarbu wydało do rozporządzenia wwozowego z dn. 16.II.35 kilka przepisów uzupełniających, w myśl których wwóz cynku i stopów cynkowych w sztabach, rurach, blachach i arkuszach (nr. tar. 386c i d) jest dozwolony w wysokości 25% zeszłorocznego wwozu.

Nadintendent dla spraw obrotu walutami wydał okólnik, wystosowany do Faszystowskiej Konfederacji Przemysłowej, w którym przewidziane jest rozszerzenie systemu licencyjnego stosowanego dotychczas do towarów, zakazanych do przywozu, objętych listą A wg. dekretu z 30 marca b. r. — również na część twarów z listy B i C tegoż dekretu, których przywóz dokonywał się dotychczas na podstawie kwitów celnych z odnośnego okresu roku 1934.

W ten sposób od 1 lipca b. r., przy równoczesnem zniesieniu kwitów celnych, do obecnie istniejącej listy towarów zakazanych do przywozu włączone zostaną następujące artykuły: masło, ryby, kakao, wina, oleje zwierzęce i roślinne, szmalec, margaryna, degras, len, juta, sierść, włosie, szczecina, tłuszcze zwierzęce i roślinne, jedwab, tkaniny i wyroby, minerały żelaza, manganu, ołowiu, miedzi, cynku i inn., tlenki cynku, złomy żelazne i stalowe, złomy żeliwne i odpadki, stopy żelaza, stal w gąskach, blooms i t. p., sztyby, pręty, blachy, płyty; rury, druty miedziane i stopy miedzi, nikiel i stopy, ołów i stopy, cynk i stopy, inne metale i ich stopy, pilniki i rasple, węgiel kamienny w każdej postaci, koks, talk, fosfaty, nawozy chemiczne, roślinne i zwierzęce, kamfora, barwniki i garbniki roślinne, skóry surowe, świeże, suszone, futra surowe, guma, ebonit i ich odpadki, miazga drzewna, celuloza, papier drukowy, szmaty i gałgany.

Podania o przyznanie kontyngentu na jeden lub więcej z wymienionych powyżej towarów muszą być złożone przez zainteresowane firmy do Federacyj branżowych najpóźniej do dnia 10 czerwca, celem uzyskania zezwolenia na przywóz w drugiem półroczu roku bieżącego.

W podaniu, które zredagowane być powinno na specjalnym formularzu, należy podać: ilość towaru, jaką firma zamierze importować oddzielnie w III i IV kwartale b. r. (t. j. lipiec — wrzesień i październik — grudzień), kraj pochodzenia, pozycja i podpozycja tar. celnej, brzmienie i adres firmy. Ponadto do podania dołączone być mają kwity celne z III i IV kwartału roku 1934 na dowód dokonanego importu. W wypadku, gdyby firma dopiero powstała (a więc nie posiada kwitów celnych z roku ub.), albo też z powodu rozszerzenia przedsiębiorstwa stwierdzony import zeszłoroczny okazałby się niedostateczny (ilość kwitów celnych za mała), podanie o przydział odpowiedniego kontyngentu musi być poparte dokumentami lub innemi dowodami, potwierdzającemi szczególną sytuację firmy i konieczność uzyskania wymienionego kontyngentu, względnie zwiększenia importu w stosunku do roku zeszłego.

Podania skierowane po 10 czerwca nie będą uwzględniane, co grozi utratą przydziału kontyngentu na drugie półrocze b. r.

Natomiast podania firm przesłane być mają przez poszczególne Federacje do Biura Nadintendenta najpóźniej do dnia 15 czerwca b. r.

Przewidziane jest również włączenie na listę towarów zakazanych do przywozu — artykułów z XXII grupy taryfy celnej t. j. maszyn i aparatów.

UTWORZENIE KOMISYJ KORPORACYJNYCH DLA PODZIAŁU KONTYNGENTÓW.

(La costituzione di Giunte Corporative per la disciplina dei contingentamenti).

Dekretem Szefa Rządu postanowione zostało utworzenie nowych organów, których zadaniem będzie dokonywanie podziału kontyngentów pomiędzy kategorje i firmy, zainteresowane w przywozie towarów z zagranicy i w szczególności surowców, których przywóz uzależniony jest od przedłożenia nia kwitów celnych, ustalających rozmiary przywozu poszczególnych towarów w r. 1934.

Nowe te organy będą nosiły nazwę Komisyj Korporacyjnych (Giunte Corporative), które będą utworzone przy Nadintendenturze dla wymiany walut.

Przewidziane jest powołanie do życia następujących Komisyj Korporacyjnych:

1. Oleje i tłuszcze zwierzęce i roślinne oraz garbniki.
2. Włókna roślinne, z wyłączeniem bawełny.
3. Minerały, metale i złom, — żelazne.
4. Minerały, metale i złom — z wyłączeniem żelaza.
5. Maszyny i aparaty.
6. Węgiel.
7. Skóry oraz futra surowe.
8. Guma i odpadki.
9. Celuloza i papier.

10) Produkty różne (masło, mięso, ryby, wino, jedwab, miedź, drogie kamienie, wyroby z platyny, złota i srebra).

W skład Komisyj wchodzą przestawiciele pracodawców oraz pracowników, mianowani przez Ministerstwo Karporacyj na wniosek odnośnych związków syndykalnych w porozumieniu z właściwemi Konfederacjami. Liczba wchodzących do tych Komisyj osób nie może w żadnym razie przewyższyć ośmiu. Ograniczony skład Komisyj ma umożliwić szybką i sprawną ich działalność oraz szybkie uchwalanie postanowień.

Zadanie Komisji sprowadza się jedynie do dokonywania przydziałów sprowadzonych towarów w ramach kontyngentów zainteresowanym organizacjom związkowym (Federacjom). Te ostatnie natomiast zajmą się przydziałem kontyngentów pomiędzy poszczególne firmy. Przeciwko decyzjom Komisyj i Federacyj dopuszczalne jest wnoszenie rekursów.

Organizacja powyższa, oparta na zasadzie decentralizacji, przypomina w pewnej mierze organizację Centralnej Komisji Przywozu, czynnej u nas przy M. P. H.

NOWE PRZEPISY PRZYWOZOWE W ITALJI.

(Modifiche alle importazioni).

Gazzetta Ufficiale ogłasza ust. z dn. 17.I.35 dotyczącą podwyżki kontyngentu rocznego na zwyczajne nieobrobione drzewo, służące do produkcji mechanicznej i chemicznej celulozy. Na podstawie tej ustawy dopuszczono 1,2 mill. metr. drzewa na wwóz do Italji bez opłaty cła.

Wwóz bydła z Węgier, Jugosławji, Rumunji, Bułgarji i Austrji jest dozwolony w dalszym ciągu na warunkach, które obowiązywały przed 19.II.35, a to w myśl odnośnych umów z temi krajami, obejmujących ulgi celne w ramach przyznanych kontyngentów. Co się tyczy krajów, z któremi podobnej umowy nie zawierano, pozostaje w mocy przydział 15%.

W Gazzetta Ufficiale z 12 marca b. r. ukazał się dekret król. z daty 28 lutego b. r., który stwierdzając „pilną i bezwzględną konieczność rozwoju i ulepszenia krajowej produkcji lnianej“ podwyższa roczny bezcłowy kontyngent nasion lnu, przeznaczonych dla zasiewu, z 1000 do 3000 kwintali.

Dekret powyższy wszedł w życie z dniem ogłoszenia.

TRAKTATY I KONWENCJE HANDLOWE

PROTOKUŁ HANDLOWY POLSKO - ITALSKI.

(Il protocollo commerciale polacco - italiano).

W dniu 2 lipca r. b. został podpisany w Rzymie ze strony italskiej przez Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Korporacji p. Benito Mussoliniego, ze strony Polski przez Ambasadora R. P w Rzymie p. Alfreda Wysockiego, dodatkowy protokuł handlowy. Protokuł ten stanowi prowizoryczne załatwienie zablokowanych tranzakcyj handlowych polsko - italskich i ma stanowić wstęp do podpisania układu właściwego. Nosi on datę 28 czerwca 1935 roku i mocą jego wszystkie towary, przywiezione na terytorjum Polski lub Italji, otrzymają pozwolenie przywozu do Polski i do Italji. Sprawa ta jest aktualna, zwłaszcza dla większej ilości węgla polskiego, który od dłuższego czasu nie mógł otrzymać pozwolenia przywozu do Italji. Protokuł stawia jednak warunek, że sumy, odpowiadające fakturom, mają być w Polsce wpłacone na specjalny rachunek w Polskiem Towarzystwie Handlu Kompensacyjnego, a ze strony italskiej w Banca d'Italia. Rachunki te będą regulowane na podstawie clearingu. Układ clearingowy, jak wiadomo, stanowi również przedmiot rokowań rzymskich.

UKŁAD HANDLOWY ITALSKO - SOWIECKI.

(Il trattato di commercio italo - sovietico).

W dn. 15 czerwca r. b. w Pałacu Weneckim Szef Rządu Italskiego, Mussolini oraz ambasador Rosji Sowieckiej Stein i przedstawiciel handlowy Sowietów Bielenskij podpisali nowy układ handlowy italsko - sowiecki w sprawie gwarancji kredytów za tranzacje eksportowe.

Układ ten wraz z innemi porozumieniami, które zawarto przy tej okazji przyczyni się niewątpliwie do ożywienia wzajemnych obrotów italsko - sowieckich.

PRZEPISY CELNE.

ZMIANA STAWEK CELNYCH.

(Modificazioni doganali).

W „Gazzetta Ufficiale“ z dn. 27 maja b. r. ogłoszony został król. dekret z daty 2 maja b. r., podwyższający cło od ołowiu i jego pochodnych oraz niektórych artykułów elektr. a mianowicie:

poz. 379	ołów i jego stopy:		
	a) we wlewkach i złomach . .	45 lir. od	100 kg.
	b) w arkuszach i drutach . . .	65 „ „	100 kg.
	c) w rurach	65 „ „	100 kg.
poz. 380	czcionki z ołowiu i stopów . .	144 „ „	100 kg.
poz. 381	tubki do farb, dla celów kosm. i t. p. z ołowiu i stopów:		
	a) lakierowane, srebrne, złocone i w inny sposób zdobione . . .	159 „ „	100 kg.
	b) inne	115 „ „	100 kg.
poz. 382	wyroby z ołowiu i stopów, niewym.:		
	a) lakierowane, srebrzone lub złocone	261 „ „	100 kg.
	b) inne	149 „ „	100 kg.
poz. 455	akumulatory elektr. o wadze:		
	a) powyżej 10 kg.	168 „ „	100 kg.
	b) do 10 kg.	258 „ „	100 kg.
	c) do 1 kg.	314 „ „	100 kg.
poz. 464	części metalowe akumulatorów wagi:		
	a) ponad 5 kg.	141 „ „	100 kg.
	b) do 5 kg.	165 „ „	100 kg.
	c) do 1 kg.	195 „ „	100 kg.
poz. 679	tlenki:		
	h) ołowiu	65 „ „	100 kg.
poz. 680	węglany:		
	d) ołowiu	57 „ „	100 kg.
poz. 727	octany i pirolignity niewym.:		
	b) octan ołowiu	65.30 „	100 kg.
poz. 945	przewody i kable elektr. i izolow., złożone z jednej lub więcej żył izolowanych, pokryte żelazem lub innym metalem, również kable podmorskie:		
	a) o średnicy zewn. drutu powyżej ½ mm.	246.75 „	100 kg.
	b) o średnicy zewn drutu ½ mm i niżej	276.— „	100 kg.

Wnioski na przywóz towarów, na które istnieje zakaz wwozu do Italji należy kierować za pośrednictwem odnośnych syndykatów do Ministerstwa Korporacyj.

Wnioski w sprawie wwozu maszyn i ich części zarówno jak surowców należy kierować do związku przemysłowców, skąd po uzyskaniu opinji będą kierowane do Min. Korporacyj.

KOMUNIKACJE

UROCZYSTE OPUSZCZENIE NA WODĘ OKRĘTU POLSKIEGO „BATORY".

(Il varo della M. N. „Batory").

W dn. 3 lipca 1935 r. odbyło się uroczyste spuszczenie na wodę statku motorowego „Batory" w stoczni Monfalcone. Na uroczystość tę przybyła z Warszawy specjalna delegacja z wiceministrem Doleżalem na czele. W skład delegacji weszli m. in. matka chrzestna statku pani Barthel de Weydenthal, naczelny dyrektor linji Gdynia—Ameryka Leszczyński, dyrektor departamentu morskiego ministerstwa przemysłu i handlu Możdżeński, prezes rady nadzorczej linji Gdynia—Ameryka Szuyski oraz grono dziennikarzy polskich. Z Rzymu przybył radca handlowy ambasady Mazurkiewicz i z Triestu konsul Dygat z małżonką.

Wczesnym rankiem goście polscy udali się samochodami z Triestu do Monfalcone, gdzie zwiedzili statek motorowy „Piłsudski", który niebawem odbędzie swą pierwszą podróż z Triestu do Gdyni. Zwiedzających oprowadzali po statku inspektor handlowy Petronio, kapitan statku Sienkiewicz, sekretarz podkomisji artystycznej prof. Niemojewski, architekt Brukalski, przedstawiciel Lloyd Triestino w Warszawie p. Stefan de Porayski. Następnie goście polscy udali się na pomost, wzniesiony przy statku „Batory". Po drodze ustawiono szpalery, sformowane z marynarzy, karabinierów królewskich w barwnych galowych uniformach oraz robotników stoczni.

Orkiestra stoczni powitała gości polskich i italskich hymnem narodowym polskim oraz italskim marszem królewskim i Giovinezzą. Uroczystość rozpoczął arcybiskup gorycki Margotti, który w asyście licznego kleru, po odczytaniu modłów, pobłogosławił statek i pokropił go święconą wodą. Następnie matka chrzestna statku p. Barhel de Weydenthal wygłosiła przemówienie, po którem przecięła linę, rozbijając symboliczną butelkę z szampanem o burtę okrętu. Wśród nieopisanego entuzjazmu publiczności i robotników stoczni okręt powoli zaczął posuwać się ku morzu, wznosząc po drodze tumany rdzawego pyłu. Po chwili statek „Batory" spokojnie osiadł na wodzie.

Orkiestra grała „Jeszcze Polska nie zginęła", dźwiękom melodji towarzyszył szum hydroplanów, które unosiły się w powietrzu. Skolei orkiestra odegrała hymn italski, poczem uczestnicy uroczystości z matka chrzestną statku i wiceministrem Doleżalem na czele udali się do kasyna stoczni, gdzie dyrekcja podejmowała ich lampką wina.. Ze strony italskiej obecni byli m. in. wiceminister komunikacji Host Venturi i prezes rady nadzorczej stoczni Giunta, dyrektorzy Cosulich i Sacerdotti, przedstawiciele władz miejskich, wojska oraz funkcjonarjusze stoczni Monfalcone. Radcę Handlowego przy Ambasadzie Italskiej w Warszawie reprezentował p. Manlio de Santi.

O godz. 13,30 goście polscy, którzy brali udział w uroczystości spuszczania na wodę s/m „Batory", zgromadzili się na pokładzie okrętu „Ausonia", gdzie dyrekcja Zjednoczonych Stoczni Adrjatyku podejmowała delegację polską śniadaniem. W czasie bankietu okręt „Ausonia" odbył przejażdżkę po wodach Adrjatyku wzdłuż brzegów półwyspu Istrji.

Przed końcem bankietu zabrał głos prezes rady nadzorczej Zjednoczonych Stoczni Adrjatyku, Giunta. Przypomniał on zeszłoroczną uroczystość, podczas której spuszczano na wodę motorowy statek „Piłsudski" i stwierdził, że Polska wyświadczyła szczególny zaszczyt Triestowi, powierzając stoczni w Monfalcone budowę dwóch wielkich okrętów, noszących imiona dwóch narodowych bohaterów Polski.. Niewątpliwie, dając imiona Piłsudskiego i Batorego swoim największym okrętom, Polska pragnęła dać wyraz uczuciom wielkim i głębokim.

Niebawem statek „Piłsudski" odpłynie do Gdyni, która powstała z małego osiedla rybackiego. Statek ten nie zobaczy już oblicza wielkiego wodza, który spoczął na Wawelu. Ale duch zmarłego Marszałka Piłsudskiego panować będzie zawsze nad całą Polską.

Nstępnie przemawiał wiceminister komunikacji Host - Venturi, który wspomniawszy o tradycjach kulturalnych i historycznych, łączących Polskę i Italję oraz o wspólnych walkach o niepodległość, oświadczył, że rząd faszystowski wierzy w dalszy rozwój polsko - italskich stosunków kulturalnych i gospodarczych. W końcu mówca wzniósł toast na cześć Prezydenta R. P. i za pomyślność narodu polskiego.

Skolei przemawiał podsekretarz stanu w Min. przemysłu i handlu dr. Doleżal, który w imieniu delegacji polskiej złożył podziękowanie za hołd oddany wielkiemu odnowicielowi, twórcy i organizatorowi państwa polskiego, Marszałkowi Piłsudskiemu, dziękując równocześnie za piękne i szczere słowa spowodu żałoby, która okryła Polskę.

Przed kilku miesiącami — mówił p. minister — przybyliśmy do portu w Trieście, aby uczestniczyć w wodowaniu statku, któremu nadaliśmy imię naszego Wodza narodu Józefa Piłsudskiego.

Biorąc dziś udział w wodowaniu drugiego wielkiego okrętu polskiego, zbudowanego przy udziale wielkiego doświadczenia i genjuszu narodu italskiego, nadaliśmy mu imię wielkiego naszego króla Batorego, który był nietylko niestrudzonym i śmiałym obrońcą granic polskich, nietylko wielkim i zwycięskim wodzem sił zbrojnych, ale ponadto wielkim mężem stanu, który starał się stworzyć polską politykę morską i spotęgować wpływy polskie na starym Bałtyku. Żywię nadzieję, że ten statek, zbudowany w wielkiej stoczni italskiej Monfalcone, służyć będzie dobrze pod banderą polską rozwojowi polskiej potęgi morskiej. Jednocześnie z przyjemnością stwierdzam, że z tytułu uroczystości dzisiejszej zacieśniły się stosunki osobiste polsko - italskie, że budowa nowego statku jest dalszym rozwojem współdziałania technicznego i gospodarczego polsko - italskiego oraz nowym etapem przyjaźni polsko - italskiej.

Mowę swoją zakończył p. wiceminister Doleżal toastem na cześć króla italskiego, wielkiego wodza Italji, szefa rządu Mussoliniego oraz za pomyślność narodu italskiego.

Po tem przemówieniu odczytano depeszę gratulacyjną, nadesłaną z Rzymu przez Ambasadora Wysockiego.

DROGI W ITALJI.

(Le strade in Italia).

Italja liczy 61.003 km. dróg państwowych i prowincjonalnych i 11.364 klm. dróg gminnych. Ogółem w Italji drogi publiczne wynoszą 162.367 klm., czyli 56.6 km. no 100 km. kw. powierzchni państwa.

PRZEPISY O SYGNAŁACH SAMOCHODOWYCH.

(Segnalazioni acustiche degli autoveicoli).

„Gazzetta Ufficiale" Nr. 27 z 25 kwietnia 1935 ogłasza król. dekret z mocą Ustawy z 17 stycznia 1935 — XIII Nr. 423, zawierający zarządzenia, normujące używanie sygnałów w wozach samochodowych.

Na podstawie tego dekretu gminom przyznano prawo wydawania zarządzeń, mających na celu zakazywanie lub też ograniczanie używania sygnałów w komunikacji samochodowej, rowerowej i tramwajowej w ośrodkach miejskich, lub też tylko w niektórych okolicach lub na niektórych ulicach.

Gminy w których obowiązują powyżej wymienione zarządzenia mają obowiązek wywieszenia specjalnych obwieszczeń na krańcach ośrodków miejskich, określających zupełny lub też częściowy zakaz używania sygnałów akustycznych. W wypadkach częściowego zakazu obwieszczenia powinny być umieszczane również we wszystkich punktach wstępu do stref, objętych zakazem.

Winni przekroczenia zarządzeń, wydanych przez gminy, ulegają karze grzywny od 10 do 200 lirów. O ile przekroczenie ma miejsce w godzinach nocnych, kara grzywny wymierzana jest w podwójnej wysokości.

PIERWSZA STACJA TELEWIZYJNA ITALSKA.

(La prima stazione italiana di televisione).

Pierwsza stacja nadająca telewizję została zainstalowana w Turynie: nadaje na fali 5,05 i 8 m. Odbiorniki, które pokażą się na rynku, zaopatrzone będą w lampy katodowe Zworykina.

KREDYT I FINANSE.

USTANOWIENIE NADINTENDENTA DLA WYMIANY WALUT W ITALJI.

(La Sovraintendenza allo scambio valute).

Przy Prezydjum Rady Ministrów został utworzony specjalny organ, którego zadaniem jest czuwanie nad przydziałem dewiz dla wymiany z zagranicą oraz kontrolowanie importu i eksportu.

Na czele tego organu stanął prof. dr. Felice Guarneri, redaktor naczelny „Bollettino di Notizie Economiche", który posiada tytuł „Nadintendenta dla wymiany walut" (Sovraintendente allo scambio delle valute).

Pozostaje on w stałym kontakcie z Narodowym Instytutem dla Wymiany z Zagranicą i ma prawo odnoszenia się do wszystkich urzędów administracji publicznej oraz żądania od nich zarówno wszystkich potrzebnych informacyj, jak i odpowiedniej współpracy. Ponadto wszystkie urzędy państwowe obowiązane są stale informować Nadintendenta o poczynionych lub zamierzonych bezpośrednich zakupach zagranicą dla celów własnych oraz o robotach, powierzonych firmom krajowym, przy których użyte będą wyroby pochodzenia zagranicznego.

Nadintendent będzie każdorazowo powiadamiany o rokowaniach zapoczątkowanych, jak i będących w toku pomiędzy Italją a innemi państwami w sprawie wymiany handlowej oraz będzie uczestniczył w delegacji italskiej, wyznaczonej do prowadzenia rokowań.

Naintendent może brać udział w zebraniach Komitetu Narodowego Instytutu dla Wymiany z Zagranicą, a Instytut obowiązany jest stale informować Nadintendenta o stanie zapasu dewiz.

NOWE PRZEPISY DEWIZOWE.

(Disciplina dei cambi).

W „Gazzetta Ufficiale" z dnia 20 maja ogłoszony został dekret Ministra Finansów z daty 9 maja 1935, który w uzupełnieniu dekretu z 8 grudnia 1934, nakłada na wszystkie osoby prawne i fizyczne narodowości italskiej obowiązek deponowania w Banku Italskim wszystkich posiadanych papierów zagranicznych i italskich, emitowanych zagranicą.

W myśl więc dekretu, wszystkie banki, towarzystwa, firmy i inne osoby prawne, jak również fizyczne narodowości italskiej, z siedzibą w Królestwie Italji lub w posiadłościach, obowiązane są oddać do dni 20 w przechowanie depozyt imienny w Banku Italskim na rachunek Nar. Instytutu dla wym. z zagr. wszystkie posiadane przez siebie papiery wartościowe zagraniczne lub italskie, emitowane zagranicą. Papiery powyższe deponować można również w bankach występujących jako ajencje Banku Italskiego (Banco di Napoli, Banco di Sicilia, Banca Commerciale Italiana, Credito Italiano, Banco di Roma) lub też w innych bankach krajowych lub zagranicznych, jednak na rachunek wyżej wymienionych ajencyj Banku Italskiego (Art. 1).

Złożenie papierów na koncie depozytowym nie pozbawia prawa dysponowania niemi przez właściciela, z wyjątkiem warunku przestrzegania przepisów o cesji dewiz i prowadzenia handlu papierami, emitowanemi zagranicą. Bank, posiadający depozyt, realizuje kupony, wpłacając na rachunek deponenta równowartość w lirach według kursu dnia zapadłości. (Art. 2).

Natomiast zwolnione są od tego obowiązku osoby, które wpłacą równowartość ulokowanych papierów w banku zagranicznym w walucie zagranicznej. Minister Finansów w poszczególnych wypadkach może zwolnić od obowiązku deponowania papierów pod warunkiem złożenia odpowiedniej gwarancji.

NOWE OGRANICZENIA WALUTOWE.

(Nuove limitazioni velutarie).

W Gazzetta Ufficiale z dnia 20 lutego r. b. ukazał się dekret królewski z daty 24 stycznia b. r., rozciągający na kolonje italskie dekret minist. z 15 grudnia 1934 r. odnośnie ograniczeń dewizowych.

Według zarządzenia tegoż dekretu zabroniony jest wywóz z jakichkolwiek powodów i w jakiejkolwiek postaci biletów bankowych, przekazów i czeków płatnych w Italji, kolonjach i posiadłościach, jak również wszelkich innych papierów wartościowych opiewających w lirach.

Banki, instytucje i firmy, na które powyższe papiery są wystawione lub w których są płatne albo też w posiadaniu których się znajdują, winny natychmiast zawiadomić instytut emisyjny o fakcie obiegu tych papierów zagranicą z podaniem szczegółów.

Wyjeżdżającym zagranicę dekret pozwala na wywóz banknotów w odcinkach nie wyższych, niż 100 lir. i na ogólną sumę 2.000 lir. Z tego zezwolenia nie mogą korzystać osoby, udające się zagranicę kilkakrotnie w jednym i tym samym miesiącu, jak również osoby zamieszkałe w pasie pogranicznym. Osoby te mogą zabrać ze sobą kwotę, potrzebną na czas ich pobytu zagranicą.

STAN RACHUNKÓW BANCA D'ITALIA.

(La situazione della Banca d'Italia).

Bilans na dzień 31 maja wykazał następujące zmiany ważniejszych pozycyj w porównaniu z poprzednim bilansem (mil. lir): zapas złota wzrósł z 5.828,9 do 5.829,2; zapas walut, zaliczonych do pokrycia — wzrósł z 54,2 do 54,4; kredyty zastawowe wzrosły z 1.668,8 do 12.877,5; natychmiast płatne zobowiązania wzrosły z 228,9 do 487,2; wkłady na rachunkach bieżących zwiększyły się z 465,5 do 496,7.

WYCOFANIE Z OBIEGU MONET SREBRNYCH.

(Il ritiro dalla circolazione delle monete d'argento).

Ukazał się dekret z datą 20 maja, mocą którego minister finansów upoważniony zostaje do wycofania z obiegu monet srebrnych i zastąpienia ich banknotami. Monety srebrne, wycofane z obiegu, stanowić będą pokrycie dla biletów bankowych. Po okresie, przeznaczonym na wymianę monet srebrnych na banknoty, stosowane będą za przechowywanie monet srebrnych kary od 100 do 2.000 lirów.

Wycofanie z obiegu srebra, które kursowało w monetach 5, 10 i 20 lirowych, pozwoli na powiększenie obiegu banknotów o parę miljardów.

BANKI, UPOWAŻNIONE DO DOKONYWANIA CZYNNOŚCI DEWIZOWYCH.

(Banche autorizzate per effettuare operazioni con divise).

Według zarządzenia z dnia 16.III.35, opublikowanego w dn. 23.IV.35, następujące banki: Banco di Napoli, Credito Italiano, Banco di Roma, Banca Nazionale del Lavoro, Istituto di S. Paolo, są upoważnione do dokonywania do 30.VI. 35 czynności dewizowych w zakresie eksportu towarowego w charakterze filji Banca d'Italia.

WYSTAWY, TARGI I KONGRESY.

UDZIAŁ POLSKI W XVI MIĘDZYNARODOWYCH TARGACH W MEDJOLANIE.

(La partecipazione polacca alla XVI-a Fiera di Milano).

Wzorem roku ubiegłego Stowarzyszenie Kupców Polskich podjęło odrganizację udziału Polski na Targach Medjolańskich, które odbyły się w czasie od 12 do 29 kwietnia r. b.

Akcję organizacyjną utrudniało, a niejednokrotnie wprost paraliżowało zarządzenie italskie z 19 lutego r. b. mające na celu ograniczenie importu italskiego do minimum. Jakkolwiek zarządzenie to było skierowane przedewszystkiem przeciw tym państwom, które posiadały aktywny bilans w stosunku do Italji, mniejwięcej wpłynęło ujemnie na eksport polski do Italji. Dotychczasowe pertraktacje, prowadzone z miarodajnemi czynnikami italskiemi w Rzymie przez delegację polską, zostały 24 kwietnia przerwane bez dojścia do porozumienia. W początkach czerwca mają zostać podjęte na nowo.

W takiej sytuacji nie należy się dziwić, że sfery przemysłowe i eksportowe, wśród których Stowarzyszenie Kupców Polskich rozwinęło swą akcję na rzecz udziału w Targach Medjolańskich, ustosunkowały się do zagadnień ewent. eksportu do Italji z wielką rezerwą.

To też udział wystawców w Pawilonie Polskim na tegorocznych Targach był mniejszy niż w poprzednich latach.

W pierwszej sali Pawilonu Polskiego znajdowało się efektowne stoisko turystyczno - programowe Ministerstwa Komunikacyj zajmujące połowę powierzchni sali. Wielobarwne plakaty turystyczne, a przedewszystkiem liczne artystycznie wykonane pejzaże, arcydzieła architektury i oryginalne sceny ludowe były atrakcją dla szerokiej publiczności italskiej.

Po drugiej stronie sali znajdowało się stoisko biura polskiej propagandy łowieckiej „Venator", mające na celu zainteresowanie myśliwych i sportowców italskich wycieczkami łowieckiemi na teren Polski. Stoisko to rozporządzało doskonale dobranym materjałem fotograficznym, przedstawiającym sceny łowieckie, widoki z lasów polskich i t. p. Rozdano interesantom z całej Italji przeszło 10.000 ulotek italskich propagandowych.

„Venator" pozatem przeprowadził poważną propagandę turystyczno - łowiecką w specjalnym dziale „La Caccia" („Łowiectwo") poświęconym propagandzie łowiectwa italskiego i pokrewnych gałęzi.

Należy zaznaczyć, że pierwsza wycieczka myśliwych italskich do Polski, którzy przybyli na kaczki i głuszce, zorganizowana przez „Venator'a", już się odbyła.

W pierwszej sali znajdowało się pozatem, stoisko Polskiego Monopolu Tytoniowego. Stoisko to było bardzo efektowne. Dolna część przedstawiała wschodzące słońce. Z boków wmurowano dwa filary w stylu egipskim, noszące napisy „Nil" oraz „Egipskie", czyli dwie marki papierosów polskich, zaprowadzonych na rynku italskim. Górną część kiosku tworzyły dwie harmonijnie z całością się zlewające piramidy w oświetleniu słonecznem.. Uzupełniały całość wielka gablota szklana z papierosami „Nil" i „Egipskie" oraz napisy „Monopolio Polacco" i znak fabryczny monopolu na ścianach. W kiosku odbywała się sprzedaż papierosów polskich, uskuteczniana przez 3 osoby, z tych jedna sprzedawczyni w stroju łowickim.

W drugiej sali znajdowały się stoiska firmy J. Begleiter, Medjolan, reprezentującej kilka fabryk polskich, jak Szrajer—Kalisz, „Borysław" w Borysławiu i t. d., dalej nieco stoisko fabryki wyrobów wełnianych Plutzar et Brüll w Bielsku, której doskonałe wyroby zwracały powszechną uwagę, następnie stoisko fabryki konserw mięsnych „Era" z Warszawy. Konserwy te: drób (kurczęta, kaczki i t. p.), w różnych postaciach przygotowane, oraz dziczyzna (zające, kuropatwy i t. p.), nieznane dotychczas na rynku italskim, wzbudziły żywe zainteresowanie.

Całą prawą stronę drugiej sali zajmowało stoisko firmy „Bacon Eksport Gniezno" S. A. w Bydgoszczy, reprezentowanej przez swego przedstawiciela na Italję p. Redlera. Firma ta przesłała cały ładunek wagonowy szynek do sprzedaży detalicznej w pawilonie polskim, przyczem uruchomiła doskonałą propagandę, co pozwoliło w rezultacie na osiągnięcie znacznego sukcesu. Na drugiej sali znajdowało się jeszcze stoisko administracyjne Izby Handlowej Polsko-Włoskiej w Medjolanie, która udzielała interesantom wszelkich informacyj, dotyczących eksportu polskiego. Z pawilonu prowadziło wejście na mały placyk znajdujący się za nim, gdzie ustawiono większą ilość stolików, przy których zwiedzający spożywali „sandwich'e" z szynką polską.

Pawilon Polski, jakkolwiek skromniejszy, niż w roku ubiegłym, jednakże w ramach istniejących możliwości spełnił swe zadanie propagandowe. Należy się spodziewać, że stosunki handlowe polsko - italskie uregulują się wkrótce i że w przyszłym roku szersze sfery gospodarcze polskie wezmą udział w Targach Medjolańskich w szerszym zakresie.

Udział ogólny na tych targach, posiadających ustaloną opinję doskonałego środka reklamy i propagandy, był niemniejszy od poprzednich lat. Natomiast słabszą była frekwencja szerokich mas publiczności, które zwykle, poza sferami handlowemi i przemysłowemi, napływają w wielkiej liczbie. Główną przyczyną była nieszczególna, przeważnie deszczowa, pogoda w czasie trwania targów. Pozatem na zmniejszenie frekwencji wpłynęła ujemnie znacznie podwyższona opłata za wstęp na teren Fiera Campionaria. Mimo to ilość zwiedzających wyniosła około 2 miljony osób.

(Tygodnik Handlowy z 15.IV.1935 r. Nr. 12).

MIĘDZYNARODOWY KONGRES BAWEŁNIANY W RZYMIE.

(Il Congresso internazionale del cotone a Roma).

W początkach maja odbył się w Rzymie międzynarodowy kongres bawełniany z udziałem 300 delegatów, reprezentujących 21 państw, wśród których była i Polska. Podsekretarz stanu w Prezydjum Rady Ministrów powitał uczestników kongresu w imieniu rządu italskiego, poczem przemawiali: prezydent Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa, prezydent Italskiego Instytutu Bawełnianego oraz prezes Międzynarodowej Federacji Bawełnianej Wiggins. W toku obrad delegacja angielska zgłosiła projekt rezolucji, która: 1. domaga się podniesienia cen hurtowych surowców do poziomu z okresu przedkryzysowego, 2. wyraża opinję, że srebro winno być wprowadzone do wszystkich systemów pieniężnych, gdzie tylko to jest możliwe i że reforma ta winna objąć wszystkie państwa, 3. głosi, że wszystkie zarządzenia natury pieniężnej, które wywołały spadek cen na surowce, winny ulec rewizji.

TURYSTYKA.

ZNIŻKA CEN BENZYNY DLA TURYSTÓW W ITALJI.

(La benzina a prezzo ridotto per i turisti stranieri in Italia).

Rada Ministrów uchwaliła dekret, mający na celu udzielenie specjalnych ulg fiskalnych odnośnie do benzyny, używanej przez turystów — obcokrajowców do wozów automobilowych, sprowadzonych przez nich na czas ich pobytu w granicach państwa.

Zarządzenie to ma na celu ułatwienie rozwoju ruchu turystycznego w kierunku Italji.

Dekret, którego zastosowanie zostanie unormowane rozporządzeniem wykonawczem, pozwoli cudzoziemcom, przybywającym na pobyt do Italji, nabywać benzynę po cenie zniżonej, wolnej od taksy sprzedażowej, która wynosi od 40 do 80%, stosownie do czasu trwania pobytu turystów w państwie.

„ORBIS“ W ITALJI.

(„Orbis“ in Italia).

W Medjolanie powstała spółka akcyjna Biuro Podróży Orbis, agentura na Italję. Działalność swą rozpoczyna Biuro Podróży od zorganizowania wycieczki zbiorowej do Polski. Marszruta tej wycieczki jest następująca: Tryjest — Gdynia (okrętem „Piłsudski“), dalej Warszawa — Kraków (koleją). Drogę powrotną odbędą uczestnicy wycieczki przez Wiedeń.

RÓŻNE

ITALSKA SP. AKC. POWSZECHNA ASEKURACJA W TRYJEŚCIE.

(Assicurazioni Generali Trieste).

Dnia 2 maja 1935 r. odbyło się w Walne Zgromadzenie Assicurazioni Generali Trieste i zostało ogłoszone sprawozdanie rachunkowe za rok 1934. Jak widać z tego sprawozdania, 103 rok operacyjny Towarzystwa przyniósł za sobą dalszy rozwój ogólnej działalności.

W ubiegłym roku kapitał akcyjny Towarzystwa został podwyższony z lirów 60 milj.— do lirów 120 milj.—, przyczem podwyżka ta została pokryta z rezerw majątkowych. Zostały ponadto podwyższone wszystkie rezerwy Towarzystwa, a w szczególności rezerwa na wahania kursowe, która wynosi obecnie lirów 85.203.187. Łączne rezerwy Towarzystwa, wynoszą na koniec roku 1934 lirów 1.788.810.223.—

Stan posiadania nieruchomości, stanowiących część funduszów rezerwowych, wykazał dalszy znaczny rozwój i wartość inwentarzowa jego wynosi lirów 345.101.000.— Stan ten obejmował na koniec ubiegłego roku 167 objektów w 17 różnych krajach..

Ogólny zbiór składek w działach rzeczowych wyniósł lirów 255.096.615.—, w dziale życiowym — lirów 238.803.378. Stan ubezpieczeń życiowych na koniec 1934 r. wyraża się liczbą polis 279.986 o kapitale okrągło lirów 5.770.000.000.

Sprawozdanie z działalności Towarzystwa w Polsce wykazuje zbiór składek, łącznie z opłatami manipulacyjnemi, w dziale ogniowym okrągło zł. 3.268.000.—, w dziale ubezpieczeń od kradzieży z włamaniem okrągło zł. 365—, w dziale transportowym zł. 149.000, w dziale opowiedzialności cywilnej zł. 325.000.—.

W dziale ubezpieczeń na życie w roku 1934 wpłynęło wniosków na sumę zł. 17.284.082.— wobec sumy zł. 11.480.128 w roku 1933.

Towarzystwo rozpoczyna obecnie budowę obszernej nieruchomości przy zbiegu ul. Marszałkowskiej i Złotej, a więc jest pierwsze, które w centralnej części ul. Marszałkowskiej przystępuje do zmiany oblicza Warszawy, zmiany tak niezmiernie pożądanej..

„SOBOTA FASZYSTOWSKA“.

(Il sabato fascista).

Rada Ministrów uchwaliła dekret w sprawie t. zw. „soboty faszystowskiej“.

Na mocy tego dekretu godziny popołudniowe w soboty poświęcone będą na t. zw. przysposobienie polityczne, kulturalne, sportowe, a -zwłaszcza wojskowe. Obecnie w sobotę kończyć się będzie praca o godz. 13, poczem wszyscy pracownicy, zatrudnieni w urzędach publicznych, lub przedsiębiorstwach i biurach prywatnych poświęcać się będą głównie przysposobieniu wojskowemu. Pomimo skrócenia dnia pracy w sobotę, płace tygodniowe nie ulegną żadnej zmianie.

KOMUNIKAT AMBASADY KR. ITALJI W WARSZAWIE

(Il Comunicato della R. Ambasciata d'Italia a Varsavia).

Ambasada Król. Italji podaje do wiadomości, co następuje:

W „Gazzetta Ufficiale“ z dn. 17 grudnia 1934 r. Nr. 295 ukazał się dekret Ministra Finansów, datowany z dn. 15 grudnia 1934 r., mocą którego został zakazany wywóz z jakichkolwiek powodów i w jakiejkolwiek postaci: biletów bankowych, asygnat, czeków, płatnych w Italji, kolonjach i posiadłościach, jak również wszelkich papierów wartościowych, opiewających w lirach.

Wyjeżdżającym zagranicę dekret pozwala na wywóz pieniędzy w wysokości, nie przewyższającej 2000 lirów w banknotach niewyższych, niż 100 lirów. Wyjątek czyni się dla osób, zmuszonych wyjeżdżać kilkakrotnie w ciągu miesiąca, jako też dla ruchu pogranicznego.

W związku z powyższym dekretem zwraca się uwagę zainteresowanych firm i osób, iż do Italji mogą być reimportowane te tylko banknoty w odcinkach 1000 i 500 lirowych, które znalazły się poza granicami Italji przed wyżej wymienioną datą t. j. 15 grudnia 1934 r. Okoliczność ta winna być należycie udowodniona w Banca d'Italia, który to bank udziela pozwoleń na przywóz do Italji banknotów w odcinkach 1000 i 500 lirowych.

Celem uniknięcia trudności, mogących wyniknąć na skutek zatrzymania powyższych banknotów przez Banca d'Italia, przekazywanych za pośrednictwem polskich urzędów pocztowych oraz instytucyj bankowych, wskazane jest, aby należności z Polski były przekazywane do Italji wyłącznie w czekach, bądź w walucie krajowej, bądź też w walucie italskiej.

Co się tyczy banknotów w odcinkach mniejszych, niż 500 lir., jest konieczne, aby urzędy pocztowe oraz instytucje bankowe, przyjmujące powyższe banknoty celem przekazania ich do Italji, sprawdzały i notowały identyczność zleceniodawców.

Kronika kulturalna — Rassegna culturale

AKADEMJE ŻAŁOBNE KU CZCI MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO W ITALJI.

(Le commemorazioni del Maresciallo Piłsudski in Italia).

W RZYMIE.

W dn. 22 czerwca r. b. odbyła się w obszernej sali „Borromini" przy kościele Chiesa Nuova uroczysta akademja żałobna ku uczczenia pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Na akademję tę, zorganizowaną staraniem italskiego Związku ochotników wojennych, przybyli m. in.: delegat ministerstwa wojny gen. Pietrini, przedstawiciel senatu italskiego sen. Dudan, przedstawiciel akademji italskiej i tow. polko - italskiego, liczni delegaci ochotników i kombatantów ze sztandarami, przedstawiciele różnych formacyj wojskowych, attachés wojskowi i delegaci młodzieży faszystowskiej.

Ponadto obecni byli ambasador Wysocki i ambasador Skrzyński, członkowie obu ambasad, konsul generalny Mazurkiewicz oraz przedstawiciele miejscowej kolonji polskiej.

Salę udekorowano sztandarami polskiemi i italskiemi. Po lewej stronie stołu prezydjalnego ustawiono portret Marszałka Piłsudskiego, przykryty krepą.

Postać Marszałka Piłsudskiego, jako wskrzesiciela Państwa Polskiego i obrońcy cywilizacji łacińskiej, scharakteryzował w dłuższem przemówieniu prezes Związku ochotników wojennych, gen. Coselschi. Następnie przemawiał p. Leonard Kociemski, który podziękował kombatantom italskim za hołd, oddany pamięci Marszałka Piłsudskiego, poczem odczytał artykuł, napisany przez Mussoliniego w dn. 25 sierpnia 1920 r. na łamach „Popolo d'Italia" o Józefie Piłsudskim jako zwycięscy w wojnie 1920 roku.

Na zakończenie akademji, która odbyła się w nastroju bardzo podniosłym, zebrani, zgodnie z obyczajem faszystowskim, wznieśli okrzyk: „Presente" na cześć Zmarłego.

W MEDJOLANIE.

W dn. 14 czerwca r. b. w trzydziestym dniu po śmierci marszałka Piłsudskiego, staraniem Stowarzyszeń „Premio al Valore" i „Alta Cultura" urządzona została we wspaniałej sali Zamku Sforzów żałobna akademja. Po wstępnem słowie, wypowiedzianem przez prezesa „Premio al Valore", zabrała głos p. Jadwiga Toeplitz - Mrozowska, która na początku zobrazowała wrażenia, jakie w całej Polsce wywarła wieść o zgonie Marszałka, poczem opowiedziała z głębokiem odczuciem dzieje żywota Zmarłego od lat najmłodszych do ostatnej chwili i zakończyła opisem uroczystości pogrzebowych.

Wzruszenie prelegentki niejednokrotnie udzielało się audytorjum, które ze skupieniem wysłuchało pełnego głębokiej treści przemówienia i gorąco dziękowała prelegentce.

Na akademji obecni byli: J. K. W. książę Bergamo, władze cywilne i wojskowe, konsulat generalny R. P. z konsulem generalnym W. Kolankowskim na czele, korpus dyplomatyczny, kolonja polska oraz liczna doborowa publiczność.

W TRYJEŚCIE.

Z inicjatywy polsko - italskiego towarzystwa im. Adama Mickiewicza odbyło się dnia 13 czerwca r. b. w Trjeście uroczyste posiedzenie ku czci Marszałka Piłsudskiego. W obchodzie wzięły udział miejscowe władze faszystowskie, wojskowe i miejskie, miejscowe ciało konsularne, liczni przedstawiciele społeczeństwa italskiego, wśród których obecna była grupa dyrektorów i techników ze stoczni w Monfalcone i załoga statku „Piłsudski", a także cała kolonja polska z konsulem R. P. Dygatem na czele. Salę udekorowano portretem Marszałka Piłsudskiego oraz sztandarami polskiemi, przepasanemi kirem.

Postać i dzieła Marszałka Piłsudskiego scharakteryzował w przeszło godzinnem przemówieniu p. Leonard Kociemski.

WE FLORENCJI.

Staraniem florenckiego Tow. Kulturalnego „Lyceum" oraz konsulatu R. P. odbyła się w dniu 14 czerwca b. r. we Florencji uroczysta akademja, poświęcona uczczeniu pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Na akademję przybyli m. in.: arcybiskup florencki kardynał Della Costa, przedstawiciele wszystkich władz miejscowych, sfer uniwersyteckich, ciała konsularnego, kolonja polska w komplecie, konsul R. P. we Florencji Paszkowski i konsul R. P. w Medjolanie Kolankowski, oraz liczni reprezentanci sfer towarzystkich i kulturalnych Florencji.

Odczyt gen. Romei Longhena, senatora, znamionujący głęboką znajomość działalności Marszałka Piłsudskiego, przyjęty został bardzo gorąco przez zebraną publiczność italską. Akademja stała się serdeczną manifestacją przyjaźni polsko-italskiej.

LA COMMEMORAZIONE DEL MARESCIALLO PIŁSUDSKI.

(Uczczenie pamięci Marszałka Piłsudskiego w Medjolanie).

Nella ricorrenza del trigesimo della morte di Giuseppe Piłsudski, Primo Maresciallo della Polonia, per iniziativa dell'Associazione premio al valore e dell'alta cultura è stata tenuta il 12 giugno nella sala delle Assi al Castello Sforzesco una solenne commemorazione presenti le maggiori autorità cittadine ed un grande numero di personalità ed invitati.

Il gen. conte comm. Vittorio Cavallini Bono, presidente del premio al valore, anche a nome del Senatore Menozzi, presidente della Alta Cultura, ha spiegato i motivi che hanno indotto le due associazicni a celebrare Giuseppe Piłsudski fulgido esempio di virtù, non solo militari, ma anche civili e culturali.

Quindi Donna Edvige Toeplitz Mrozowska con voce commossa che in vari punti ha assunto un alto carattere lirico, ha pronunciato la sua orazione.

Ella ha detto come il popolo polacco con la morte del Maresciallo Piłsudski, ha perduto il Padre, che aveva dato tutta la vita quale messaggero di Dio della Vittoria, della Giustizia per restituire la Polonia a se stessa.

Diceva Piłsudski: c'è una verità per il soldato, vivere, soffrire, morire, non per sè ma per gli altri. Perciò egli non ebbe cosa più cara al mondo del suo esercito elevato al simbolo della Patria. L'illustre oratrice passa quindi a descrivere la vita di Piłsudski nato a Zułów il 5 dicembre 1867, educato dalla madre con alti sentimenti patriottici. Nel 1885 entrò all'Università di Charkow, iscrivendosi nella facoltà di medicina, si gettò nella cospirazione e quando nel 1887 ebbe luogo l'attentato allo czar Alessandro III, Piłsudski, sebbene nella congiura non avesse preso parte, venne arrestato e condannato a cinque anni di Siberia.

Tornato in Patria entra nel gruppo che dell'azione fece la propria bandiera e pubblica un giornale clandestino di cui diventa Redattore tipografo. Nel febbraio del 1900 viene arrestato, e dopo un anno di prigionia ritorna al partito ed al suo „vivere pericolosamente". Sull'istinto del cospiratore

prevale la vocazione del soldato. L'oratrice tratteggia con suggestive parole la grande opera del Piłsudski, specie nella preparazione dell'avanguardia dell'Esercito.

Intanto avvenimenti nuovi suscitano speranze. Nel 1918 si irrobustisce l'esercito dei volontari, donne e fanciuli salvano Leopoli dall'invasione. Ma la minaccia bolscevica prosegue, e Piłsudski, per prevenire l'offensiva, marcia su Kief, e a Varsavia nell'agosto del 1920 si decidono le sorti della Repubblica Polacca e dello stato quo delle altre potenze, ed il genio del Maresciallo con una controffensiva ottiene una delle più grandi vittorie. Nel 1921 Piłsudski getta le basi della politica estera coronata da alleanze e dell'ingrandimento territoriale.

Quando in seguito il potere è preso da altri e degenera, Piłsudski si esilia. Dopo quattro anni di silenzio non può più tollerare e decide il 12 maggio 1926, alla testa delle truppe a lui fedeli, la marcia su Varsavia, ed assicura il respiro della pace.

Nel suo testamento dispose: „il mio corpo a Cracovia, il mio cervello alla scienza, il mio cuore a Wilno" così come un eroico principe di Casa Savoia, il Duca degli Abbruzzi volle che le sue spoglie mortali restassero nella lontana Africa Orientale a testimoniare che là è sempre l'Italia a baluardo delle orde dei barbari. L'oratrice con commosse parole fa un quadro suggestivo delle solenni onoranze funebri.

Ora nel continuo pellegrinaggio, dalle più remote contrade della Polonia affluisce a Cracovia la folla che da tutti i campi di battaglia e dai campi di concentramento, dai cimiteri e dai luoghi di pena porta urne e sacchi, spinge carretti di terra santificata dal sangue dei martiri. Un monte innalza il popolo al suo amatissimo Padre. Un eroe coronato dal nimbo della leggenda.

Così onoravano i Polacchi la memoria dei loro eroi nati da una Divinità e da un mortale: Eroi oponimi.

Infine il senatore Menozzi, dopo aver ringraziato S. A. Reale il Duce di Bergamo e le autorità civili e militari intervenute, ha espresso il suo grazie sentito a Donna Edvige Toeplitz Mrozowska per l'alta commemorazione che fu ascoltata con vivo senso di raccoglimento dal pubblico sceltissimo e numeroso che gremiva la sala, e che tributò i più vivi consensi all'illustre oratrice.

UNA PUBBLICAZIONE SU VINCENZO BELLINI A LEOPOLI.

(Publikacja polska o Vincenzo Bellinim).

In occasione del centenario belliniano, per iniziativa e a cura del Lettorato d'Italiano dell'Università di Leopoli, è stato pubblicato in bella veste tipografica un gruppo di quattro studi sulla vita e sull'arte del grande catanese. Bellini ha avuto in Polonia, specialmente nella prima metà del secolo passato, una popolarità superiore a quella di qualunque altro compositore tanto che dal 1833 al 1836, nello spazio di poco più di tre anni, ne furono rappresentate nella sola città di Leopoli, ben sei opere, ma fino ad oggi non era stato oggetto di alcun esame particolare. Il Prof. Gino Lorenzi, Lettore d'Italiano in quella Università, parla della vita di Bellini servendosi quasi esclusivamente delle lettere che ce ne sono rimaste e rettifica, talvolta, dati e giudizi già ritenuti definitivi; il Prof. Adolfo Chybiński, illustre storico della musica, Direttore dell'Istituto Musicologico nella stessa Università, tratta dell'arte di V. B. alla luce della critica contemporanea con frequenti riferimenti ai più noti studiosi italiani e, polemizzando coi musicologi tedeschi, dimostra con esempi l'influenza di B. sulle opere di Wagner. La Dott.a Maria Szczepańska, Lettrice di Armonia e Contrappunto, ha uno studio sui rapporti d'arte e d'amicizia tra B. e Chopin e analizza una variazione scritta da Chopin in memoria del suo grande amico sopra un tema dei Puritani, variazione che era stata quasi dimenticata prima d'ora; il M.o G. G.. Dunicz, Assistente alla cattedra di Musicologia, espone i risultati delle sue ricerche sulle prime rappresentazioni delle opere di B. a Leopoli e dà interessanti notizie di cronaca teatrale dal 1833 in poi.

I quattro studi sono scritti in polacco, ma sono preceduti da brevi sommari in italiano e da una presentazione, anch'essa in italiano, la quale chiarisce lo scopo della pubblicazione, ispirata da sentimenti di viva italianità.

LA COMMEMORAZIONE DI VINCENZO BELLINI A VARSAVIA.

(Uczczenie pamięci Vinzenzo Bellini w Warszawie).

Il 3 giugno sotto gli auspici dell'Istituto Italiano di Cultura, si è tenuta la commemorazione del centenario della morte del grande musicista italiano Vincenzo Bellini, con un concerto vocale, composto dalle più melodiose pagine delle opere „Sonnambula", „Puritani", „Norma". Molto applauditi sono stati gli artisti lirici polacchi che hanno partecipato a questo commemorazione come Lucina Szczepańska, Alessandro Michałowski, Stefano Witas, Francesca Platówna, Eugenio Mossakowski, nonchè il tenore italiano Umberto Macnez. Sedeva al piano il prof. Lodovico Urstein. Il foltissimo auditorio, fra, cui il Nunzio Apostolico Marmaggi e l'ambasciatore d'Italia Bastianini, si è dimostrato oltremodo soddisfatto per la riuscita commemorazione del grande maestro catanese.

Con questa manifestazione si è chiusa pure l'attività per la presente stagione dell'Istituto Italiano di Cultura, che tanto validamente ha cooperato dal giorno della sua esistenza al riavvicinamento culturale tra Polonia e Italia.

UNA COMITIVA DELLA DANTE ALIGHIERI A VARSAVIA.

(Wycieczka stow. „Dante Alighieri" w Warszawie).

Il giorno 11 giugno è giunta a Varsavia, dove e stata accolta con molta cordialità del Comitato Polonia - Italia, la comitiva della „Dante Alighieri" di Milano che guidata dall'on. Mezzi aveva in programma quest'anno la visita della Lettonia, Estonia, Finlandia.

Gli ospiti milanesi sono stati salutati dal principe Czetwertyński presidente del Comitato Polonia Italia, il quale ha messo in risalto il rinserrarsi dei vincoli spirituali e culturali tra le due Nazioni. Ha risposto con simpatiche parole per la „Dante" l'on. Mezzi.

La comitiva della „Dante", prima di lasciare la Polonia si è fermata due giorni a Wilno.

LA PROCLAMAZIONE DEI VINCITORI DELLE BORSE DI STUDIO ISTITUITE DAL COMITATO POLONIA - ITALIA.

(Rozdanie stypendjów ufundowanych przez Komitet Polonia - Italia).

In occasione della venuta della comitiva della Dante Alighieri di Milano a Varsavia, nella sala maggiore dell'Istituto di Cultura, è stata fatta la proclamazione dei vincitori della borse di studio patrocinate dal Comitato Polonia-Italia.

Sono risultati vincitori:

Lustacz dell'Università di Poznań; lire 2000 — dalla Società Fiat.

Jakubowski dell'Università di Varsavia; zł. 1000 dalla Banca Commerciale Italiana.

Rytel delle Scuole Medie di Varsavia; lire 1500 dal Popolo d'Italia.

Slenzak delle Scuole Medie di Varsavia; viaggio gratuito aereo Vienna — Roma e ritorno, dall'Ala Littoria.

Dutkiewicz Edvige dell'Università di Varsavia; lire 2000 dall'Università per gli stranieri di Perugia.

I suddetti vincitori risultarono durante l'anno scolastico di aver frequentato con maggior profitto i corsi di lingua italiana istituiti in Polonia. Le borse di studio così guadagnate serviranno per un viaggio di studio in Italia, ciò che darà a loro la possibilità di perfezionarsi nella lingua di Dante.

BORSA DI STUDIO ITALIANA A FAVORE DEGLI STUDENTI POLACCHI.

(Stypendjum italskie dla polskiej młodzieży studjującej).

Per iniziativa del Comitato Polonia-Italia di Varsavia, la Banca Commercile Italiana ha istituito una borsa di stu-

dio di mille zloty equivalente a circa lire 2250 a favore di uno studente polacco che voglia recarsi a frequentare una Università estiva per stranieri italiana per conseguirvi il diploma di abilitazione all'insegnamento della lingua italiana. Il Consiglio direttivo del Comitato Polonia-Italia di Varsavia ha deciso di assegnare detta borsa di studio al migliore allievo dei corsi di letteratura italiana che si svolgono all'Università di Poznań.

UN GRUPPO DI ARTISTE POLACCHE AL LYCEUM DI MILANO.

(Grupa artystek polskich w Lyceum medjolańskiem).

Il Lyceum di Milano ha presentato un gruppo di artiste polacche che si dedicano all'incisione su rame o su legno, arte che vanta il Polonia una lunga tradizione popolare.

INTENSA ATTIVITA' IN POLONIA DEGLI ISTITUTI CULTURALI ITALIANI.

(Intensywna działalność w Polsce Instytutu Kultury Italskiej).

Il periodo estivo segna un crescendo nelle manifestazioni culturali italo-polacche in tutti i centri del Paese. A iniziativa dell'Istituto di cultura italiana, alla presenza dell'Ambasciatore d'Italia, del Nunzio Apostolico, di rappresentanti del Corpo diplomatico, di artisti e critici locali, si è svolta un'accademia belliniana con il concorso di eminenti musicisti e cantanti, ottonendo un grande successo. Per iniziativa del comitato della „Dante" di Leopoli è stato pubblicato un opuscolo sulla vita e sulle opere di Bellini. A iniziativa poi del comitato Polonia - Italia di Poznań, il film Campo di Maggio è stato proiettato in quattro sedute ai soci e agli allievi delle scuole e agli allievi dell'Accademia militare.

L'Università libera di Varsavia ha inaugurato sotto gli auspici del Fascio un ciclo di conferenze sui problemi attuali politici economici e sociali italiani, che è stato aperto dal giornalista Suster. La sessione di Cracovia dell'Istituto di cultura italiano, dopo qualche anno di assenza della produzione italiana, ha promosso la rappresentazione al teatro comunale della „Maestrina" di Niccodemi e inoltre è stata rappresentata al teatro comunale di Katowice „Ombra" dello stesso Niccodemi.

UNA TRADUZIONE POLACCA DI „ALA FERITA".

(Przekład polski powieści „Ala ferita" Viviani'ego).

A Varsavia, presso la casa editrice Towarzystwo Wydawnicze „Mewa" è uscita la traduzione polacca del romanzo „Ala ferita". (Zrnione Skrzydło) di Alberto Viviąni. Lą traduzione è stata curata da Ida Ratinoowa.

LA SARDEGNA VISTA DA UN GIORNALISTA POLACCO.

(Sardynja w opisie dziennikarza polskiego).

Il quotidiano „Słowo" ha iniziato la pubblicazione di una serie di corrispondenze del suo rappresentante romano sulla Sardegna da lui recentemente visitata.

La prima delle corrispondenze pubblicate esalta l'organizzazione delle comunicazioni aeree italiane e la grande abilità dei piloti dell'Ala Littoria che mantengono la comunicazione tra Ostia ed Elmas.

Il giornalista descrive con molto brio il viaggio in idrovolante e le prime impressioni avute durante la breve sosta a Cagliari.

Il secondo articolo dedicato alla traversata della Sardegna da Cagliari a Sassari tratta dei problemi agricoli sardi ed illustra il tenace lavoro degli agricoltori isolani in condizioni idrografiche avverse.

L'articolista conclude il suo accurato esame delle condizioni di vita economica in Sardegna, dichiarando che l'isola rappresenta la più chiara e convincente documentazione delle realizzazioni del Regime Fascista che è riuscito in pochi anni a compensare in gran parte le popolazioni sarde dell'abbandono in cui l'isola si trovava sotto i governi precedenti a quello di S. E. Mussolini.

LA NUOVA COSTITUZIONE POLACCA, IN UNA CONFERENZA DEL PROF. LANGROD.

(Odczyt prof. Langroda o nowej Konstytucji polskiej).

Il 17 maggio nella sala Borromini a Roma il prof. Giorgio Stefano Langrod ha tenuto, sotto gli auspici dei Comitati di Azione per la Universalità di Roma, una conferenza su „La nuova costituzione della Repubblica di Polonia".

Erano presenti S. E. l'Ambasciatore di Polonia, con i funzionari dell'Ambasciata, vari giornalisti italiani e stranieri, numerose personalità italiane e polacche e un folto pubblico.

L'on. Eugenio Coselschi, presidente dei C.A.U.R., ha brevemente commemorato la grande figura del Maresciallo Piłsudski, ricordando la Sua grande opera di soldato e di uomo di Stato. Ha quindi preso la parola il dott. Kociemski, segretario dell'Associazione della Stampa Estera, il quale ha ringraziato a nome del suo Paese per la spontanea e fervida partecipazione italiana al lutto della Polonia.

Infine il prof. Langrod ha preso la parola. Egli ha esordito chiarendo le tradizioni del pensiero giuridico — legislativo polacco; è passato poi all'esame del carattere generale della costituzione, mettendo in rilievo tutte le idee nuove innestate nelle disposizioni costitutive.

Il conferenziere ha affermato che la nuova costituzione rappresenta una prova di ricerca per risolvere il problema del Regime, in un momento in cui il pensiero giuridico — polacco si trova ad una importantissima svolta.

Ha concluso dicendo che la Polonia ha in tal modo dimostrata la maturità del suo pensiero costituzionale.

IL COMITATO POLONIA - ITALIA COSTITUITO A GDYNIA.

(Utworzenie komitetu „Polonia-Italia" w Gdyni).

A Gdynia si è costituito, con una numerosa assemblea, un nuovo comitato „Polonia - Italia", che è la quarta istituzione del genere sorta in quest'anno in Polonia.

L'ISTRUZIONE PUBBLICA.

(Oświata w Polsce.)

Secondo i dati ufficiali nell'annata 1933/34 la Polonia disponeva di 1.735 asili infantili con l'istruzione prescolastica, 27.480 scuole elementari, 783 scuole medie, 198 scuole magistrali e normali, 743 scuole professionali,, 1.148 corsi professionali, 141 scuole popolari agrarie e 24 scuole superiori con 88 facoltà complessive. Le spese complessive per l'istruzione pubblica in Polonia nell'annata suddetta si elevarono a 415.158.900 zloty polacchi (oltre un miliardo di lire italiane). Nelle scuole elementari furono registrati 4 milioni 659.221 allievi di ambedue i sessi.

USTRÓJ FASZYSTOWSKI A MUZYKA ITALSKA..

(Il Regime Fascista per la musica italiana).

Ustrój Faszystowski udzielił szerokiego i możnego poparcia muzyce italskiej. Przedewszystkiem wolą faszyzmu było danie możności italskim instytucjom muzycznym spokojnego spełniania swej wzniosłej misji na polu muzycznem w Italji i Europie. Medjolańska Opera La Scala, San Carlo w Neapolu i Królewska Opera w Rzymie, trzy najbardziej

zasłużone dla sztuki muzycznej teatry w Europie, rozwinęły działalność niezależną, osiągając maksymum zamierzonych rezultatów.

Italskie Ministerstwo Oświaty zdołało przez dobrze obmyślone zakupy wzbogacić Bibljotekę Św. Cecylji w Rzymie w znaczny zbiór libret operowych, podczas gdy Bibljoteka „Marciana" w Wenecji powiększyła się w liczne, niezmiernie ważne klejnoty muzyki starodawnej: dzieła prawie nieznane wielkich mistrzów, jak Vivaldi, Petrella i inni sławni muzycy italscy. Dla szerokich mas Ustrój Faszystowski postarał się szczególnie o rozpowszechnienie muzyki przez utworzenie Opery Popularnej, pomyślanej jako rozrywka po pracy. Od roku 1926 Organizacja O. N. D. (Opera Nazionale Dopolaroro) przygotowuje przedstawienia operowe, koncerty wokalne i instrumentalne, zakłada muzyczne szkoły wieczorowe i t. p. Utworzyło się też wiele organizacyj muzycznych, jak: Stowarzyszeń Orkiestry Dętej w liczbie — 534, Stowarzyszeń Chóralnych — 152, Stowarzyszeń chóralnych przy akompanjamencie liry — 119; Orkiestr smyczkowych i Stowarzyszeń Przyjaciół Muzyki — 71; Szkół muzycznych wieczorowych — 52 i Sekcji muzycznych wieczorowych — 46.

Do Parlamentu italskiego weszli zgodnie z obecnem ustawodawstwem dwaj profesorowie — kompozytorzy: Mule i Lualdi, zaś Akademja Italska przyjęła w poczet swych członków: Pietro Mascagni, Umberto Giordano, Lorenzo Perosi i Ottorino Respighi.

Wreszcie wspomnieć należy, iż w r. 1935 uroczyście obchodzone są 100 letnie jubileusze Belliniego i Ponchiellego.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY I PRZEDSTAWICIELSTWA

976a. **Aparat do ostrzenia brzytew** własnego wynalazku pragnie przywozić do Polski firma z Medjolanu i poszukuje zastępcy.

977a. **Konopie** pragnie importować do Polski firma z Rzymu i poszukuje przedstawicieli.

978a. **Skóry garbowane kozie, koźlęce i baranie** pragnie przywozić do Polski firma z Neapolu i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanymi importerami polskimi.

979a. **Manometry, pirometry, termometry rtęciowe** i t. p. pragnie przywozić do Polski firma z Medjolanu i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanemi firmami.

980a. **Konserwy mięsne, wędliny** i t. p., pragnie przywozić z Polski firma italska z Tunisu i nawiąże kontakt z zainteresowanymi eksporterami polskimi.

981a. **Warzywa i owoce południowe** pragnie przywozić do Polski firma z Augusta k. Syrakuz i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanymi importerami.

982a. **Owoce świeże** pragnie sprowadzać do Polski firma z Consandolo i nawiąże stosunki handlowe z zainteresowanemi firmami polskiemi.

983a. **Wyroby artystyczne z żelaza kutego** pragnie sprowadzać do Polski firma z Florencji i poszukuje zastępcy.

984a. **Aparat do mechanicznego zdejmowania kór zwierzęcych** własnego wynalazku pragnie wprowadzić na rynek polski firma włoska z Medjolanu i poszukuje zastępców.

Wydawca: Izba Handlowa Polsko - Italska. Redaktor odpowiedzialny: Dr. Leon Pączewski.

Zakłady Wyd.-Druk. „PRACA" Kredytowa 2/4. Tel. 660-70.